

Ruh ve Madde

Metapsişik Tetkikler ve İlim Araştırmalar
Derneği Yayın Organıdır

***

Cilt: 34 Sayı: 403 AğUSTOS 1993

Dernek Adına Sahip ve Sorumlu M¼d¼r:
Erg¼n ARIKDAL

Teknik Sorumlular:
Genel Yayım: Erol KONYALIOğLU
Basım: Ahmet HIZVEREN
Mizanpaj-Montaj: ¼zg¼r S¼ZER
Hakan Erkan ERASLAN

Y¼netim ve Dernek Merkezi:
Hasnun Galip Sokak, Pembe ıkmaızı
No:4 D:8 80060 Beyoğlu/İSTANBUL
Tel: 243 18 14 Fax: 252 61 25

* İÇİNDEKİLER

● SEVGİLİ OKUYUCULAR	1
● REALİTE: REALİTELER	2
● BİR AKIŐ: BEKLİYORUZ SENİ!	6
● İDARECİ PLÂNLAR	7
● İHTİYAÇLAR VE İSTEKLER	11
● BATIL İTİKATLAR	14
● R¼YALAR VE KEHANET	17
● HİYERARŐI	20
● "BİLGE" HATAYI BAŞKALARINDA DEğİL KENDİSİNDE G¼RENDİR	23
● METALLERİ B¼KMEK	24
● TEKÂM¼L	27
● ZORAKI ŐFACI	31
● VARLIKLARIN MADDEYLE İLİŞKİSİ	33
● İNSANIN GERÇEK DOğASININ ANLAŞILMASINA DUYULAN AÇLIK ¼NİVERSİTE KAPISINA ULAŞTI	35
● M¼AD KONFERANSLARI	36
● DEVRE SONU VE N¼FUS ARTIŞI	37
● FRED HOYLE'UN EVREN MODELİ	39
● RUHSAL AKT¼ALİTE: K¼¼K ASTRAL K¼PEęİM - KORUYUCU MELEğİM - MİŐTİK R¼YALARIM - AMBULANS G¼REVLİLERİ TEKİN OLMAYAN AMBARI ANLATTILAR - "DAİMA YANINDA OLACAğİM".....	41
● PARAPŐİKOLOJİ KONGRESİ-1993	44
● KONFERANSLAR	45
● SADIKLAR PLÂNİ'NDAN RUHSAL TEBLİğLER: RUH VE MADDE BİRLİğİ	47
● KİTAPLAR ARASINDA: DOğMAMIŞ ÇOCUKLA KONUŞMALAR	48

Dizgi: Ruh ve Madde Yayınları, 243 18 14

Kapak: Meta Basım Yayım Ltd. Őti. Ahududu Sok. 25/5 Beyoğlu/İST. 252 61 25 - 249 10 01

İ Baskı: Emre Matbaacılık, Dizdarıye Medresesi Sok. No:15 ÇemberlitaŐ/İST. 518 23 74

Renk Ayrımı: Degrade, TeŐvikiye / İSTANBUL, 248 25 18

HaberleŐme, Abone ve Havale Adresi: RUH ve MADDE P.K. 9 80072 Beyoğlu/İSTANBUL

Abone ¼creti: Yıllık, Yurtiçi: 180.000 TL. (¼ęrenciler: 150.000TL.), YurtdıŐı: 96 DM.

Posta eki No: 168305

Ruhsal açıdan içinde bulunduğumuz toplumun göstermiş olduğu derin kargaşa ve buna karşın her düzeyde karşınıza çıkan ve bir süre daha çıkmaya devam edecek olan sorun yaratıcı olaylar dizisi karşısında aldığımız tavır çok ilgi çekicidir.

Sanki görünmeyen bir el olaylara kendi bildiğince yol vermekte, değişim trafiğini sanki kasıtlı olarak karıştırmakta; insanların pek büyük bir kısmı da bu kargaşadan gene kendi bildiğince uzaklaşmak, geri dönmek amacıyla "kasıtlı uykuya" yatmaktadır. Yani bir yandan çok çeşitli ihtiyaçlara, dolayısıyla hizmet ve vazifelere yardım maksadıyla meydana getirilen yeni sınama ve imkân alanları oluşturuluyor; öte yandan beşerî varlıklar bu sınama ve imkân alanlarından hızla uzaklaşarak şuarsal bir "uykuya geçme" gayreti içinde bulunuyor. Zaman ve mekân değişiminin meydana getirmekte olduğu sarsıntıyı en aza indirmek maksadıyla "insanlar uyumaktadır". Hizmet ve vazife akışının dışındaki gidışlere ayak uydurmaya tercih etmektedir.

Bu durumda, gerçek hizmet ve vazife erbabı yoluna devam etmekte tek başına kalmış gibi oluyor. Yükün bütün ağırlığı bu gerçekleri görüp kendini realiteler arasında köprü yapabilenlerin sırtında birikiyor. Ne var ki bütün bunlar her zaman olmuştu; fakat bu çağ bundan önceki çağlardan çok farklı bir durum arz etmektedir.

Dünya'nın bu SIKLUS içerisinde geçirmiş olduğu aşamalar daima bir çağdan diğer bir çağa, BİN YILLIK umutlarla sıçrayarak olmuştur. Her yeni bin yılın arkasındaki umut dağlarına turmanan beşeriyet, şu son bin yılın içinde, SIKLUSUN sonunda olduğunu için için fark ederek artık maddenin kendi üzerindeki tahakkümüne bir sınır koyabilmenin savaşını vermeye çalışmaktadır.

Her şey Büyük Sıçrayış ve Değişimin son hazırlıklarının bir yansımasından ibarettir. Olanların hiç biri olması gerekeni temsil etmiyor. Simgeciliğin doruk noktasına ulaştığı bir anlatım tekniği içinde İdareci Plânların yarattığı çok maksatlı işlemlere sahip **etki alanlarının** harekete geçirdiği "kasıtlı karmaşa" SIKLUSUN en belirgin işaretidir.

Siklus'un sonuna en yakın konumda bulunurken, beşeriyetin çok yönlü baskılar altında tutularak hızla uygulanması gereken eprövlere ateşi altında çırpınması bütün Dünya'da gözlenmektedir.

Kısaca bütün beşeriyet, yüzüne tutulacak olan Hakikat Aynası'na, Yüce Bilgi Işığı'na doğrudan doğruya bakabilecek kudrete ulaştırılma hazırlığını bitirmek üzeredir. Ancak bu **vasıtasız bilgiyi** elde ettikten sonradır ki Dünya'da kurulacak olan "yeni düzeni" yaşamaya hak kazanacaktır. Demek ki Yüce Bilgi Işığı tüm insanlığı, O'na doğrudan bakabilenler için, beşer üstü Bir Realiteye götürücü bir kudrete sahiptir.

Her şey tekâmül yolunda en yetkin bir şekilde ilerlemekte, eprövlere için ard arda geçilmekte, tüm karmaşalar yaşanmakta, karınca ile fil aynı imtihanı vermekte, SIKLUSUN zafer kazanması için çaba harcamaktadır.

Sonunda her şey baştaki amaçla birleşecektir.

Selâm ve Sevgiler

REALİTELER

RREALİTELER, hepimizin duyular yoluyla elde etmiş olduğumuz birtakım bilgilerinin toplarıdır. Bu bilgi türleri kendi aralarında toplanırlar. Bu topluluk, bir ağacın büyüüş şekli gibi giderek önce ana gövdeye, sonra dallara ve ardından yapraklara kadar dağılan bir dizi hâlinindedir.

Bir insanın realitesi, yani gerçekliği nedir? İnsanların realitelerini belirleyen faktörler nelerdir? İnsanı iki yönden ele alıyoruz. Biri ruhsal, diğeri de bedensel açıdan. Burada birinci derecede önemli olan, bedene hâkim durumdaki ruh varlığıdır. İkinci derecede ise ruh varlığına tâbi olan beden bulunur.

İnsana ruhsal açıdan yaklaştığımızda, tavadan tabana; maddesel açıdan yaklaştığımızda da tabandan tavana bir gidiş olmaktadır. Realiteler her iki yönde de bize hâkimdir. İnsan varlığı ikili bir sistem içinde bulunmaktadır. İki sisteme de tamamen bağlı bir varlık değildir. Tabandan bakacak olursak, içinde bulunduğu ortam, almış olduğu eğitim, kültür ve inançlar onun realitesini oluşturmada küçük bir paya sahiptir. Bir gölge olayı tarzındadırlar. Bu gölgeler bizim kişiliğimizin yüzde otuzunu oluştururlar.

REALİTELERİMİZİ OLUŞTURAN ETKENLER

Asıl realitemizi oluşturan konu, bedene hâkim olan ruh varlığının kendi öz yapısıdır. Özü-müz, belli bir hayat içinde muhtaç olduğu görgü ve tecrübeyi elde edebilmek için spiritüel bir çevre, bir

küre yaratır.

Maddî açıdan baktığımızda, ailesinin ve okulunun vermiş olduğu eğitim, inançları, örf ve âdetleri insan realitesini meydana getiriyor gibidir. Ayrıca toplumun onun üzerinde bazı zorlamaları vardır: Şunu yaparsan beğeniriz, bunu yapmazsan kınanırısın vb. Toplumun yüklemiş olduğu değerler vardır. Bir genç bayanın realitesi, evlenip çocuk sahibi olmak, iyi bir ev ya da iş sahibi olmak olabilir. Onun davranışını kontrol altında tutan nedir? Bizler ne seçersek seçelim, toplumumuz, ailemiz belli şeyleri önceden seçmiştir. Ne yaparsak yapalım, belli şekillerde belli tavırlar almak zorundayız. Bunu yapmazsak ilk sıkıntıları biz yaşarız, sonra çevremiz. Ve en azından kınanırız.

Bizim kendi gerçekliğimiz başkaları tarafından belirlenmeye başlanıyor. Bizler tamamen hür olmak, istediğimiz gibi davranmak, vicdanımızın sesini dinlemek isteriz. Bütün bunlara saygı duyulur, ancak yine de önümüze örf ve âdetler, inançlar ve gelenekler konur. Bunları aşmak bizim gücümüze kalmıştır.

Her insanın bir çekim gücü, bir alanı olduğu gibi, her realitenin de bir alanı vardır. Bir realite diğeri bir realitenin alması gereken enerjiyi o realiteye verir. Bu gerçek bir yardımlaşma ve dayanışma ilkesidir. Ama bu yardım, o enerjiyi alan varlığın kullanmaya ihtiyaç duyduğu zaman olur. Hiçbir şey birdenbire olmaz. Yani zamanın ve mekânın keşifmesi gerekir.

İHTİYAÇLARIMIZ REALİTEMİZİ BELİRLER

Bir insanın realitesini oluşturan asıl şey, varlıksal olarak ihtiyaç duyduğu konularda yoğunlaşır.

Diyelim ki, aynı anne babanın üç erkek çocuğu var. Bunlar hep aynı ortamı paylaşsınlar. Aynı yemeklerden yesinler, aynı okula gitsinler. Ancak giderek farklılıklar meydana gelecektir. Burada söz konusu olan farklı huylar ve mizaçlar değildir. Soyaçekimden kaynaklanan farklılıklar da önemli değildir.

Meydana gelen ayrılıklar, ete kemiğe bürünüp Ahmet, Mehmet diye görünen o varlıkların kendi ruhsal ihtiyaçlarından ötürüdür. Niçin dünyadalar? Bu hayatlarının amacı nedir? Hangi projeyi gerçekleştirmek için gelmişlerdir? Hangi aşamalardan geçeceklerdir? Neler yapacaklardır? İşte bütün bunlar insanların asıl realitesini oluşturur. Bütün hareketleri o hedefine göre ayarlamıştır. Farkında olur ya da olmaz.

O hedefe ulaşmak için her şeyi kullanmaya başlar. Onun realitesi ortaya çıkmıştır. Birçoğumuz, "Çocukluğumdan beri böyle bir şey yapmak isterdim... İçimde bir heves, bir merak vardı... Sonunda bunları gerçekleştirdim... Biraz sıkıntı çektim, ama ben bu hedefe vardım." deriz. Fakat olmak istenen şey, mutlaka meslekî bir hedef değildir. Ancak, günümüzde insanlar maddeden ruha doğru çıktığı için, sebepleri daima maddesel açıdan ele alıyolar.

REALİTELERİMİZİ SÜREKLİ DEĞİŞTİRİRİZ

Realiteler sabit değildir. Herbir realite diğer bir realiteyi hazırlar. Bunlar birbirinden bağımsız, kendiliğinden ortaya çıkmış birer ihtiyaç kompleksi değildir. Her realite kendinden öncekine ve sonrakine bağlı durumdadır. Bizler her an bir değişme hâlindeyizdir. 24 saatlik bir yaşantı içinde her saatimizin realitesi aynı değildir. Duyularımız aracılığıyla ihtiyaç duyduğumuz şeyler aynı değildir. Hiçbir şey aynen tekrar etmez. Herakles'in dediği gibi, "Su bir defa akar..." Seyrettiğimiz nehirdeki suyun aynısı bir daha geçmez.

Bu nedenle insan, kendi kendini gözlemek zorundadır her an için. Kendi realitelerimize dikkatimizi verebilirsek, kendimizde her an oluşan değişikliklerin neler olduğunu fark edebiliriz. Gerçek farkına varmak da budur.

Sürekli olarak hâlden hâle geçeriz. Fakat öyle bir kontrol sistemi vardır ki, daima durum değiştirsek bile, belli bir statü içinde bizi korur. Yoksa realiteler, yani duyular, bizleri çok çeşitli yönlerle çekmektedir. Öyle bir sistem olmasaydı, kar-

maşa içine girerdik.

Bu merkezî sistem ruhsal varlığın ta kendisidir. Biz fizik realitede yaşarken, daldan dala kolan, çok değişik çağrışımlar, istekler ve ihtiyaçlar içinde bulunuruz. Ancak gerçek realiteyi temsil eden ruhsal varlık, "Tamam, onu da isteyebilirsiniz, şunu da. Fakat bunlar senin hedefine ulaşman için yeterli değil. Hatta engel bile oluştururlar. Şunları bir kenara koy. Diğerlerini ele al, başkalarıyla bütünleştir ve hedefine yürümeye çalış." der. İşte, şuurlu ve mantıklı kontrol dediğimiz konular. Merkezî sistem ortadan kalkarsa, bütün ihtiyaçların kontrolü de ortadan kalkar.

İnsan, bütün yaşamını kendisi belirler. Yaptıklarımız ve yapacaklarımız bu merkezî sistemin kontrolü altında olmaktadır. Hiçbir şey bize empoze edilmez. Her varlık kendi ihtiyaçları doğrultusunda özgürce seçme hakkına sahiptir. Seçtiği işlere uygun bir kisveye bürünür. Derler ki, "Her yiğidin bir yoğurt yiyeşi vardır". Herkes kendisine göre işini düzenler. Hedefler aynı olabilir ancak yöntemler farklı farklıdır.

HER REALİTE BİR DİĞERİNİ ETKİLER

Realiteler birbirine bağlı durumda olduğu gibi, aynı zamanda birbirlerinin hazırlayıcısıdır. İki farklı realitenin merkezî varlıklarının alanlarının birbirine teğet olması ikisi arasında bir temasa yol açar. Bunun basit ismi sempatidir. Sempatiler bir insana, bir konuya, bir manzaraya, düşünceye karşı olabilir. Ama her iki çemberin birbirine mutlaka değmesi gereklidir.

Bu teğetler daha sonra birbirinin içine girmeye başlar. İlk baştaki küçük bir girişim alanı gitikçe şekillenmeye ve genişlemeye başlar. Her realitenin tesir ve kapasite alanı birbirinden farklıdır. Birisi daha büyüktür, diğeri ise çok küçük olabilir. Ancak bu durum, büyük realite alanının diğere baskın, yani hâkim olması anlamına gelmez.

Zamanla iç içe geçmeler başladığı zaman başat görünümeler ortaya çıkıyor. Biri ötekini kendi tesir alanı içine almaya başlıyor. Tıpkı bir ampin beslenme tekniği gibi.

Sempatî alanı sevgi alanına dönüşür. Daha sonra ise tam bir birlik ve beraberlik alanına dönüşür. Bu elbette pozitif bir yorum için geçerlidir. Bu birlik hâli içinde her iki taraf da kendisini diğerinden ayırmıyor. Kadın veya erkek, karı koca zihinsel yönden birbirinin tam eşi oluyor.

Negatif yorumlamada bu iç içe geçiş tam bir

baskı ve zorlama hâline de dönüşebilir. İlk temas başlar. Sonra yavaş yavaş içeriye alır ve bizi bir baskı çemberi içine sokar. Yani bizim özgürce seçme hâlimizi ortadan kaldırır. Esir oluruz.

Realiteler kendilerine özgü tesir alanlarına sahiptir. Güçlü olan realite, kendisinden daha az güçlü olan bir realiteyi endüktif etkilme yoluyla içine alabilir. Bu etki altına alışı, o varlıklar farkına varсын ya da varmasın, her iki taraf için de muhakkak çok yararlı sonuçlar yaratabilir.

Etki altına alınmayı negatif olarak ele alma- mak gerekir. İnsanlar bir inanç sisteminin etkisi altında kalır ve ondan çok yararlanabilirler. Bir yazarın kitabını okur ve günlerce o yazar, okuyucuyu- la birlikte olur.

Etki alanından çıkışı her zaman mümkün- dür. Önemli olan karşılıklı alışveriştir. Geniş dai- renin içindeki küçük realite zamanla genişler ve dış dairenin dışına taşabilir. Varlıklar sonsuza ka- dar aynı şeyin etkisi altında kalmaz. Zaten varlık onu isteyerek yapar, yani bir bakıma teslim olur. Müridin müşfidine, öğrencinin öğretmenine tes- lim oluşu gibi.

Mürit müşfidine şöyle diyebilir: "Ben sana geldim. Benim bilgim az. Kendi bilgilerimle beni aydınlat, bir şeyler öğret. Sana teslim oluyorum." Yani öğrenci, hocasının realitesinin içine giriyor. Ne isterse onu yapıyor, iyice şekilleniyor. Müşfit öğrencisine bilgi aktarırken, ondan da bilgi al- maktadır. Sanılmasın ki müşfidin, yani aydınlatıcı kişinin aydınlatılmaya ihtiyacı yoktur. Öğrenci kendisinde meydana gelen değişiklikleriyle ho- casına çok şeyler öğretebilir. Her iki realite de bir- birine karşılıklı olarak yardım eder ve gelişir. Bir süre sonra o ortamda ne alınacak ne de verilecek bir şey kalmayınca herkes kendi yoluna gider. Tıpkı anne babanın, yetişirmiş olduğu çocukları- nı evlendirmesi gibi. Aile içinde öğrenilen şeyleri onun da başkalarına öğretmesi için.

ESKİMİŞ REALİTELERİN ÖLÜMÜ

İnsanların ölümü kaç türlü olur ve asıl ölüm nedir? İnsanlar diriyken, hem de birçok defa öle- bilir. Yani mecazen anlatılmak istenen şey, reali- telerimizin ölümüdür. Etrafımızda kendi duyuları- mızla, duygularımızla meydana getirdiğimiz bir evrenimiz vardır. Onu kendi malımız, kendi ger- çegimiz sanırız.

Ama öyle olaylar olur ki, bu evrenimizin bir bölümünün ölü olduğunu fark ederiz. "Sağlam ve diri sandığım o realitem meğerse çoktan bir kabuk

ve ölü hâline gelmiş. Ben bunu niye taşıyorum?" deriz. İnsanın kendini tanıması kolay değildir. İç gözlerimiz her an dışa dönük olarak, kendimizi kontrol edebilmeyiz. Fizik gözlerimizle bizler an- cak derimizin temiz olup olmadığını anlarız. Ama iç gözlerimizle derimizin altında olan şeyleri de görebiliriz.

Eğer kendimizi kontrol edebilirsek, taşıdığımız birçok şeyin ölü olduğunu görürüz. Realiteler ölebilir. İnsan eğer akıllı varlıksa, kendisindeki fazlalıkları, tortuları yok edebilecek güce de sa- hiptir. Bizler bu kudreti gösterebiliyoruz mu?

Dünyanın birçok yerinde insanlar inançları yönünden genellikle ölü realiteler taşıyorlar. İnanıkları şeyler aslında ölü; diri bir şeye inanmı- yorlar. Farkında değiller. Kendini iyi kontrol ede- bilse, inanç olarak bağlandığı şeyin, temel bir ger- çekle en azından kendisinde bağlantısı kalmamış olduğunu görecektir. Belki zamanında temel bir hakikati ifade ediyordu. Ancak o bilgi onun bünye- sine geçtikten sonra belli bir süre o hakikati yaşat- maya devam etmiş ve ardından o insanın realite- sindeki değişiklikler o hakikati yok etmiştir. O kişi o hakikatin hâlâ sürdüğünü sanmaktadır.

Tanrı inancını ele alalım. Dinler, insanlara göre ayarlanmıştır ancak Tanrı ayarlanmaz. Ya- radan bir tanedir. İnsanlar, kendilerini Tanrı isti- kametine götürececek yolları seçme özgürlüğüne göre seçebilirler. Herkes kendi yolunu seçebilir. Ama biliyoruz ki herkes aynı noktada birleşecek- tir.

Kendi varlığımızda Tanrı fikriyle ilgili bir ge- lişme olup olmadığını kontrol etmeliyiz. Sonuç iti- barıyla o da bir realitemiz olduğuna göre, çocuk- luktan itibaren bugüne kadar olan Tanrı inancımı- zı karşılaştırabiliriz. Tanrı inancımız hangi hâlden hangi hâle geçmiştir? Hangi dönemimizin inancı sağlamdır? Babaannemizin verdiği mi, din ders- lerinde hocanın ifade ettiği mi, üniversite yılların- da araştırma yaptığımız kitapların verdiği tanım mı, yoksa çeşitli ideolojilerin, "Tanrı yoktur." dü- şüncesi mi sağlam?

Bize bugüne kadar anlatılmış olanların bir- çoğu içimizde, içi boşalmış kabuklar hâline gel- miştir. Boşu boşuna birtakım inançlar taşıyoruz. Şöyle de düşünebiliriz: "Tanrıyı böyle mi düşün- sem? Olmaz, o şöyleydi ve bunu çeliyor. Bunu bir kenara koyalım. Şöyle düşünebilirim ama bu yet- miyor. Yeni bir anlayış geldi aklıma ve bu yüzden şöyle de olmalı..."

Herkes tanrısını kendisine göre yorumlar ve anlar. Çünkü bir realitedir. Her realitenin kendi- sine ait tanrısı vardır. **Yaradan bir ve tektir**

ama herkeste ayrı ayrı tezahür eder.

Tanrı inancı hakikat olsaydı, her insan ay-nı tanrı tanımlamasını yapardı. Tam tersine, "Tan-rı diye bir şey yoktur." diye bir ifade de savunula-bilmektedir.

Bu farklılıklar sevgi konusunda, saygı, dost-luk, arkadaşlık vb. bildiğimiz her konuda da görü-lecektir. Herkes bu konulardaki realitesini hakikat sanır, ancak nice ölü realitelere sahiptirler.

İşte bu yüzden insanlar yeryüzünde yaşar-ken ölür ölür dirilirler. Yeni bir bilgi vasıtasıyla her an yeni bir realiteyi kucaklarız, eski realiteyle kar-şılaştırırız, eksikliğini tamamlarız, işe yaramayan posasını atarız. Aslında attığımızı sanırsanız, onu ki-lerimizin bir kenarına yeniden koyarız. Bunlar da bizim şuuraltıtmızı meydana getirir.

İnsan kendi içinde kendi realitesiyle ilgili bazı gerçeklerin ölmüş olduğunun farkına varma-lıdır. Bu, gerçek benliğini tanımının özel şekille-rinden biridir. Bir insan bir yandan, "Ben kendimi biliyorum. Yaptığım her hareket bilgiye dayalıdır." derken, diğer yandan da "Maşallah!" deyip tahta-ya vuruyorsa, bir yere sağ ayağıyla girmeye dik-kat ediyorsa, kendi içinde tam bir çelişki vardır de-mektir. Bu yüzden sadeleşebilmek gerçekten çok zordur.

Peki bu içi boşaltılmış ölü kabuklar nereye gider? Bir yere gitmezler. Onların üzerinde kon-santrasyonumuzun olmadığı anda onlar yok olur. Bunlar düşünce formları gibidir. Onların canlılığını sağlayan bizim konsantrasyonumuzdur. Kon-santrasyon bitince ortadan kalkarlar. Öldürün de-mekten amaç budur.

Varlık yeni bir realiteye konsantre olmuş-ken, aynı anda birdsürü fazlalık şeylere de kon-santrasyon olmuştur; onlar da dursun, diyerek. Evin içi karmakarışık. Yeni alınmış eşyalar var ama eski-ler duruyor. O eski realitelerle özdeşleştiğimiz için bırakamıyoruz. Bu bir tür putperestliktir. Ayır-lamam diyerek onları put edinmişizdir. Birinci aşamadaki hâli alışkanlıktır. Sevgiden önce sem-patinin gelmesi gibi.

ÖTEÂLEMİN REALİTELERİ

Bu realiteler sadece fizik dünyada değil, öteâlemde de sürer. Beden ile ruh arasındakiine benzer şekilde, bu iki dünya arasında da bir bağ-

lantı vardır. Geçişler birdenbire olmaz. Bir yerden diğer bir yere dereceli geçeriz. Yani ölüm ve doğum dereceli gerçekleşir.

Fizik dünyadaki realitemizi dereceli bir şe-kilde oraya götürdüğümüz gibi, oradaki realite-mizi de buraya dereceli olarak getiririz. Ruh dün-yasındaki varlık fizik dünyaya yönelirken, çeşitli ortamlardan geçerek kendi ideallerini, yani he-deflerini ve ihtiyaçlarını beraberinde getirir. O he-deflerine göre de temel realitesini oluşturur. Bir de bulunduğu ortamdaki çeşitli realitelerin baskı-sı olur. Yani insan tam bir realite karmaşası içinde yaşar. Ama realiteler birbirine yardım edici, birbi-rini geliştirici ve imtihan edici tarzdadır. Elbette bunlar varlığın ihtiyacına göre meydana getirilir. Daha doğrusu varlığın kendisi tarafından oluştu-rulur.

Öteâlemin realiteleri doğumumuzdan itiba-ren bize nüfuz eder. Ölümümüzle birlikte öbür ta-rafa geçer. Alıştığımız şeyler vardır dünyada. İnançlarımız, geleneklerimiz, bizlere telkin edilen şeyler, vaatler hâlâ geçerlidir orada. Şuurumuz, fizik plânın baskısından kurtulmuş durumdadır, ancak yine de dünyasal realitelerin etkisi altında kalmaktayızdır. Bedenden ayrılmanın bir şaşkın-lığı da vardır. Her varlık, bu geçiş sürecini az ya da çok yaşar. Muhammed Peygamber'in "kabar aza-bı" dediği budur. Bu süre içinde dünya realitesi bizlere hâlâ baskındır ve bu yüzden imajinatif bir dönem yaşarız.

Öteâlemdeyken dünya realitelerini öldür-dükçe, gerçek evimizin, yani özümüzün realitele-riyle karşılaşırız. Daha sonra genel bir değerlendir-me yaparız: "Hangi realiteyle gittim, hangisiyle döndüm? Hedefime ulaştım mı, ulaşmadım mı?" diye.

Öbür dünyanın da büyük realiteleri vardır. Yani öğrenciliğe devam ederiz. Seçtiğimiz bir öğ-retmen bizi yine belli bir yere kadar yetiştirir, eği-tir. İçimizde bazı uygulamalar yapma ihtiyacı doğmaya başlar. Sonunda, "Ben enkarne olmak istiyorum." deriz. Her şeyi de kendimiz ayarlarız. Her varlık kendi sonsuz hürriyeti içinde, kendi sonsuz ihtiyaçlarını karşılamak için doğar. Bun-dan daha büyük bir adalet yoktur. Ne yapıyorsak kendimiz yapıyoruz. Yeryüzünde yapmış olduğumuz her hareket, öteâlemdaki bir taşı yerine koy-maktadır.

BEKLIYORUZ SENİ!

Ağacın güneşi özümlemesi,
Toprağın suyu emmesi,
Kuzunun meme istemesi gibi,
Bekliyoruz seni!

Yatağına sığamayan nehirde,
Bir damla gözyaşı derinliğinde,
Gecelerin bitmez çilesinde,
Bekliyoruz seni!

Açlar, susuzlar gibi,
Yollara düşmüş dervişler gibi,
Ayrı kalmış aşıklar gibi,
Bir türlü kavuşamadan,
Bekliyoruz seni!

İyice çoraklaştı toprak,
Pınarlar kaynamaz oldu,
Gelen sular akıp gitti
Akanları tutamaz olduk.

Bomboş ellerimiz,
Bomboş yüreklerimiz.
Çıktık yükseklere,
Yolunu gözler olduk.

Yağan rahmet ıslatıyor toprağı,
Tepemizde gökkuşağı,
Geçmeye çalışırken altından,
Gül kokularının arasından,
Bekliyoruz seni!

İDARECİ PLÂNLAR

Derleyen: Erol KONYALIOĞLU

(Geçen Sayıdan Devam)

PLÂNLAR VE VARLIKLAR

BİR plân varlık dışı bir sistem olmayıp, varlıklardan oluşan faal bir Bütünlüktür. Varlıkların tek tek yerine getirdikleri vazifelerin toplamı Plânın Vazifesini teşkil eder. Bir plânın işleyişini daha iyi anlamak için varlıklarla plânları arasındaki ilişkiyi incelemek gerekecektir.

Her Varlık Plânının Bir Uzantısıdır

Kâinata Bütünden ayrı ve bağımsız durumda hiçbir varlık yoktur. Plân harici, organizasyon dışı hiçbir varlık mevcut değildir. **Var olan her şey bir plânın unsurudur.** Taş da, toprak da, bakır da, ot da, ağaç da, deniz de, bulut da, kurt da, kuş da, balık da, insan da kendi plânlarının vazgeçilmez unsurlarıdır.

İnsanı ele alacak olursak, bizim kendimizi "ben" olarak görmemiz, Bütünden ayrı sanmamız; içinde bulunduğumuz zaman ve mekânın özelliklerinden ve buna bağlı olarak daralan şuardan kaynaklanan kesin bir yanılıdır. Bütünün dışında ayrıca "ben"ler yoktur. **Çünkü her varlık, plânının bir uzantısıdır.** O hâlde her varlık bağlı olduğu plânın eli, ayağı, gözü, kulağı gibidir. Bir altın parçası da, bir gül çiçeği de, bir aslan da, bir insan da kendi plânlarının uzantılarından ibarettir. Başka bir ifa-

deyle varlık burada fizik bir bedenle varlığını sürdürürken başka bir yerde, başka bir şekilde varlığını sürdürmektedir. Tek bir şey çok şey olarak tezahür etmiştir; tek olan plân deniz kestanesi gibi uzantılarını salmıştır.

Varlığın Yaptığı Her Şey Plânına Hizmettir

Bir varlığın yaptığı her şey plânına hizmettir. Yaptığımız her tecrübe Bütüne ait tecrübedir; kendimize, "ben"e ait bir tecrübe değildir. Ama biz fizik plânda bulunduğumuz sürece ferdiyeti (bireyselliği) gütmek zorundayız. Vazifemizi bu şartlar içinde yerine getirmek zorundayız. Ancak yaptığımız her şey plânımızın aktif-pasifine geçer, bizim değil!

Acaba insanlar neden daralarak bağlı buldukları mekâna gömülme ve o mekânın ayrıntılarına adapte olmaktadır? Çünkü Bütünsel olan, Tek olan kendi Konisi içindeki her şeyi en ince ayrıntısına kadar tecrübe etmek ve bilmek zorundadır. Görülüyor ki, bu Bütünsel Şuur, uzantı şeklindeki her türlü varlık vasıtasıyla her yerde, her an mevcut bulunmaktadır.

Varlığın plânına yaptığı hizmet, zorunlu bir hizmet değildir; bir mecburiyetten kaynaklanmaktadır. Varlık, plân tarafından tutulmuş bir hizmetkâr değildir; maaşla çalışan bir işçi ya da memur değildir. Hizmet, varlığın kendiliğinden bir tavrıdır. Kaldı ki, Seçme Özgürlüğüne sahip olan varlık, dilerse plânını değiştirebilir. Daha hızlı giden ya

da kendisine daha uygun bir plâna dahil olmak varlığın hakkıdır. İnsanların din değiştirmeleri, bu hakla ilgili bir husustur.

Her varlık plânının bir hücresi gibidir. Yaptığı her şey Bütüne hizmettir. Varlık için hizmet, bir elin diğerini yıkaması kadar doğal bir süreçtir. Görülüyor ki, varlık bir bakıma kendine hizmet ediyor demektir.

Varlık vazifesini yapmak için fizik plâna iner, plânının verdiği uyular ve yine yukarı çıkar. Yani her varlık en sonunda kendi plânına, kendi bütünlüğüne dönmektedir. Bu nedenle "Dönüşünüz banadır." denmiştir.

Varlık demek, vazife demek; vazife demek, varlık demektir.

Vazifenin İyisi Kötüsü Yoktur

Her varlık, plânının bir uzantısı olarak bir vazife yapar. Bir elin parmakları ya da bir bedenin organları nasıl farklı vazifeler yapıyorsa, vazifeler de çeşit çeşittir. Ancak her vazife yerli yerindedir. **Vazifenin iyisi kötüsü, küçüğü büyüğü yoktur.** Aynı plânın bazı varlıkları, fizik plânda en kaba işlere, bazıları ise en yüce işlere talip olarak vazifesini yapar. Bütün karşısında ikisi de eşittir. Herkes vazifesini yapmaktadır. İyi ya da kötü her türlü fiilin aşağıdaki, fizik plândaki egoistik beşerî anlayışın değerlendirmesi rölâtitiftir. Gerçek değerlendirme plân tarafından yapılır ve onun değerlendirmesi farklıdır. Ne yaparsak yapalım, vazifemizi yaparız. Çünkü **her türlü fiil ve harekâtın** (edim ve eylemin) **amacı vazifedir.** Bu nedenle yapılan her şeyin neticesi pozitifte bağlanır. Kâinata her şey pozitif yönde ilerlemektedir. Kötü ya da menfi, hiçbir güç bu gidişi saptıramaz; tam tersine o gidişi destekler. Varlıkların iradeleri birbirlerini çelemez. **Varlık her türlü faaliyetle sürekli olarak plânına bilgi aktarmaktadır** ve yaptığı her şey plânına hizmetten ibarettir. Zaten varlığın, plânına hizmetten başka yapacağı herhangi bir şey (insanî görüşümüze göre iyi kötü ayrımı olmaksızın) yoktur. Varlık sadece plânının kendisine verdiği uygulamaktadır.

Her varlık ne yaparsa yapsın, plânına hizmet ediyorsa, bundan muazzam etik sonuçlar çıkacaktır:

● Tüm varlıklar kendi kapasitelerine göre kendi plânlarına bilgi aktarıyorlarsa, duygusal davranarak hiçbir varlığı eleştirmeye, kınamaya, hükümlendirmeye hakkımız yoktur.

● Ancak bu, "Her şeye eyvallah!" anlamına gelmemektedir. Daha geniş ortak alana sahip olduğunu, daha kapsamlı bir plâna dahil olduğunu

hissedenlerin "ben" duygusu flûlaşmış olanların, diğerlerini pozitif yönlendirecek tarzda öğütte ve fiiliyatta bulunmaları gerekir.

PLÂNSAL İLKELER

Biliyoruz ki Koni, çeşitli plânların kaynaşmasından oluşan hiyerarşik yapıda bir otonom sistemdir. Bu sistemin dengeli Bütünlüğü, ahenk içerisindeki işlevi ve çeşitli katmanları, ara plânları ya da ortak alanları arasındaki sıkı iletişim, etkileşim ve koordinasyon (eşgüdüm), plânların bazı evrensel ilkelere uyumundan kaynaklanır. İdareci Plânlar beş temel ilkeye göre çalışır:

Birlik İlkesi

Bir Koni, orijinleri farklı plânların bir araya gelmesinden oluşan heterojen bir oluşum değildir. Plânlar, Bütünün uzantısı ya da tezahürü olduğundan, Koni, homojendir ve Birlik arz eden Bütünsel bir yapıya sahiptir. Bütün olan Koninin tepesidir, Koninin kendisidir.

Bütün olanın, Tek olanın ya da Bir olanın yarattığı da Birdir. Bir olandan ancak Bir ve Bütün olan tezahür eder. Bütünün ilkeleri değişmez olduğundan, farklı statüde plân tezahürleri düşünülemez. Çeşitli plânlar ayrı ayrı yaratılmamıştır; tüm farklı görünen plânlar Bütünün (Koninin) çeşitli boyutlarıdaki tezahüründen ibarettir. Tüm Koniler ise Tekin yani Ruhun tezahürleridir.

Bütünün tezahüründen önceki küresel varoluşta, tekâmül ve hiyerarşik söz konusu değildir. O safhada zaman, mekân ve hareket yoktur. Sadece Tek olan mevcuttur. Ruh mevcuttur. Hiyerarşi ve tekâmül, Tek olanın tezahürü olan plânlar için geçerlidir; Tek olan için değil.

Her biri ayrı bir Kozmik yönetim vazifesini yürüten plânlardan oluşan Koni, sonsuz yüzeyleri olan tek bir elmas gibidir.

Plânların Birliği görünmeyen bir Birliktir. Bu Birlik, öz ya da varoluş bakımındandır. Bütün olanın (Koninin) karşısında plânlar değil, plân vardır.

Bütün tarafından meydana getirilen plânlarda, tüm varoluşun Bilgisi saklıdır. Plânlar bir Merkezden itibaren, içten dışa genişleyen küreler tarzında sonsuzluğa uzanırlar.

Bu oluşum küresindeki plânlar birbirinin tezahür sebebidir. Bir tezahür, kendinden önceki bir tezahürün sonucudur. Bir önceki bir sonrakini türetir. Yani plân plânı yaratır. Görülüyor ki, tüm plânların mayası, Koninin tepesindeki Bütünden

dolayı Birdir ve aynıdır.

Güneş ışığının bir prizmadan geçerek yedi renge ayrılması gibi, Tek olan da çeşitli plânlar tarzında tezahür etmiş ve böylece zahiri bir çokluğa dönüşmüştür.

Eşitlik İlkesi

Plânlar ayrı ayrı değil, aynı ilkelere bağlı olarak ve o ilkeleri bünyelerinde taşıyabilecek şekilde yaratıldıklarından, hem Bütün karşısında hem de birbirleri karşısında eşittirler.

Plânların Seçme Özgürlüğü İlkesine göre hareket etmelerinden dolayı, Bütün olan, tezahür âleminde çokluk hâlinde gözükür.

Plânlar çeşitli zaman ve mekân ortamlarında tezahür ederken, kendi iradelerine göre bir Vazife alırlar. Özde Bir ve Eşit olan plânlar, özgür iradeleriyle Kozmik bir plânın belli bölümlerini işgal ederek Hizmet ve Vazifelerini yürütürler.

Plânların eşitliği görünen değil, görünmeyen bir temele dayanır. Plânlar ayrı ayrı değil, tek bir Yaradılış Darbesiyle, İlk Hareketle oluştuklarından eşittirler. Bu eşitlik, plânların tezahür ya da vazife farklılıklarından dolayı bozulmaz.

Eşitlik İlkesini özlendirme taşıyan plânların tezahür âleminde çeşitlilik ve çokluk, yani eşitsizlik sergilemeleri, gene özlendirme taşıdıkları Seçme Özgürlüğü İlkesinden kaynaklanır.

Plânlar farklılık, çeşitlilik ve eşitsizlik hâlinde bir Bütünlük oluştururlar. Hiçbir plân diğerinden bağımsız değildir. Plân plân içindedir. Birindeki değişim, hepsini etkiler. Her plân, işlemekte olan Kozmik mekanizmanın eşit derecede değerli ve vazgeçilmez bir unsurunu teşkil eder. Plânlar bir ağacın kökü, gövdesi, dalları, çiçekleri ve meyveleri gibidir; ağaç ancak bu bütünlük içerisinde hayatiyetini ve işlevini sürdürebilir.

Seçme Özgürlüğü İlkesi

Özlerinde aynı ilkeleri taşıyan plânlar, Bütün olan karşısında kayıtsız eşit olup, sonsuz şekillerde tezahür etme özgürlüğüne sahiptirler. Plânlar bu seçimleriyle herhangi bir şey kazanmayacakları gibi, herhangi bir şey de kaybetmezler. Bir plânın kendine özgü tezahürü, plân dışı bir sistemin keyfi iradesinden değil, bizzat plânın kendi iradesinden kaynaklanır.

Plânların sınırsız Seçme Özgürlüklerine bağlı olarak çeşitli hiyerarşiler doğar. Özde Bir olan plânların kendi iradelerinin sonucu olarak zahiri kademelenmeleri Eşitlik İlkesini ihlâl etmez.

Plânların farklı tezahürleri, tezahür zeminindeki farklı zaman ve mekânlardan kaynaklanır.

Plânların sonsuz bir özgürlük içinde seçtikleri Kozmik yönde ilerlemeleri, Bütün olanın dışında, bağımsız, yani keyfi ve amaçsız değildir. Tam tersine plânlar, Bütünsel bir düzen içinde tezahürün sürekliliğine katılmadan ibaret olan Kozmik bir Hizmet ve Vazifeyi yerine getirirler. Seçilen hiçbir yön Vazife kapsamının dışında olamaz. Bir plân hangi yönü seçerse seçsin, Vazifesini yapar.

İrade Uygunluğu İlkesi

Tüm plânlar özlendirme aynı Bilgiyi taşıdıklarından, sınırsız seçimleri daima bir uyum ve düzen içinde gerçekleştirir.

Tüm plânların iradeleri birbirlerine uygundur. Bu iradeler birbirlerini engelleyemez ve birbirlerine zıt olamaz. Plânsal iradelerin birbirini yok etmesi söz konusu değildir. Bu ise yaratılışın, Tezahür Kanunlarıyla beraber sürekli oluşunu gösterir.

Bir plânın özünde "yokluk" diye bir ilke mevcut değildir. Plânlar yok olmak ya da yok etmek için değil, var olmak ve var etmek için tezahür ederler. Kaldı ki, bir plânın dışında başka bir plân da mevcut değildir. Çünkü tüm plânlar Bir olanın tek bir Bütünlük hâlinde tezahüründen ibarettir.

Çeşitli plânlar Bir olanın İradesinin tezahürü olduğundan, aslında tek bir irade vardır. O hâlde birbirleriyle zıtlaşacak, birbirlerini yok edebilecek rakip plânlar, iradeler mevcut değildir. Tüm plânsal varoluş, tek bir İradeyle hareket eden sonsuz bir Bütünlük hâlinindedir. Tek olan, plânlar tarzında; çokluk olarak kökleriyle toprağın derinliklerine uzanan bir ağaç gibi bir Bütünlük arz eder. Nasıl tek bir gövdeye bağlı olan sayısız köklerde aynı özsu dolaşıyorsa ve her kılcal kök bir ve aynı ağaca hayat veriyorsa, aynı öze sahip plânların iradeleri de mükemmel bir uyum içinde Bütün olana (Koninin tepesine) hizmet ederler.

Plânlar zaman ve mekânın şartlarına göre farklı iradelere sahiptirler. Ancak hepsi de tezahür sürecine aynı derecede değerli katkılarda bulunurlar.

Farklı irade tezahürüne göre oluşan plânsal irade hiyerarşisinde, üstteki plân alttakine baskı yapmaz ve onun iradesi üzerinde bir otorite kurmaya kalkmaz.

Bir basamaklaşma hâlinde ya da konik bir tarzda dizilen farklı plânsal iradeler, kendi işlem ve işlevlerini eksiksiz yerine getirerek Bütün olanın (dolayısıyla kendilerinin) yaygınlaşmasına ve mükemmelleşmesine, yani tekâmülüne hizmet etmiş

olurlar.

Plânsal iradeler birbirlerinden ve Bütünden ayrı ve bağımsız değildirler. Çünkü varoluş Birliğinden dolayı, bir plânın bildiğini diğer plânlar da bilir, yani her plân Bütünün Bilgisine sahiptir (holografik işleyiş). Bu sebeple plânlar kendi kendini organize etme, kendi kendini kontrol etme ve kendi kendini yaratma özelliği taşırlar. Görülüyor ki, tezahür sürecine katılmak gibi müşterek bir amaç taşıyan plânsal iradelerin birbirleriyle çelişmesi kesinlikle söz konusu değildir.

Her plânın iradesi tek ve aynı hedefe yöneliktir; bu hedef Bütünsel plânın, Tek olanın (Koninin tepesi) Merkezidir. Plânlar kürenin yüzeyinden Merkeze doğru zıt yönlerde ilerleseler bile, karşıt gibi görünen bu iradeler değil birbirlerini çelmek, aksine plânları Merkeze daha çok yaklaştırırlar.

Bir İdareci Plâna dahil olan varlıklar iradelerini Seçme Özgürlüğü İlkesine göre kullanmakta beraber, plân olarak sonuçta tek bir hareket vardır. Bir plânı oluşturan varlıklar, tek bir bedenin organları gibidir; onların bireysel işlevleri, bütünsel işlevi meydana getirir. Çünkü o plândaki varlıklardan birinin bildiğini hepsi bilir.

Tek olan çokluk hâlinde tezahür eder. Bu çokluk; bölünmüşlük, bağımsızlık ve zıtlık değil, farklı ve çeşitli tezahürleri olan ve de öz bakımından Bir ve eşit olan sayısız plânların oluşturduğu ahenkli bir Bütünlük arz eder.

Plânsal iradelerin farklı olması, bu iradelerin birbirlerini ortadan kaldıracı şekildedir zıt olmaları anlamına gelmez. Çünkü plânların amacı tezahür sürecini kösteklemek değil, tam tersine ona katılarak varoluşunu desteklemek ve zenginleştirmektir.

Plânsal iradeler birbirlerinin tamamlayıcısı, destekleyicisi ve denge unsurudurlar. Bundan dolayı Kozmik Hizmet ve Vazifeler asla aksamayan sonsuz bir süreç teşkil ederler.

İradelerin farklılığı plânların "Vazife Yapma Hakkı"na dayanır. Her plân kendi seçtiği ve kendisine en uygun vazifeyle ilgili faaliyetlerde bulunmaktadır.

Bütün plânlar sonsuz boyutlardaki zaman ve mekân şartları içinde kendi iradelerine göre, Tezahür Kanunları'nın belli uygulamalarını yaparlar.

Başka bir ifadeyle her plân kendi özünün yorumunu yapmakla meşguldür.

Bildiğinden Sorumlu Olma İlkesi

Kâinatın bütün sorumluluğu tek bir plânın üzerine yüklenmemiştir; her plân katkıda bulunmuş ve bu Kozmik Sorumluluk paylaşılmıştır.

Bir plân her türlü zaman ve mekân şartlarına uyum sağlayabilir. O, bilgisini daraltarak sadece bir atomun sorumluluğunu taşıyabileceği gibi, dilerse bilgi seviyesini yükselterek bir gezegeni yönetme sorumluluğunu da yüklenir.

Tezahür Merkezinden kendi iradesiyle ayrılmış ve kendisinin seçtiği bir yönde Kozmik yolculuğuna başlamış olan bir plân, sadece kendisine karşı sorumludur. Tezahür etmesi için plâna dışarıdan hiçbir zorlama yapılmamıştır; plân dışı hiçbir sistem ona belli bir yönü seçmesini emretmemiştir. Çünkü bir plân kendi kendini organize ve kontrol edebilecek kudrettedir. O hâlde tezahür sürecine katılmıyorsa kapsamından ve özgünlüğünden dolayı hiçbir güç ona hesap sormayacak ve yargılamayacaktır.

Çok yoğun zaman ve mekân şartlarında bilgi seviyesini düşürerek dar kapsamlı sorumluluklar aldığı için plânı cezalandıracak ya da az yoğun zaman ve mekân şartlarında bilgi seviyesini yükselterek büyük sorumluluklar yüklediği için de plânı ödüllendirecek bir sistem kesinlikle mevcut değildir.

Plân, kâinat içerisindeki hareketlerinden dolayı mutlak olarak sadece kendisine karşı sorumludur; zaten kendi dışında herhangi bir hesap sorma makâmı da yoktur.

Kâinat bir Hizmet ve Vazife ortamıdır. Her plân bu Kozmik Vazifenin kendisine düşen payıyla meşgul olur. Vazifesini kendi seçen plân, bilgisini de Vazifesine uyacak seviyeye ayarlar. Bu durumda bir plân, Kozmik Vazifenin sadece kendi bilgisine göre yürüttüğü kısmından sorumludur; kendi bilgisinin dışında kalan kısımlar o plânın sorumluluğunda değildir.

Bütünün denge ve uyumu, her plânın tezahür ettirdiği bilgisinin sorumluluğunu yerine getirmesiyle sağlanır.

SON

İHTİYAÇLAR ve İSTEKLER

(Geçen sayıdan devam)

Nurettin ERSOY

BİREYSEL GELİŞİM VE BÜTÜNSEL TEKÂMÜL

İ MADDE, İSTEKLERİ ARAÇ OLARAK KULLANIR

İSTEMEK, iradeyi belli bir ihtiyacın temini uğrunda kullanmak demektir. Ancak istemekten istemeye fark vardır.

Aslında varlık, temsil ettiği plânın tekâmül durumuna, kendi bireysel gelişimine ve yine plânının ihtiyaçları ile bireysel ihtiyaçlarına uygun isteklerde bulunmalıdır.

İstekler, madde âleminin bizi cezbetmesi için birer araçtır. Yani madde ruh varlığını elinde tutabilmek için, istekleri araç olarak kullanır. Tabii bundaki amacı, önce kendisinin gelişimini sağlamak, dolayısıyla da ruh varlığının tekâmülünü sağlama zeminini oluşturmaktır. Demek ki, ruh varlığı, madde ile büyük bir dayanışma ve yardımlaşma içindedir. Her ikisinin de bireysel gelişimi ve bütünsel tekâmülü bu dayanışma ile gerçekleşebilir. Beraberlikleri böyle bir kozmik vazifenin gerçekleşebilmesi içindir. Bu nedenle, gelişimleri ve bütünsel tekâmülleri bu birliktelik ile oluşmaktadır diyebiliriz.

Ancak maddeye bu bağlantı kontrolsüz isteklerle değil, kontrollü ve bilgi dolu isteklerle ilişki kurmak şeklinde olmalıdır.

Amaç, maddeden kopuş, terk ediş asla değildir. Maddeye bağlantı da asla değildir. Asıl olan, maddeye kontrollü bir yaklaşım ve onunla ilişki kurmaktır.

Varlık âlemi mutlak bir birlik ve bütünlük hâlinindedir. Küresel bir tarzda iç içe organize olmuş olan bu birlik hâlindeki bütünden ayrı, bağımsız bir tekâmül düşünülemez. Ancak bütünün tekâmülü ile, onu temsil eden varlıkların tekâmülü söz konusu olabilir. Bir plân bile bütünün dışında, dolayısıyla diğer plânlardan ayrı, kendi başına tekâmül edemez. Asıl tekâmül bütünün tekâmülüdür. Bu da, hazır hâle getirilen zemin ile topyekûn sıçrama hâlidir. İşte bütünün bu topyekûn sıçramasına tekâmül denmektedir.

Bütünü oluşturan varlıkların tüm faaliyetleri, bütünün bu tekâmülüne hazırlık niteliği taşımaktadır. Buna yatay tekâmül ya da mikro tekâmül demek mümkündür. Bu, bireysel gelişim, bireysel uyum, bireysel tekâmül demektir. Bunda bir sıçrama, bir yükseliş söz konusu değildir. Ancak bütünsel sıçramaya zemin hazırlayıcı bir vazife görmektedir.

Şimdi, bu anlayışı fizik plândaki bir organizasyonla anlamaya çalışalım.

Bir basketbol takımını ele alalım. Takımı oluşturan her sporcu, takımının bir üst lige çıkabilmesi, sıçrayabilmesi için ortak bir amaç içindedir. Bu sıçrama tek bir sporcu için düşünülemez. Her sporcu için bir üst ligde oynamak, ancak takımlarını bir üst lige çıkarmakla mümkün olabilir. Bunun için her sporcunun bireysel olarak kendini geliştirmesi ve diğer takım arkadaşları ile sıkı bir dayanışma ve işbirliği içinde olması

gerekmektedir. Böylece, sporcuların bireysel çabaları, bireysel gelişimleri, takımlarının bir üst lige sıçramasına zemin hazırlayacak ve topluca sıçrama sağlanacaktır. Dolayısıyla, herbir sporcunun bir üst ligdeki takımında görev yapabilmesi için, kendi kapasitelerini arttırmış ve gelişmiş olmaları da gerekmektedir.

Bu örnekle anlatmaya çalıştığımız gibi, Bütünün şemsiyesi altında bulunan ve onun temsilcisi durumundaki her varlık, aynı amaca yönelik ve bütünün ihtiyaçları ve istekleri doğrultusunda hareket etmelidir. Ancak bu sayede Bütün yükselir ve kendileri de tekâmül etmiş olurlar.

O hâlde varlığın bireysel tekâmülü, ancak bağlı olduğu plânın tekâmülü ile mümkündür. Görülüyor ki varlığın temsil ettiği bütün tekâmül etmedikçe varlığın tekâmülü söz konusu değildir. Amaç, bütünün tekâmülünden başka bir şey değildir.

VARLIĞIN ANA İHTİYAÇ VE İSTEĞİ BÜTÜNSEL TEKÂMÜLDÜR

Buradan şu sonuca varabiliriz: Ruh varlığının en büyük ihtiyacı ve isteği bütünün tekâmülünü sağlamaktır.

Fakat ruh varlığı, sonsuz seviyelerde, sonsuz nitelik ve şekillerde, sonsuz ihtimallerle tezahür ettiğinden, her seviyenin, her mekânın ihtiyacı da, istekleri de sonsuz skalalar oluşturmaktadır.

Yani Ruh varlığı, madde âleminde tezahür ettiği andan itibaren, maddî plânın icabı olarak ayrıntının içine gömülür. Bu ayrıntı plânında, ruh varlığının tek ihtiyacı ve isteği olan "bütünün tekâmül ihtiyacı ve isteği" sonsuz çeşitliliğe dönüşür.

Ancak şunu unutmamak gerekir ki; fizik ayrıntılar plânında, sonsuz çeşitlilik gösteren tüm ihtiyaçlar ve istekler, tek Ana ihtiyaç olan, bütünsel varlığın tekâmülüne hizmetten başka bir şey yapmazlar.

Yani Cevher itibarıyla tanrısal olan ruh varlığı, bu sonsuz âlemlerdeki tezahürlerinde, sonsuz çeşitliliğe bürünen istek ve ihti-

yaçlarını gidermekle vazifelidir. Ancak dünya hayatımızdaki her detayın, ait olduğu bütüne hizmet ettiğini bilmemiz gerekmektedir.

Ruh varlığının madde âlemlerinde tezahür etmesi, sahip olduğu sonsuz ihtiyaçlarını ve isteklerini gidermesi içindir. Bunkdaki amacı ise tamamen bütünsel tekâmüle hizmettir.

NEFS PLÂNI RUHU MADDE İLE İRTİBATLANDIRIR

Varlık, gerçek ihtiyacı olmadan ve bu yönde istek duymadan hiçbir iş yapamaz demiştik. Demek ki istek, ihtiyaçtan doğmaktadır. Bu ilâhî bir yasa gereğidir. Ancak bu her zaman böyle olmayabilir. Bazen, hatta çoğu zaman, devreye nefsanî faktörler girebilir. Bu tür gerçek ruhî ihtiyaçlarımız olmayan, nefsanî tatminler getiren isteklerimiz de yine ilâhî yasalar kapsamındadır.

Gerçek ihtiyaçlarımız dışında vazife yapan bu isteklerimiz, bizim gerçek ihtiyaçlarımıza hitap etmese de, çevremizdeki diğer varlıkların ihtiyaçları yönünde muhakkak bir neticeye ulaşmaktadır.

Yani bir anlayış olarak, ne yaparsak yapalım muhakkak az veya çok, onu bir ihtiyacımızın doğrultusunda yapmaktayız. Ancak varlığın amacı, nefsanîyet plânının etkisini kontrol altına alıp, gerçek ihtiyaçlarını ve isteklerini tespit etmek ve onların peşinde koşmak olmalıdır.

Nefsi, bir ara plân olarak düşünmemiz gerekir. Bu plân çok önemli bir vazife yüklenmiş olup, varlığı fizik plân ayrıntılarına ve dolayısıyla maddeye bağlar.

Varlık temsil ettiği plâna karşı vazifesi olan enformasyonları alabilmek için, maddeyle gerekli olan irtibatı nefis ara plânı vasıtasıyla sağlar. Bu ara plânın işlevi olmasa, varlığı fizik plân ayrıntıları içinde maddeyle irtibatlı, âlâkalı şekilde kimse tutamaz.

Dolayısıyla varlık bu irtibatlarından elde edeceği bilgileri plânına aktaramaz. Ya-

ni varlık nefis plânının imkânlarından gayet kontrollü bir şekilde yararlanırsa, fizik plâna geçiş amacının, vazifesinin gerçekleşmesini sağlamış olur. Diğer bir anlayışla, varlığın, plânına gerekli olan veya fizik plâna geçiş nedeni olan bilgileri elde edebilmesi için, nefis ara plânının imkânlarından haberdar olması ve yararlanması gerekmektedir. Yani nefis plânı, Yaradanın bir rahmeti, yardımı şeklinde düşünülmelidir. Amaç, nefis plânının kontrolüne girmek ya da ondan kurtulmak değildir. Amaç, onu kontrol altında tutup, verdiği imkânlardan yararlanmaktır.

MADDEYE KONTROLSÜZ BAĞLANIŞ İÇ ÖZGÜRLÜĞÜ ENGELLER

Nefis ara plânının fonksiyonunun, varlığı ayrıntı plânına, maddeye bağlaması olduğunu söylemiştik. Varlık, bu durumu kontrollü altına alamadığı noktada, gerçek ihtiyaç ve isteklerinin tespitini yapamaz. Yani fizik plâna geçiş nedeni olan vazife paketinden uzaklaşır. Maddeyle kontrolsüz bir bağlantı meydana gelir. Aynı zamanda varlık, fizik plânının ayrıntıları içine gömülerek, kısır, verimsiz bir çabalama içine girer. Bu durumda varlığın istekleri asla gerçek ruhî ihtiyaçları yönünde değildir. Varlık, nefis plânının ve dolayısıyla maddenin güdümüne girmiş, iç özgürlüğünü kaybetmiş durumdadır.

Yani diyebiliriz ki; varlığın isteklerinin, gerçek ruhî ihtiyaçlarının paralelinde oluşması, onun iç özgürlüğüne de bağlıdır.

İç özgürlük, elle tutulamayan fakat sadece kavram olarak hissedilebilen bir olgudur. Ancak bu olgu, dış davranışlarımızla bütünleştiğinde kendisini ifade edebilen bir tarzıdır. İç özgürlük, davranışlarımızla somut bir düzeye çıkarılmadığı sürece, sa-

dece hissedilen olarak kalır. Gerek davranışlarımıza yansıyan, gerekse sadece hissedilen şekliyle, iç özgürlük çeşitli kusurlarla birlikte kendisinin sınırlarını çizmektedir. Bu kusurlar ise, tamamen avuçlarımıza bırakılmış olan maddenin yapmış olduğu tesire bağlı olarak güdümlemiş oluşumlardır. Buradaki güdüm maddeye aittir.

Madde, kendisine ait bilgiyle tam bir donanım içinde olduğu için, güdüm de bu bilginin bünyesinde mevcuttur. Ancak güdüm, daima yaklaşıma doğru yönelmektedir. Yani nefis plânı aracılığıyla madde ile irtibatlanma sonucu, maddenin güdümü altına girmek, tamamen varlığın istekleri doğrultusundaki yaklaşımı ile olmaktadır.

Asıl amaç, maddeden kopmak olmayıp, onunla kontrollü bir ilişki içinde olmaktır, demiştik.

Oysa bizler avuçlarımızdaki maddenin yoğrulması esnasında, daima parmaklarımızı yapışanlarla meşgulüz. Halbuki elimizdeki bir an önce toparlayarak, istediğimiz şekli verebilmeliyiz. Ve neticeyi oluşturmaya gayret etmeliyiz. Bu ise, fizik plânın ayrıntılarından sıyrılıp, bütünsel anlayışa doğru yönelmenin ta kendisidir.

Bunu başarabilmek için, önce avucumuza konanın, bize ait olduğunun farkına varabilmeliyiz.

Bizler, tanımaya çalıştığımız madde denen bu varlığı, zaman zaman başa çıkılmaz, zaman zaman hasmımız, bazen de efendimiz olarak görmekteyiz. Dolayısıyla ya onunla savaşmakta ya da hükmü altına girmekteyiz.

Oysa ki onun, bizlerin sınırları içerisine tamamen girmiş ve bizlerle âdeta tam bir dayanışma içerisine girmeye çalışan uyusal hâlini görememekteyiz.

Maddenin de sevgiye ve şefkate muhtaç hâlini görebilmemiz gerekmektedir.

(Devam edecek)

BATIL İTİKATLAR

* Atilla ULTAV *

Batıl itikatların oluşması, insan aklının ve bilgisinin, ikna edici olağan bir açıklama yapmayı başaramadığı, doğaüstü ve harika nifeliğindeki olaylar karşısında insanda meydana gelen hayret, hayranlık, kararsızlık, endişe, şaşkınlık ve korku gibi heyecan uyandıran duyguların etkisiyle oluşan kanaatler ve bu kanaatlere dayanarak muhayyilenin de katkısıyla belirlenen ve ekseriya nesilden nesile anlatılarak geçen, araştırılmadan inanılmış birtakım öykülerle vaki olur.

Doğaüstü kavramının açıklanması hususunda İslâm düşüncesi, tanrısal gerçekler ve Allah'ın emrinden söz etmeyi tercih eder ve itiraz kabul etmez bir ontolojik gerçekliğe dayanır. İlahî ışık, şifa, mucizeler, cinler, melekler... duygular tarafından denetlenemez gerçekler olmakla birlikte, doğal verilerden daha sahihtirler.

Bugünün geçerli dinleri, kendi törenleri ve hatta ahlâkî kuralları arasında sihre ait birçok hususu barındırmaktadır. Günümüzde sihîr, sadece dinî sistemlerde, küçük batıl inançlar hâlinde yaşamakta kalmaz; tehlike, kararsızlık, tesadüflere bağlı sanma ve kazanın bahis konusu olduğu, çağdaş girişimlerde bile kendisini gösterir.

Otomobil, deniz araçları ve uçak kullananlar, uçuş getireceği farz olunan bazı nesnelere araçlarında yer verirler.

Sihrin en zengin ve verimli alanı, her kademede uygarlıkta sağlık konularıdır. Dinler, bu konuda sihre feslim olmaya hazırdır. Kutsal eşyalar, türbeler, evliya kabirleri, takdis olunmuş yerler ve ibadet yerleri, hastaların şifa bulma ziyaretlerine açılır; iman ile iyileşme yöntemi buralarda revaç bulur. Dinî bilim burada, hastalığın ve taktattan düşmenin, hatırdan çıkarılması yönünde görev yapar. Onun metafiziği faydacıdır. Merasimi de sağlık ve mutluluk amacı için bir vasıtadan ibarettir.

Geleneksel toplumların fertlerinin sihri de geleneksel olup bunlar, bir bilgi hazinesine, amprik ve rasyonel bir bilim geleneğine sahiptirler.

Sağlam bilginin rehberliğindeki, günlük işlerle ilgili adi maharet, insanoğlunu doğru yola sokmaya ve bu faaliyetlerin denetimini tam ve kesin olarak sağlamaya yeterlidir. Bu sebeple, ateş yakmak, sepet ve hasır örmek, ip yapmak, yemek pişirmek ve sair günlük faaliyetler, bütün önemlerine rağmen, hiçbir zaman sihriyle bağdaşmazlar.

Sihir, hiçbir zaman işin yerini tutmaz. O, bir noktada, bir ilkel bilim olmaktan çıkıp, bilimin sı-

nırları olduğu ve beşerî akıl ve marifetin bazen âciz kaldığının, açıkça kabulünün sonucudur. Sihrin, duygusal taşma, hülya, gerçekleşmesi olanak dışı kuvvetli arzuya büyük yakınlığı vardır. Sihri uygulayana, hayalin, sembolizmin aranılan sonucun bağlantılarının baskısı vardır.

Sihir gücü, sadece geleneksel olarak tarif edilmiş ritüslar içinde hâsıl olabilir.

İnsan, bilgisinde bir boşlukta karşılaştığında ya da bu bilginin, günlük yaşayışında, ona olayları denetleme olanağını tanımaması hâlinde, sihîr devreye girer ve o zaman insan ona dört elle sarılır.

Hüsran dolu bir nefret ve karşılığında hiçbir şey yapılamayan bir hiddet, kara sihîrin bütün hammaddesini taşır. Mukabele görmemiş bir aşk, isteğe bağlı olmaksızın, bunun en karakteristik örneklerinin ortaya çıkmasına sebep olur. Korku da insanı amaçsız, fakat zorunlu hareketlere sevk eder.

Anadolu insanının, tarihî köken ve bilgileri itibarıyla, bütün alış verişini ruhlarla, ölünün ruhıyla, dirinin ruhuyla yapması, yani animistik bir dinî anlayış sistemini almış olması nedeniyle, her faaliyeti ya da örfî hareketi, bir sistematik temele dayanır. Buna da batıl itikat adı verilmiş. Bu ise, endişe, korku, düş, hülya, hayal ve şeytan gibi iğreti bir psikolojik kavramdır.

İçgüdüünün bastırılabilme derecesi, uygarlığın bir kıstası olarak alınınca, batıl itikat diye adanmış birçok davranışın, perhiz ve orucun, gerçek sebepleri ne olursa olsun, bir insiyakî feragat ürünü olduğu görülür. Bu husus, zor ya da sorumluluk gerektiren bir işe girişen herhangi bir kimsenin, kendisini tâbi tuttuğu cinsî kısıtlama hâlleri için de doğrudur. Her ne kadar bu yasaklar, bir sihîrî bağ temelinde dayanıyorsa da, bazı insiyakî zevklerden feragat ederek, daha büyük güç kazanma konusundaki temel düşünce de açıklığını koruyor. Bu husus ile ilgili tarihî bir misal verelim.

Balkan Savaşı'ndan evvelki aylarda, İstanbul'daki harp sanayiî fabrikalarından bir grup usta ve teknisyen, yeni yöntemler öğrenmek üzere Almanya'ya yollanmış. Çoğunun üzerlerinde, harama uçkur çözmek için kâfur taşıdıklarını, onları orada karşılayan ve grubu katılan bir subay anlatmış. Muhtemeldir ki, bu batıl davranış, o müslümanlar, Dehr ve İnsan suresiyle meşurlaştırma gayretine düşmüş olsunlar. Kur'an: "İnsanların iyileri, kâfur katılmış bir kadehten içerler." (76/5)

Standartlaşmış, geleneksel hâle gelmiş sihîr, sadece bilgi ve teknik kabiliyetle içinden çı-

kılamayan durumlar karşısında, müspet hâl çaresini tespit ve öğütleyen ve bunu toplumun fertlerine kabul ettiren kanundan başka bir şey değildir. Bu gibi durumlara, insanın doğal tepkisi, sihrin hammaddesini temin eder. İnsan, hem arzu edilen sonuç, hem de bunu elde etmenin müsait yolu üzerinde durur. Lâfzî gösterilerde ve hareketlerde, bu söz ve hareketlerin, bir güce sahip bulduklarına dair, neredeyse mistik inançlardaki heyecan ifadesi, normal bir fizyolojik tepki şeklinde ve doğal olarak meydana çıkar.

Sihrin hammaddesinde mevcut olmayıp, gelişmiş sistemlerde bulunan öğeler, geleneksel mitolojik öğeler olmaktadır. İnsan kültürü işe yarayacak bir hammaddeyi her yerde sindirir ve onu geleneksel âdetleri arasına katar.

Özel deneme geçmişiyle de gelenek, sihrî etkinlik inancını pekiştirir. Psikolojik ve hatta fizyolojik yararlılığı, onun faydacı doğruluğunun kefaleti olması itibarıyla da ona derinden inanılır. Sihir, gerçek bir fizyolojik ihtiyaca cevap verir. Toplumun onu kabul ve tasdik etmesi de ona bir ek dayanak teşkil eder. Diğer taraftan, bazı merasimlerin aleniyetli ve bazılarının büründüğü mahremiyet ve bunlara inanmayı güçlendirir. Sihrin, genellikle zekâ ve kuvvetli şahsiyetle birlikte gitmesi de onu toplumun gözünde ayrıca büyütür. Toplumsal işlevi de yine onun bir delilidir.

Ama, batıl itikat ve hurafe sözcükleri, yine de belirsizliklerini koruyorlar. Onlara birden, yalan, uydurma, boş, beyhude, çürük inanç ya da itiyat damgasını vurmak, yanlış yola götürür. Nasıl olmasın ki, bunlar genellikle, aslında doğruluk ve yanlışlık standartlarını, çok öznel ve kararsız olduğu, sihrî ve dinî alana bağlı olup, bugün yanlış olduğu kabul edilen, dinî veya lâdinî bir inanç ya da âdet, bir zamanın ve belli bir yerin aydın kişilerince doğru olarak benimsenmişti. Bir insanı, batıl itikat sahibi diye tanımlamak, az çok onu zihni ya da ahlâkî kifayetsizlikle itham etmeye eşdeğer olmaktadır. Bugünkü dünyada, aynanın kırılmasının, uğursuzluk getirdiğine inana, batıl itikat sahibi derken, bu ve buna benzer inanç sahiplerinin, kendi görüş ve yorumlarına göre tamamen mantıkî yolda olduklarını unuturuz. Buna benzeyen birçok hurafe, dayandıkları yanlış hükümler tarafından çarpıtılmış, tamamen sağlam bir mantığın ürünü olmaktadır. Bu önerilere, bunların yanlışlığı açıkça ispat edildikten sonra, yapışmaya devam etmek, gerçekten bahl itikat sahibi olmaktır.

Batıl itikat ve hurafeyi, kişilerin bağlı oldukları toplumun, vardiği İrfan derecesine göre, dayanaksız ve tufarsız kalan inanç veya uygulamalarını kabulde ısrar etmeleri şeklinde de belki tarif edebiliriz. Böyle olmakla beraber, yine de hangi düşüncenin ve dolayısıyla hangi uygulamanın yanlış olduğu hususunda ittifakin

mevcut olmaması sebebiyle, biraz belirsizlik kaçınılmaz olarak kalacaktır. Ve yine de, İrfan sahibi çağdaş görüşün, yukarıda tarifi yapılan mânâda batıl inanç olarak kabul ettiği, çok sayıda fikir ve fiil, varlıklarını sürdürüleceklerdir. Bunlar, mânâsız ve fosilleşmiş âdetler olarak kalır ya da bunlara yeni bir anlam ve kullanma yeri bulunur. Bir münbitlik merasimi, halay şeklinde devam edebilir. Oyun insiyakî da bu arada tatmin olur.

İtikadî, başlangıçta doğuran sebeplerle, bunların sürüp gitmesine hâdim olanları bulup çıkarmanın güçlüğü ortadadır. Bunların zamanın derinliklerine gömülmüş kökenlerini araştırmak, genç bilim adamları için, geniş ve bakir bir alanda yapılacak çalışmalara olacaktı.

Batıl inancın tariflerinin hepsinde, bir hissî unsur (heyecan unsuru) ile ilişki hâlini buluruz. Bu, batıl olarak kabul edilen herhangi bir şeyin esas niteliğidir. Zira, onsuz, davranış üzerinde etki olanağı kalmaz. Buradan, heyecan unsurunun, mutlaka güçlü olması gerektiği anlamı çıkarılmamalıdır. Sadece gözlenebilmesi ya da belli bir derecede varlığının saptanabilmesi yeterlidir.

Bir kozmoloji ya da tutarlı bir dünya görüşünün bir kısmını teşkil ettiği farz edilen batıl inanç pagan denilen dinlerin, çeşitli şekillerine sıkıca bağlı türünü oluşturur. Bir zamanlar, bunların tümü hurafe olarak kabul edilmiştir. Ancak bugün, başkalarının ideal ve değer ölçülerini, daha büyük hoşgörülle karşılamaktayız. Bu gibi dinî ve sihrî inançlar, bugün artık bir bütün olarak, kültür tarzı içinde irdelenmektedir.

Okur yazar olmayan bir toplumda, sihrî, toplumsal olarak paylaşılan, bir düzene sokulmuş ve gelenekle intikal ettirilen bir törendir.

Efsaneyi masaldan ayıran nitelik, onun bir inanış konusu olmasıdır.

Destanla efsane arasındaki fark ise, ilkinin karmaşık bir anlatım biçimine, kendisine özgü üslûp öğelerine sahip bulunmasında, öbürünün ise, kısa, nesirle, günlük konuşma diliyle anlatılmasındadır.

Efsanenin teması, canlı, cansız her türü varlığın, olağanüstü macerası olabileceği gibi, olağanüstülük efsane için vazgeçilmez bir koşul değildir.

Tarihî bir olay, gerçekte olduğu gibi değil de inanıldığı gibi, istenildiği ya da hayal edildiği biçimde bozularak, yorumlanarak anlatıldığı andan itibaren, efsane hâlini alır.

Masallarla aynı temayı paylaşan efsanelerde fark, bunlarda kişilerin belirlenmiş ve adlandırılmış olmaları, olayların belirli bir yere bağlanmış bulunmasındadır. Türk efsanelerinde ayrıca, bunlara bağlı bir de türkü çeşidi vardır.

Yeziâter, Melik Tavus adını verdikleri şeytani yüceltip, onun yakında tanrı katında eski yerini alacağına iman etmişlerdir. Bu nedenle ona

şimdiden yatırım yapmaktadır.

İlahîyatçılar, efsaneyi, gözlenemez gerçeklerin, görülebilir olay şeklinde ifadesi olarak tanımlıyorlar. Akıl dışı oluşu, onun esas temelidir. Din, her türlü tenkidî, şüpheyi askıya almış kişiden iman kanıtı bekler.

Bir batıl, dogma hâline gelebilir, bir dogma da zamanla bilmin ışığı altında batıllaşabilir. Akıl ve hikmetin mihengine vurulmamış, yani aklın ve tecrübenin tenkit süzgecinden geçirilerek, gerçekliği ispat edilmemiş inançlara, batıl diyoruz. Dogma ise, bir şahıs, bir parti ve kurum, ya da din tarafından, her türlü tenkidin üstünde kabul ettirilmiş bir kanaat ve inançtır. Dogmada yukarıdan aşağı, zorla kabul ettiriliş vardır. Batıl-

da ise, akla aykırı bir inancın, halk arasında, geleneksel olarak, kendiliğinden yerleşmiş olması vasfı hâkimdir.

Her ikisinde de bir otorite söz sahibidir. Bir fikre, bir işe, delilsiz, tenkitsiz inanmamız, bir otoritenin emriyle olur. Batıda, toplumun afakileşmiş inancı otoritedir. Öyle inanıldığı için biz de inanırız. Bu inancı, tenkitsiz, ispatsız kabul ederiz. Dogmada ise otoriteyi, bir şahıs, bir parti veya bir kurum temsil eder.

Batıllar ve dogmalar, bilim öncesi bir ruh hâlinin tezahürleridir. Dogma bilimde bile vardır.

Ankara'dan Haberler

ANKARA'DA ruhsal konularda etkinlik gösteren dernekler 19 Haziran 1993 günü ortaklaşa bir yemek düzenlediler. Dört derneğin biraraya geldiği "Dayanışma Yemeği"ne Derneğimizi temsilen bir üyemiz de katıldı.

Ortaklaşa konferans ve seminerler düzenleyen, periyodik olarak toplantılar yapan Ankaralı dernekler, o gece birlik ve beraberlik yolunda bir ortak alan daha oluşturdular. Yemeğe katılan dernekleri duyuralım:

- Ankara Ruhsal Araştırmalar Derneği

Dernek Sorumluların Toplu Hâlde Görülüyor

- Evrensel Kardeşlik ve Bilgelik Derneği
- Dünya Kardeşlik Birliği Evrensel Birleşim Merkezi
- Dünya Kardeşlik Birliği Anadolu Evrensel Birleşim Derneği
- Ankaralı derneklere ortak çalışmalarında başarılar dileriz.

Faaliyet ve iş, insanın göstereceği en yüksek var olmak yeteneğidir. Bir varlık, faaliyet içerisinde iken bütün enerjisini kullanamaz. Fakat faaliyet için gerekli olan enerjiyi kullanır. Buna paralel olarak faaliyet için gerekli olan bilgiyi, ruhî yetenekleri, fizikî yetenekleri ve sosyal yetenekleri de istimal eder.

SADIKLAR PLÂNI

RÜYALAR ve KEHANET

Alex LUKEMAN

Çev.: Ayhan TOLAYBENK

DAHA sonra gerçekleşen bir rüya gördünüz mü hiç? Ya da gelecekle ilgili rüyalar gören birisiyle tanıştınız mı? Yıllardan beri rüyalar konusunda araştırmalar yapmaktayım. Bu yüzden birçok defa böyle kişilerle karşılaştım. Rüyalar kanalıyla kişisel ya da kolektif geleceğimize "akort olabile" yeteneği, bizim alışılmış klâsik tecrübelerimizin içinden geçen bir iplik gibidir.

Yusuf Peygamberin Rüyaları

Tarihte geleceğe dair rüyaların en iyi örnekleri Kitab-ı Mukaddes ve Kuran'da bulunmaktadır. Örneğin Tevrat'ın Tekvin bölümünde, rüyaları yorumlama yeteneğine sahip bir Yusuf peygamberle karşılaşırız.

Yusuf, kardeşlerini kızdıran ve kıskançlıklarına sebep olan iki rüya görür. Birincisinde, Yusuf ve kardeşleri tarlada buğday demetleri bağlamaktadır. Ama Yusuf'un demeti kalkarken, kardeşlerinin demetleri onun demetinin önünde eğilirler. Yusuf bu rüyayı yorum yapmadan naklederken, kardeşleri öfkelenmiştir bile.

Ama kardeşleri Yusuf'un önünde boyun eğecek değildir pek. Daha sonra Yusuf başka bir rüya daha görür. Bu rüyada Yusuf'un önünde bu sefer güneş, ay ve on bir adet yıldız eğilmektedir. Babası İsrail, bu rüyayı, kendisinin, karısının ve on bir oğlunun Yusuf'a boyun eğmesi anlamında yorumlar. Böyle bir rüyayı anlattığı için de Yusuf'u azalar.

Rüyalar Değişimleri Önceden Haber Verir

Yusuf burada rüyasını sadece anlatmaktadır ancak herkes alt üst olmuştur. Bu, haber verici rüyalara gösterilen tepkilere tipik bir örnektir. Çünkü genellikle oluşacak bir değişimi haber verirler ve değişimler de pek rahat geçmemektedir. İnsanlar statükoyu tehdit eden bilgiyle karşılaştıkları za-

man, o bilgiyi kabullenip akılcıca kullanacaklarına tepki göstermeyi tercih ederler.

Yusuf, kardeşleri tarafından Firavun'un bir görevlisi olan Potifara'ya köle olarak satılır. Daha sonra Potifara'nın karısına haksız bir şekilde cinsel eğilim duymakla suçlanır ve Firavun'un hapishanesine konur. Hapishanede karşılaştığı, Firavun'un hizmetkârı ve fırıncısı için iki rüya daha yorumlar. Bu rüyalar o iki insanın kaderini göstermektedir. Yusuf'un dedikleri doğru çıkar. Hizmetkâr görevine yeniden dönerken, diğeri asılır.

Aradan iki yıl geçer. Bir gün Firavun çok karışık bir rüya görür. Bu rüyada nehirden yedi semiz inek çıkar ve bereketli bir otlakta oturlar. Ama daha sonra nehirden yedi cılız inek çıkar ve diğer yedi ineği yer.

Firavun uyanır; rahatsız olmuştur. Yeniden uykuya dalar. Aynı gece başka bir rüyasında da tek bir sapta yedi dolgun başağın çıktığını görür. Daha sonra ise hemen ardından çıkan yedi cılız başak bu dolgun başakları yer.

Firavun, o dönemlerdeki hükümdarların yaptığı gibi sihirbazlarına başvurarak, bunların ne anlama geldiğini sorar. Ama tatmin edici bir cevap alamaz. Hapisten çıkmış olan hizmetkârı, hâlâ hapiste olan Yusuf'u hatırlar. Rüyaları yorumlaması için Yusuf'u çağırırlar. Yusuf ise, bu rüyalarda Firavun'un ne yapması gerektiğine dair verilen bilgiyi aktarır. Yusuf, rüyaların imayla da olsa en akıllı hareket biçimlerini gösterebileceğinin farkındadır.

Rüyalarda yedi bolluk yılının ardından yedi kıtlık yılının geleceği ifade edilmiştir. Rüyalar sadece bilgi verir. Rüya'yı gören kişi, eğer gerekirse.

o bilgiye dayanarak harekete geçebilir. İşte Firavun bu nedenle Yusufu, yedi kıtlık yılı için gerekenleri yapmakla görevlendirir.

Bolluk yıllarında Mısır gerekli hazırlıkları yaptığı için, kıtlık yıllarında diğer ülkeler felâket yaşarken Mısır gücünü artırır. Yusuf'un daha önce görmüş olduğu rüyalar da gerçekleşmiştir. Yiyecek arayan kardeşleri Yusuf'un önüne gelirler. Ama ölmüş olduğuna inandıkları kardeşlerinin önünde eğildiklerinin farkında değildirler. Sonunda Yusuf'un koruması altında anne, baba ve bütün kardeşler Mısır'a gelirler. Böylece ikinci rüya da gerçekleşmiş olur.

Haber Verici Rüyaların Anlamı

Yusuf ve Firavun'un rüyalarına ait bu öykü, rüyaların, yaşamımız için güçlü ve yol gösterici bir role sahip olduğunu gösteriyor. Onları anlayıp, bize sembolik olarak verilmiş olan bilgiye dayanarak hareket etmeyi öğrenebiliriz.

Haber verici rüyalar gelecekte olabilecek durumları gösterdiği için, o durumlara şuurulu olarak hazırlanabiliriz. Gerekli olan ya da rüyanın işaret ettiği önlemleri alabiliriz.

Otuz yıldır tanıdığım Susanna adında bir arkadaşımın gördüğü rüyayı bir örnek olarak vermek istiyorum. Susanna evli bir kadının ve dört yetişkin çocuğu var. Çok akıllı ve hassas bir kadındır. Geçmişte haber verici rüyalar görmüştü. Genellikle rahatsız edici olan bu rüyalar, kendisine yakın birisinin hastalığı ya da ölümüyle ilgiliydi. Bu tür rüyalardan endişe duyuyordu çünkü hep kötü haberler taşıyorlardı.

Eğer biz de bu yapıda rüyalar görsek, muhtemelen aynı tepkiyi verirdik. Hoş olmayan bilgilerden uzak durmak insanın doğal karakteridir. Ama haber verici rüyalar gerçekte bir lütuftur; bu lütuf hemen ortaya çıkmamasına rağmen.

Susanna bir rüyasında çocuklarından birini kötü bir araba kazası geçirmiş olarak gördü. Oğlunun sürdüğü araba bir viraja giriyor ve başka bir arabayla çarpıştıyordu. Çarpışma çok şiddetliydi ve oğlunun arabası da ağır hasar görüyordu. Rüyasında ayrıca üç adet kafatası görmüştü. Susanna bu rüyadan oğlunun bir trafik kazasında öleceği anlamını çıkarmıştı.

Tahmin edebileceğimiz gibi, Susanna'nın hayatı alt üst olmuştu. Bu durumda ne yapabilecektir? Önceden görülmüş sonuçlardan kaçmak için olayları kontrol etmek mümkün değildir. Susanna, oğlunun yeniden araba kullanmasını engelleyebilir mi? Ya da başka bir şoförün dikkatsizce araba kullanmasını önleyebilir mi? Ortada iyi

bir çözüm yolu ya da somut bir hareket tarzı görünmemektedir.

Şartlar bizim gücümüzün kontrol edebileceğinin ötesinde olduğu için, hepimizin yapabileceği şeyin aynısını Susanna da yaptı. Rüyasında gördüğü kazayı önlemeye çalışması için ilâhî enerjiye yönelerek bütün bir gününü dua ederek geçirdi. Susanna'nın önceden gördüğü bu tür rüyaların doğru çıktığını unutmayalım. Haber verici rüyalar da farklı bir duygu alıyordu ve bu rüya da onlardan biriydi.

Ve kaza aynı rüyada görüldüğü şekilde meydana geldi. Yalnız garip bir olay olarak, oğlu kazadan ciddi bir yara almadan sağ çıktı. Kullandığı arabayı gördüm. Araba parça parça olmuştu ve tam bir hurda hâlindeydi.

Eğer Susanna sadece rüyanın gerçekleşip gerçekleşmeyeceğini görmeyi bekleseydi neler olurdu? Çocuğu ölebilir miydi ya da ağır şekilde yaralanır mıydı? Öyle sanırsanız ki Susanna yapabileceği tek şeyi yaparak, çok daha ciddi bir sonu önlemişti. Çünkü rüyasında ölüm işaretleri olan kafatasları yer alıyordu.

Duanın gücü araya girip Susanna'nın çocuğunu korudu mu? Öyle olduğunu umuyoruz. Ve bunu hiçbir zaman kesin olarak bilemeyeceğiz.

Önlem Almak

Ayrıca sürekli tekrar eden rüyalar da önemlidir. Çünkü bu tür rüyalar, rüya gören suurumuzdan uyanık zihnimize, bilmemiz gereken bir mesaj göndermeye çalışırlar. Fate dergisinin Temmuz 1991 sayısında yayınlanmış böyle bir olay var. Bir bayan ölmekte olan babasını ziyaret etmek için bir tren bileti satın almıştır. O gece rüyasında feci bir tren kazası görür. Trenin vagonları parça parça olmuştur. Yaralı ve ölümler arasında kızını aramaktadır. Bu bayan, yolculuk çok önemli olmasına rağmen trene binmekten vazgeçer. Onun yerine başka vasıtalarla gider. Ertesi günkü gazete başlıklarına baktığında, biletini almış olduğu trenin kaza haberini görür.

Burada o bayan rüyada verilen bilgiye dayanarak, kendisinin ve kızının muhtemel ölümünü ve yaralanmasını önlemişti.

Haber Verici Rüyanı Nasıl Anlayabiliriz?

Bu tür rüyalarda sorun, olay gerçekleşene kadar, o rüyanın o olayı anlattığını bilememektir. Bu yüzden, geleceğe ait rüyalar gördüğümüzde, yapılacak en iyi şey o konu hakkındaki kendi duy-

gu ve kararlarımıza güvenmektir.

Normal bir rüya ile haber verici rüya arasındaki farkı nasıl belirleyebiliriz? İlk önce "normal" rüyalar nedir, onu bilmemiz gerekir. Ki ben bunlara "psikolojik" rüyalar diyorum. Yani, bizim kişisel ve şuuraltı zihnimizin ya da psişemizin sahip olduğu şeylerden oluşan rüyalar. Bence kişisel şuur alanları (bilinen ya da bilinmeyen) ile daha büyük bir enerji ve bilgiyle temasta olan, bireyselliği aşan alanlar arasında bir fark vardır.

Ortak İşaretler

Haber verici rüyalar geniş ve bireyselliği aşan alanlar sayesinde meydana gelir. Ve genellikle ortak birkaç işaretleri vardır. Böyle rüyaları kolayca hatırlayabiliriz. Firavun'un rüyası gibi, beklenmedik bilgi içerdikleri için bizleri rahatsız ederler ve uyarırlar. Aynı rüyayı değişik biçimlerde ya da aynı biçimde yeniden görebiliriz.

Örneğin firavunun rüyasında başaklarla inekler aynı anlama gelmektedir. Vurgulamak için mesaj, farklı imajlar hâlinde tekrarlanmış. Her iki rüyada da imajlar, çok özel bir bilginin sembolik tasvirleriydi.

Haber verici rüyalarda bazen "özel efektler" de olabilir. Bu efektler normal rüyalarda da görülebileceği için dikkatli olmalıyız. Bu efektler çok güçlü bir müzik ya da sese benzer. Öğüt veren özel ve çok anlaşılır cümleler olabilir. Uyanıldığında bu cümleler hatırlanır. Önemli bir mesaj içeren yazılar da yazdırılabilir. Eğer rüyada renk görülürse, bu renk çok yoğun veya koyu olabilir.

Rüyalarınızda bu tür şeyler oluyorsa, dikkat edin. Haber verici bir rüya olmasa da, bilmeniz gereken bilgiyi vurgulamak için efektler kullanılmıştır.

Haber verici rüyaların başka bir işareti de, o rüyanın normal rüyalardan bir şekilde farklı olduğuna dair kesinlik duygusudur. Gerçek olduğuna yönelik normalden daha canlı bir duygudur bu. Sadece böyle bir farklı hissedişin olması yeterlidir. Bu nedenle bilim, gelecekle ilgili rüyaları onaylamakta zorlanmaktadır. Olay, karakteri itibarıyla çok kişisel ve sübjektif olduğu için, aynıını yeniden meydana getirmek ve üzerinde araştırma yapmak mümkün değildir. Kanıt ve belgeleme açısından, duygular bilimsel olarak kabul edilen ölçümler değildir.

Yorumlama sırasında rastlanan genel bir sorun da, rüyanın asıl anlamının değil de, görüldüğü biçimiyle ele alınma eğilimidir. Örneğin, bir kadın rüyasında kız arkadaşının hamile olduğunu

ve bir kız çocuğu doğurduğunu görür. Bu rüyayı geleceğe ait olarak yorumlar çünkü gerçekten de bir bebek bekleyen bir kız arkadaşını vardır ve daha sonra bir kız çocuk dünyaya getirir.

Bu tür bir rüya gerçek olaydan ziyade rüyayı gören kişinin içsel dinamiğine işarettir. Hamilelik ve doğum çok etkili olaylardır ancak komplikasyonlar olmadığı sürece, doğacak çocuğun kız mı ya da oğlan mı olacağı bilinmesi pek gerekmez. Gerçek haber verici rüyalar, rüyayı görenin bilmesi gereken dış olayları haber verir. Bu ise "normal" rüyaların bildirdiği iç yaşamdan farklı bir özellik taşıyor. Haber verici rüyalar, kişiyi, kendisini normal yaşamında gösteren bazı zor ya da değiştirici olaylara karşı önceden uyarır.

Rüyaların arasındaki farkı görmek oldukça zordur. Bir kadın rüyasında kasabasının yukarısında ki barajın yıkıldığını ve evini sürükleyip götürdüğünü görür. Kadın bu rüyayı haber verici olarak yorumlar ve oradan taşınır. Aslında rüya, o kadına özgü içsel dinamiği ve zorlukları belirtmektedir. Rüya baraj, onu kaplamaya başlayan duyguların biriktirdiği içsel inançların sembolüdür. Bu rüyada daha çok şey var ama ana fikri alıyorsunuz. Gelmekten korktuğu selden kaçmak, onun şuuraltındaki içsel güçlere gösterdiği aşırı bir tepkidir. Aynı güçler, kadının rüyayı anlamasını da engellemiştir.

Öyle inanıyorum ki, rüyalarımızın en derin durumlarında kozmik bir bilgi kaynağına bağlanmaktayız. İçinde geleceğin de bulunduğu bu kaynak bizleri günlük sıradan yaşamlarımızın dışına çıkarak sarsmaktadır. Bu durum ise hayatın bizim için ne büyük bir sır olduğunu göstermektedir. Ve keşfedilecek daha çok şey vardır önümüzde.

Rüyalarımızı Nasıl Hatırlayabiliriz?

Birçok insan rüyalarını kolay kolay hatırlayamaz. Sizin de böyle bir sorunuz varsa, umudunuzu kaybetmeyin. İşte, iyi bir rüya hafızasına sahip olmanın basit birkaç yolu:

- 1- Rüya kaydetmek için hazırlıklarınızı yapın. Bu çok önemlidir. Bu tür bir hazırlık yaptığınızda, şuuraltınız hatırlamak istediğinize dair bir mesaj alır. Yatağınızın kenarında kalem kâğıt bulundurun. Rüya gördüğünüzde uyanın ve hemen onu yazın. Küçük bir gece lambası yeterli olacaktır yoksa sabah kalktığınızda yazmış olduğunuz şeyleri okuyamayabilirsiniz. Ya da bir teyp kullanın ve uyanır uyanmaz kasede kayıt yapın.
- 2- Kendi kendinize, rüyalarınızı hatırlamak istedi-

Devamı S.46'da

HİYERARŞİ

Sevgi ERSOY

HİYERARŞİ, içerisinde yaşadığımız fizik plânın en belirgin özelliklerinden biri olarak, her an karşılaştığımız bariz bir olgudur.

Herkes, zaman zaman bu olgu içerisinde, kendini belirli kademeleri işgal ederken veya başkalarının bu kademeleri işgal edişini görmüştür.

Son derece adaletsiz bir sıralama olarak görünen bu sistem, acaba bizlerin gördüğü gibi her varlığın bir basamağa oturması, diğerlerinin ise ondan aşağıda veya yukarıda olmaları şeklinde midir?

Yoksa anlayamadığımız, hissedilmesi gereken bazı şeyler mi var?

VARLIKLAR ÖNCEDEN, FİZİK PLÂNA AİT, GÖRÜNEN HİYERARŞİ İÇERİSİNDEKİ YERLERİNİ SEÇME ÖZGÜRLÜĞÜNE SAHİPTİRLER

Sonsuz seçme özgürlüğüne sahip varlıklar olarak bizler, fizik plân içerisine enkarne olma talebimiz esnasında, belirlemiş olduğumuz ve yüksek seviyeli kademeler tarafından da alınmış tavsiyelerle tanzim ettiğimiz vazife paketimize, en önemli konu olarak görünen, hiyerarşi içerisindeki yerimizi koymaktayız.

Bu durumun vazife fiilimizi yerine getirme esnasında bizler için büyük önem taşıdığını bilmeliyiz.

Dünya plânı, detay âlemi olma özelliğinden kaynaklanan ve bu özelliğe bağlı olarak gelişen, vazifeler silsilesine daima sahne olmaktadır.

Varlıklar âdeta birbirleriyle yarışarcasına bu plân içerisindeki enkarnasyonlarını gerçekleştirebilme çabalarını taşımaktadırlar.

Fizik plân sinesine çektiği varlıkları, kendi özelliklerine bağlı özel donanımlı bilgisi ile beslemekte, olgunlaştırmakta ve uğurlamaktadır.

HİYERARŞİ İÇERİSİNDE DAİMA BULUNDUĞUMUZ NOKTAYI MI KORURUZ?

Görünen hiyerarşi, gene görünen icaplarına bağlı olarak, bizleri bulduğumuz noktaları korumaya zorlar.

Bu noktaları şöyle sıralamak mümkündür:

Fizik plâna enkarne olduğumuzda, ait olduğumuz ailemizin daha önceki seçimimizden dolayı bize en uygun ortamı sağlayacağını hissettiğimiz için onu asla kaybetmek istemeyiz.

İşte anne, baba ve kardeşler yani aile bağılığı, vazifenin gerçekleştirilebilmesi için oluşan hiyerarşinin ilk basamağını teşkil etmesinden dolayı bizlerde önem kazanmaktadır.

Gene aynı şekilde doğduğumuz ülkeler, sahip olduğumuz maddî imkânlar tamamen bu amaca hizmet etmektedir.

Yalnız olaya bu kesitte daha farklı bir gözle bakma zorunluluğu ortaya çıkmaktadır.

Yani Dünya'ya, belirli bir hiyerarşi basamağında doğduk ve karşımıza bu basamakta yeni bir hiyerarşi skalası uzandı.

Çabalarımız derhal bu skala içerisindeki yerimizi belirlemeye doğru yönlendi ve öyle bir noktaya ulaşıyoruz ki her hareket ve bu harekete bağlı olan yayılım daima bize bir hiyerarşik düzen sunmaktadır.

Öyleyse bu olguya daha üst seviyeden bakarak, konuya ışık tutmamız gerekecektir.

HİYERARŞİYE ÜST SEVİYEDEN BAKARAK NELER GÖREBİLİRİZ?

Dünya hayatını bir bütün olarak algılamaya çalışacak olursak, yatay ve düşey hiyerarşinin varlığının farkına varabiliriz.

Yani gelirken getirdiğimiz ve ait olduğumuz nokta, bir de aşağıda uzanan ve bize sonsuz ihtimaller sunan yataydaki kademeler.

Yatayda uzanan kademeler, bizleri fizik plânın yani madde âleminin derinliklerine daha çok çekebilmek için her türlü cazibeye bürünmektedirler.

Cazibeler cazibeleri doğurduka, bizler de, görünen hiyerarşi basamaklarını tırmanma sarhoşluğu içerisinde daima yol katediyoruz zan ederek, hazırla hemhal olmaktadır.

Oysaki bu kesitte durmamız olası olur ise; esas mânâ, düşey basamaklardaki konumumuz ile yatay ilerlememizin daima doğru kesişmeleri gerçekleşirebilmesi ve bu noktadaki alanların gerçek hiyerarşideki durumumuzu belirleyeceği hususudur.

Sonuç olarak yapmamız gereken daima Dünya hayatımız ile mantal plânımız arasındaki paralellığı kurabilmektir.

Katiyetle fizik plânın unsurlarını gözardı etmeden, ama esas vazifemizin de ne olduğunu bilerek ilerlememiz gerekmektedir.

Üstün niteliklere sahip olan beşer varlığı olarak; aldatıcı sıralanmalara kanmadan, kendimizi belli bir kademenin belli basamaklarına hapsetmeden özgürce ilerlemeliyiz.

ÖZGÜRLÜK, VARLIKLARA YENİ UFUKLAR SUNMAKTADIR

Varlığında özgürlüğü hissedenler, önlerine çıkan her türlü engeli aşabilme kapasitesine sahip olanlardır.

Kapasite, sevkıyatımızın itilimini temin eden husustur. Her şey kapasite oranında realize olmaktadır.

Farklı kapasitelere sahip iki insanın aynı köprüyü geçişleri esnasında bu insanların durumları çok değişik olacaktır. Kapasitesi daha geniş olan köprüyü daha süratli geçebileceği gibi çevresiyle olan iletişimi, algıladıkları, cesareti ve edindikleri o nisbette çok olacaktır. Bu varlık sonraki köprüler için kapasitesine genişlik kazandıracaktır. Diğer varlık için ise aynı köprü mevcuttur. Fakat geçiş esnasında kapasiteden dolayı, hiyerarşi içerisindeki durumu farklılık göstermektedir.

Bu noktada adaletsizmiş gibi görünen vaziyetin açılımı yapıldığında görüntüden ibaret olduğu ortaya çıkmaktadır.

ADALETSİZLİK GİBİ GÖRÜNEN ASLINDA YÜCE ADALETİN KENDİSİDİR.

Bütün varlıklar kendilerine sunulan imkânların içerisinde ilerlemektedirler. Bu imkânlar eşit oranlarda ve cömertçe yayılmış olup varlıkların hizmetine verilmiştir. Varlıklar ise

kapasiteleri oranında bu imkânlardan yararlanmaktadır. Burada gene hiyerarşik düzenin karışımına çıktığını görüyoruz. Yani kapasitesi geniş olan daha önde, dar olan ise daha geride.

Yalnız unuttuğumuz bir husus var. O da cehit faktördür. Cehit faktörü de varlıklara sunulmuş en büyük rahmetlerden bir tanesidir.

Herkes özgürce cehit gösterebilir.

Onu engelleyen hiçbir olgu yoktur.

Kendisini, seçme özgürlüğüne bağlı olarak istediği konulara taşıyabilir.

Demek ki hiyerarşi içerisinde varlık kendi kademesini kendi tayin etmektedir.

Tekrar aynı örneğimize dönecek olursak, köprü üzerine çıkmış olan varlıkların başlangıç noktasından itibaren bir cehit göstermeleri icap ettiğini ve bu noktada eşitlendiklerini görebiliriz. İkisi de aynı rahmetle karşı karşıyadır ve rahmeti çekip almak tamamen kendi cehitlerine kalmış bir husustur. Cehit tamamen varlığın kendisine bağlı bir faktördür. İstekleri doğrultusunda her türlü seçimi yapabilir.

Seçimler ise ihtiyaca yani vazifeye bağlı bir husustur.

HİÇBİR ŞEY GÖRÜNDÜĞÜ GİBİ DEĞİLDİR

Bir noktadan kalkarak taradığımız ve tekrar aynı noktaya vardığımız alan içerisinde görüyoruz ki; kalktığımız an ile, açığı çizdiğimiz süreç içerisinde, değişen çok şey var ve biz ulaştığımız aynı noktayı artık çok farklı algılıyoruz.

Olaylara çeşitli kesitlerden bakıyoruz.

Zaman zaman hükümler de veriyoruz ama biraz ileriye görmeye başladığımızda anlıyoruz ki; gördüklerimiz görüldüğü gibi değil. Sonsuzluğun eseri olan, gene yayılımlarıyla, üremesiyle, herşeyiyle sonsuz.

O hâlde bize düşen; bakış açımızı daima bir sonraki hakikati derhal benimseyebilmek üzere gevşek tutabilmek, hiçbir zaman bulunduğumuz basamağa çakılıp kalmamaktır. Detaylara, boğulmamak kaydıyla dalıp bilgiyi derhal yakalamaktır. Dönerek kaybedeceğimiz zaman, yaratacağımız durağan enerji ile birleştiğinde bizleri olumsuz alanlara doğru itecektir. Yarattığımız enerjilerin farkına bir an önce varmalıyız ve onlara sahip çıkmalıyız.

Bizleri hakikî hiyerarşi düzeni içerisinde üst sıralara doğru ilerletecek olan, kendimize sahip çıkmamız ve karmaşanın içerisinde sadeliği çekip alabilmemiz olacaktır.

HİYERARŞİK DÜZEN HER NOKTADAN AYNI MI GÖRÜNMEKTEDİR

Karşıdan baktığımızda bizlere kademeler hâlinde görünen bir hiyerarşik düzen, yanına ulaşıldığında hiç de öyle görünmez.

Meselâ varlıklı insanlar sahip oldukları konumlar itibarıyla bir kademeleşme teşkil ederler; ama onlara yaklaştığımızda eğer bir terazi kuracak olursak çeşitli sebeplerden dolayı, bir türlü hiyerarşiyi oluşturamayız. Yani birinin hastalığı diğerine ağır basmakta ötekinin iyi huyların berikinin meziyetleri derken bir türlü hangisinin en tepede hangisinin en aşağıda olduğunu anlayamayız. Görürüz ki; her hiyerarşi kurma çabası içerisine bir çok faktör girmekte ve sağlıklı bir netice alınamamaktadır.

Derken her şeyin izafi olduğunu anlayıveririz. Çok zengin görünen içsel olarak çok fakir olabilir, çok fakir ise dünyalara sahiptir.

Bunlardan hangisi gerçek zengin hangisi gerçek fakirdir?

Bütün olgular bir bakarsınız aynı anda, her yerde mevcuttur. O hâlde en büyük hüküm, hükümsüzlüğü görebilmektir.

Binlerce kırık ayna parçasının yere saçılmış olduğunu düşünelim. Hangi parça bize doğruyu gösterecektir. Mümkün olduğu kadar yükselip bütün parçaları birarada görmeye çalışmamız icap edecektir. Bizlerin de yaptığı bu değil mi? Yükselmeye çalışarak ait olduğumuz o bütünün varlığını hissedebilmek...

Dedik ki; karşıdan bakıldığında görünen kademeler yanına ulaşıldığında hiç de öyle görünmezler. Bu sefer görünen yataydaki hiyerarşik yayılımdır. Onun içine girildiğinde de karşımıza sadece tek bir alan çıkmaktadır. Bu alan içerisindeki ilk kademe ise bizim koyabildiğimiz en uzak merhaledir. Sonsuzluk kavramımız dahi sonludur.

Çünkü yapımız itibarıyla daima kendimize sonlar koymakta zorunlu olduğumuzu hissetmekteyiz. Ölüm bizim için fizik plân sonudur. Ötesini göremediğimiz için onu bir son olarak önümüze koymaktayız. Bu sonu biraz ilerletebilirsek ölüm bizler için son olmaktan çıkar, artık son, daha ileriye atılmış sadece bir merhale olur.

Görüyoruz ki her türlü kavram ve karmaşayı kendimiz yaratmakta, yürürlüğe koymakta ve uygulamaktayız. Oysaki hayatın sürekliliğini derinden hissedebilssek, fizik plânın sadece buraya ait olmadığını, giderek süptilleşir bir halde sürek-

liliğini koruduğunu ve her merhalenin bizlere sonsuz imkânlar tanıdığını anlayabilsek, rahmetin her an üzerimizde olduğunu ve bizlerin hiçbir zaman yalnız olmadığımızı idrak edebilssek, herhâlde bakış açımız o nispette geniş olacaktır.

GERÇEK HİYERARŞİNİN, DÜNYA HAYATIMIZ İÇERİSİNDE OLUŞTURDUĞUMUZ HİYERARŞİYLE ALÂKASI YOKTUR

Dünya hayatı içerisindeki hiyerarşik düzen irdelendiğinde; görüyoruz ki ortada tamamen kişilerin kendi istek ve endişelerinden kaynaklanan ve bizlere tam bir açıklık getirmeyen, varlıkları sunî cazibeler içerisine gömmek istercesine çalışan dev bir sistem var. Oysaki yüce kudretin koymuş olduğu ilkeler katıyetle böyle bir oluşuma hizmet edemezler.

Bizlerin içerisine düştüğümüz en önemli yanlışlıklardan bir tanesi de devamlı mukayese hâlinde olmamızdır. Kendimizi başkalarıyla veya başkalarını kendimizle mukayese ederiz. Kendimize göre eleştiriler ve sınırlar koyarız. Her konuya bir sıralama getirmeye çalışırız. Hep gözardı ettiğimiz bir husus vardır; her şeyi ve herkesi bulunduğu yerde değerlendirmeye tâbi tutabilmek.

İnsanlara ve olaylara tarafsız gözle dışarıdan bakabilmek, olayla olay olmadan, insanları insafsızca tek taraflı ezmeden. Çok zor olmasa gerek...

Fakat ne yazık ki eğilimimiz daima bizleri, sürüklercesine diğer yöne doğru kaydırmaktadır.

Öyle ise biraz olsun ışığı hissetmiş olanların her konuya olduğu gibi bu meseleye de hassasiyetle bakmaları gerekmektedir.

Hiç kimse altta ve üstte değildir. Herkes kendi değeri içerisinde değerlendirilmeye tâbi tutulduğunda sıhhatli netice alınabilir.

Herkes bir değerdir ve herkesin kendi değerini fark etmesi gerektiği gibi başkalarına da aynı değeri vermesi gerekmektedir.

Bizler her açmazda olduğu gibi bu konuda da bilgini bir anahtar olduğunu unutmamalıyız.

Kendimizi daima bizlere sunulan bilginin imkânlarından faydalanmak üzere hazır tutmalıyız.

BİLGİ EN BÜYÜK RAHMETTİR.
NE MUTLU ONU ÇEKİP ALABİLENLERE.

"BİLGE" HATAYI BAŞKALARINDA DEĞİL KENDİSİNDE GÖRENDİR

◆ Celâl Bayraktar ◆

HEMEN her gün, birazda içimiz burkularak gözlemlemekteyiz ki, insanlarımız birbirleriyle yaptıkları sohbetlerinde veya tartışmalarında, maalesef büyük çoğunluk, muhtaribi buldukları meseleden kendilerini soyutlamak suretiyle, problem yaptıkları olayların çözümünü, başkalarını suçlamak ve onların birtakım zafalarını teşhir etmek tarzında ortaya koymaktadırlar.

Bugün dünyada, sevgisizlik, saygısızlık, adeletsizlik, zorbalık ve iki yüzlülük gibi, tüm menfi fiiller ziyadesiyle sergilenmektedir. Çünkü dünya üzerinde yaşayan biz insanlar için bir okul vazifesi görmektedir, bundan dolayı yeryüzünde zuhur eden bütün olaylar, bizim ruhî tekâmülümüze yönelik olmak bakımından, tabii ve zaruridir.

Ancak bizim için esas; muhatabı olup, mutlaka yaşamak zorunda bulunduğumuz olaya, duygusal seviyede otomatik bir şekilde reaksiyon göstermek olmayıp, kendimiz için gerekli dersleri almak ve muhtelif olaylar sonrasında kazandığımız bilgilerin ışığında, daha sonraki fiillerimizi tanzim etmek olmalıdır.

Cörebildiğimiz kadarıyla insanlarımızın muhtarip olduğu hastalıklarının tedavisi konusundaki yaklaşımları, meseleye çözüm getirecek nitelikte bulunmamaktadır. Çünkü mevcut bir rahatsızlığı tedavi edebilmek için, önce o rahatsızlığa neden olan etkenlerin doğru bir şekilde teşhis edilmesi gerekmektedir. Ne yazık ki, bugüne kadar konan teşhisler, kısmen doğru olmakla birlikte, eserlerimizi bütün boyutlarıyla ortaya çıkararak ve köklü çözümler içeren bir hüviyet arz etmemektedir. Maalesef, ferdi ve toplumsal rahatsızlıklarımızın teşhisinde, içine düşülen yanlış, hastalığın bizzat kendimizden değil de, bizim dışımızdaki unsurlardan kaynaklandığı yolundadır. Bu yaklaşım bize göre temelden yanlıştır.

Hayatın her safhasında uygulanma-

sı gereken bir ilke olarak, öncelikle şu hususu kabul etmek zorundayız ki, o bir hastalık veya bozukluk gören kimsenin, bozukluğu, eksikliği kendisinde araması, tatbik etmekte olduğu hayat plânının cahili olması dolayısıyla, şuurlanacak, tekâmül edecek birileri varsa onunda bizzat kendisi olması gerektiğini bilmesi, kabul etmesi şarttır. Ancak bakıyoruz ki, insanlık bu yaklaşım içinde değildir. İnsan toplumlarının en küçük birimi olan fertlerden devletlere varıncaya kadar, bütün kurumlar birbirini suçlamakta, mevcut düzensizliğin sorumluluğunu karşısındakilere yüklemeye çalışmaktadırlar. Dünya insanlığı bahsetmekte olduğumuz realitesini terk etmediği sürece, gerçek ve kalıcı bir barışın tesis edilmesi olanaksızdır. Çünkü karşılıklı sevgi ve saygıya dayanmayan, sadece birtakım çıkar hesapları ve kuvvet dengesi üzerine inşa edilmeye çalışılan barış ortamı, inandırıcı olmaktan çok uzaktır.

Eğer gerçekten üzerinde, sevgi, hoşgörü ve yardımlaşmanın hüküm sürdüğü bir dünya hayatı özlüyorsak, her şeyden önce, başkalarını suçlamaktan, onların eksik taraflarını araştırmaktan vazgeçmemiz ve de menfi olarak nitelendirdiğimiz davranış sahiplerini, hoş görmemiz gerekmektedir (Bu noktada şu hususu da belirtmeliyiz ki, hoşgörüyü bize kabule şayan olmayan hareketler karşısında tavır almamak şeklinde anlamamak gerekir.). Ancak bir menfi davranışı gerçekten hoş görebilmemiz için, kişiyi o davranışa iten nedenleri çok iyi bilmek gerekir ki, bu da ancak küresel bir anlayışa sahip olmakla mümkündür. Duygusal seviyede veya tek yönlü bir bakış açısı ile, insanları yaptıklarından dolayı hoş görebilmek mümkün değildir. Bu sebeplerdir ki, olayları değerlendiren duygusallıktan uzak, aklımlıyı kullanmak suretiyle, olayı hem kendi açımızdan hem de karşımızdakiler açısından, çok yönlü bir şekilde tahlil etmek mutlaka bizi çok olumlu sonuçlarla karşılaştıracaktır.

Devamı S.46'da

RUH ve MADDE 23

METALLERİ BÜKMEK

Lois W. LOVELL
Çev: Ayhan TOLAYBENK

BİR akşam partisine katılmıştım. O gece eve döndüğümde ise hayatım değişmiş durumdaydı. Çünkü inanç sistemim komple değişmişti.

Bir çorba kaşığının sapını kendi çevresinde iki defa bük müştüm. Kuvvetimi artıracak ne bir âlet ne de başka bir şey kullanmıştım. Kaşığın sapını bükmek için sadece düşüncemi kullanmıştım. O anda ellerimle yaptığım şey de o bükülmeyi yönlendirmektir. O kaşığı hâlâ evimde muhafaza ediyorum. Çevremdeki gelişmeler umduğum gibi gitmediği zamanlarda, bu bükülmüş metal parçasına bakıyor ve biraz olsun ilham alıyorum. O metali eğmiştim; o hâlde düşüncemi yönlendirdi-

**Makalenin yazarı
Lois Lovell katıldığı
psikokinezi partisinde
elindeki çorba kaşığını
bükmeyi başardı.**

ğim şeylerin üstesinden de gelebilirim diye düşünüyorum.

Metale sadece kendi ellerimle şekil verişimin nasıl o kadar kolay olduğuna bugün bile şaşıyorum. Evet, normal gücümün az da olsa bir bölümünü kullanmıştım ama sadece bir ipelik parçasını parmağıma dolamak için gerekli güç kadar. Böylesine mucizevi bir şeyi yapabildiğime inanmamıştım. Mantiğim bana, böyle bir bükmeyi yapmak için bir kerpeten ile epey güç harcamam gerektiğini söylüyor. Ama ben imkânsız olan bir şeyi gerçekleştirmiştim. Düşünce gücüm sayesinde, yapabileceğime inanmadığım şeyleri yapabileceğimi göstermiştim.

O gece katıldığım parti, bir psikokinezi partisiydi. Psikokinetik faaliyetlerimizi Jack Houck yönetiyordu. Bilim dalında master yapmış biriydi. Ayrıca astro-nomi mühendisliği yapıyordu. Bütün gün, en ünlü uzay havacılığı şirketlerinden birinde sistem analisti olarak çalıştıktan sonra, akşamları da en önde gelen araştırmacılardan biri olarak normalüstü olgularla uğraşır. Söz konusu partide sihirbazlık gösterileri yoktu. Gerçek bir bilimsel tecrübeydi.

Akşam, Houck'un odanın ortasına, içinde bin civarında çatal, kaşık ve bıçak bulunan bir kutuyu koymasıyla başladı. Bazıları gümüş kaplamaydı, ama çoğu paslanmaz çeliklendi. Daha sonra konuklardan, "kendilerini yakın hissettikleri" ya da "bükeceklerine inandıkları" birer

**Jack Houck PK partilerinde
metal kaşık, çatal ve
bıçakların nasıl
bükülebileceğini öğretiyor.**

parça seçmeleri istendi.

HERKESE ÖZEL ÇATAL KAŞIKLAR

Herkes kendisi için en uygun parçayı aramaya koyuldu. Çok geçmeden her konuğun bir çatalı, kaşığı, hatta bıçağı olmuştu. Houck, yoğun duyguların güçlü bir enerji ürettiğini varsayıyordu. Ki bu enerji bütün normalüstü fenomenlerin meydana gelmesine neden oluyordu. Böyle bir psikokinezi partisii için o türden bir enerjiye ihtiyacımız vardı. Houck bu gece bizleri, duygusal bir yoğunlaşmaya yönlendirecekti.

Çok ilginç ve motive edici bir soru sordu: "Kaşıkları bükmek istiyor musunuz?" Hep bir ağızdan, "Evet" sesi geldi. "O hâlde, daha yüksek sesle söyleyin!" dedi. Bu karşılıklı soru ve cevapların şiddeti gittikçe yükseldi. Duygusal bir yüksekliğe erişilinceye kadar bu sesler devam etti. Artık kaşıkları bükmeye hazırдық. Houck daha sonra şu talimatları verdi:

Jean Wilson PK partisinde zıt yönlere bükülen çatalarla görülüyor.

Drucilla Cook PK yeteneğini sergiliyor. Kaşığın çukur kısmı ve çatalın dişleri bükülmüş durumda.

KONSANTRE OLUN

"Beyninizin içinde bir konsantrasyon noktası meydana getirin. O noktaya yoğunlaştırın kendinizi. Orayı ele geçirin." Houck otoriter bir hava içinde konuşuyordu. Kelimeleri tane tane kullanıyordu. "Şimdi o noktayı başınızdan aşağıya kaydırın; boynunuza, omuzunuza, kolunuza ve sonunda da elinize."

Burada durdu ve derin bir nefes aldı. "O noktayı, bükmek istediğiniz metal parçasına yerleştirin." Hepimizin bunu yapmasını bekledi ve devam etti: "Üçe kadar sayınca, herkes kendi parçasına 'Bükül!' diye üç defa emretsin."

Houck, herkesin hazır olup olmadığını anlamak için etrafına bakındı ve üçe kadar saydı.

"Bükül! Bükül! Bükül!"

Sesler kesilince Houck sesini yükselterek, "Serbest bırakın onu. Bırakın gitsin. Enerjiyi serbest bırakın."

BAŞARDIM!

Genç bir adam, "Başardım!" diye bağırdı. Hepimiz o ta-

rafa bakınca, çatalın sapının kendi çevresinde bükülmüş olduğunu gördük. Ona bakarken, elimdeki kaşık sapının yumuşamış olduğunu fark ettim. Sapı istediğim yöne eğebilirdim. Kaşığın sapını ard arda bükerek iki tane daire yaptım. Bu işi çok çabuk yaptım çünkü yumuşaklık 30 ya da 40 saniye sürdü. Çok şaşırmıştım. Metal parçası islak bir makarna çubuğu gibiydi.

Ortaya çıkan heyecanlı halet içinde, konuklar tutmuş oldukları âletleri büktiler. İhtiyacı olanlara cesaret vermek için, Houck herkesin çevresinde dört döneüyordu. Birçok kişi ne yapacağını şaşırmıştı. Bükülmeler meydana geldikçe, memnuniyet sesleri yankılanıp duruyordu oda içinde.

Hemen hemen hepimiz kıvrılmış metal parçalarını gösterince, Houck odanın ön tarafına geçti ve acemilik düzeyindeki bir bükme gerçekleştirdiğimiz için bizleri kutladı. Şimdi ise lise düzeyindeki bükmeye gelmişti sıra. Bunun için de kaşıkların ağızlarını bükmemiz gerekiyor. Houck kaşık ağızlarının, gö-

rünüşlerinin kolaylıkla değiştirilemeyecek kadar sağlam olduğunu belirtti. Ama yine de hepimiz uygun bir şekilde konsantre olduk ve psikokinetik enerjimizi serbest bıraktık. Bu iş oldukça kolay olmuştu çünkü metal ısınmıştı.

YENİ METAL BÜKÜCÜLER

Bunlar çok büyük bir başarıydı bizim için. O enerjiyi ikinci defadır yönlendirmek ve serbest bırakmak amacıyla tecrübeye devam ettik. Çıgıllıklar yeniden kapladı tüm odayı, çünkü konuklar tutmuş oldukları kaşığının ağızını ikiye bükülmüştü. Bu son bükmeyi yapanlar mezun olmaya hazırlardı. Yani metal parçalarının şeklini ve hareketini ellerini dokunmadan yapabilecek durumdaydılar.

Konuklar yeni parçaları seçtikten sonra, Houck'un yardımcı olan metalürjist Severin Dahlen ortaya geldi ve metalleri yumuşatmanın yöntemlerini verdi. Ve herkes başladı.

Bir iki dakika sonra yine şaşırap kaldım. Çünkü bir çatalı tutan yanımdaki kadın, çatalın uçlarını değişik açılarda açmıştı.

8 yaşındaki Melissa Galvan büküdüğü çatalarla görülüyor.

Uçların açılması durduğu zaman, herbir uç çok yavaşça titreşti. Sekiz yaşındaki küçük bir kız da, tutmuş olduğu çatalı eğdiği için sevinçten çığlık attı.

Bu fenomenleri yapmaya kararlı olduğum için onları biraz kıskandım diyebilirim. Konsantasyonumu daha da arttırdım. Öyle ki, çatalımın bütün uçlarını hareket ettirebilirdim! Nerede? Hiçbir şey olmadı. Kendimi o kadar zorlamama rağmen bir şey olmadı. Ama başarabilirdim. Yemin ederim başarabilirdim.

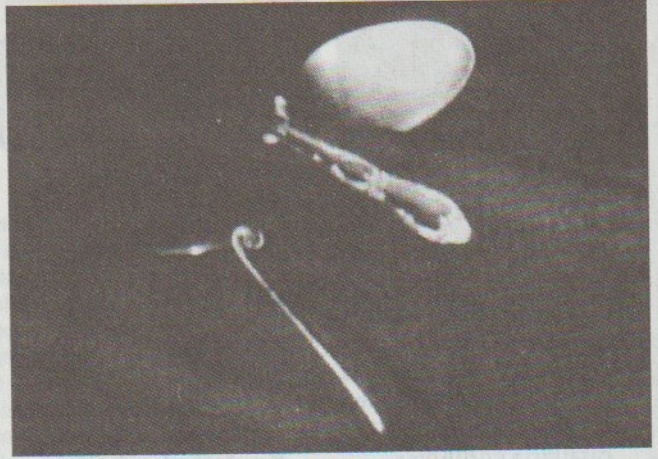
Parti bitmiş ama ben hâlâ çatalımın uçlarını hareket ettirememiştim. Hayal kırıklığına uğramış bir şekilde evime döndüm. Bunu daha sonra denedim. Ve bu sefer başardım!

ENERJİYİ SERBEST BIRAKMAK

Sonradan öğrendiğime göre asıl sorun, benim o enerjiyi bir bükme meydana getirecek derecede serbest bırakmamış olmamdı. Enerjiyi serbest bırakmak, çok kritik bir aşama olduğu için tecrübelerin en önemli bölümüydü. Ama en zor olanı da odur.

Kendimizdeki enerjileri serbest bırakmak zor bir faaliyet çünkü toplumumuzda öğretilen bir şey değil. Tam tersine, bizlere, bir şey yapılanı kadar asla vazgeçmeyip hep denememiz (gücümüz dahilinde her şeyi yapmak için) öğretildi. Houck'un belirttiğine göre, bu eski moda istekler, psikokinetik gücün saklı tutulmasına, bu yüzden de herhangi bir fenomenin oluşmasına engel olmaktaydı.

Fonksiyonunu rahat yap-

Yazarın büküğü kaşıklar

bilmesi için enerjimizi serbest bırakmayı öğrenmemiz gerekiyordu. Bunu öğrendiğimiz zaman ise metaller de bükülecek, imkânsız olan şeyler de gerçekleşecekti. Houck bunları söylerken aklıma eski bir atasözü geldi:

"Serbest bırak ki Tanrı da serbest kalsın."

Enerji, metal parçasının tanecik sınırlarında bulunan çıkıntı bölgelerinden girmelidir. Bu çıkıntılar psikokinetik enerji dönüştürücüsü olarak görev görürler. Düşünce, enerji kaynağı ile metal parçası arasındaki bağlantıyı gerçekleştirir. Enerjinin gireceği başka bir yer yoktur. Buralarda ısıya dönüşür. Meydana gelen işlemler mikrodalgalar fırında olanlara benzer. Tanecik sınırları yumuşamış olan nesne, normal yapısını kaybetmiş gibidir. Çünkü metal içindeki tanecikler birbiri içine kayarlar. Kaşık ya da başka bir metal parçası bu ara noktalarda yumuşamıştır. Ve bizler de metalleri istediğimiz şekillerde bük-

bilir, eğebiliriz.

Houck için, böyle bir parti- nin en sevdiği yönü, konukları bu inanılmaz gücü tecrübe ederken seyretmekti.

Neden böyle hissettiğini çok iyi anlıyorum. Çünkü o an yaşadığımda, kendimin gerçekten ne kadar güçlü bir insan olduğumun farkına varmıştım. İnanılmaz bir yücelikti bu. İnanmamıştım. Elimde, bükmüş olduğum bir metal vardı. Bir kaşığın sapını iki defa bükmüş, üstelik bunu yaparken, bir ipi parmağıma dolamak için harcadığım güçten fazlasını harcamıştım.

Böyle bir olay sayesinde, kapasitemin dışında olduğunu düşündüğüm şeyleri de başarabileceğime inanmaya başladım. İşte bu nedenle o psikokinezi partisi hayatımı değiştirdi. Tasarlayabildiğim şeyi gerçekleştirebileceğimi bilerek, kendime olan bütün güvenimle hayatımı sürdürüyorum.

(Fate, Nisan 1993)

TEKÂMÜL

Selman GERÇEKSEVER

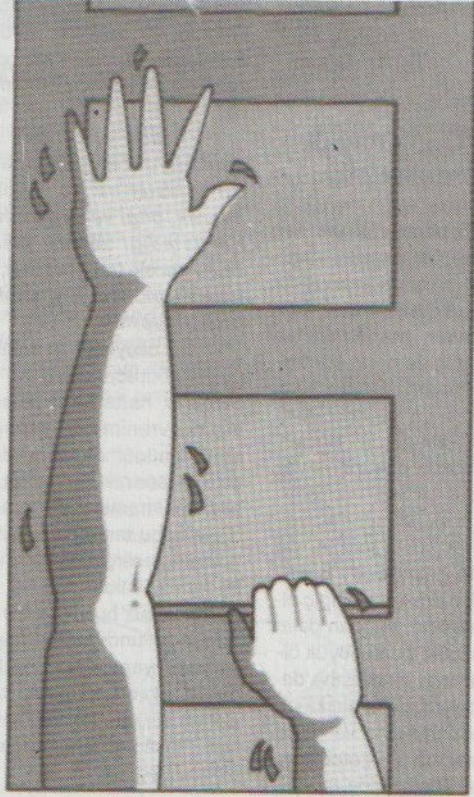
TEKÂMÜL,

ruhçuluk açısından "olgunluk", "gelişim", "ilerleme", "yenilenme" anlamına gelen ve sık sık bu şekilde kullanılan bir sözcüktür.

Yaratılmış olan her şey tekâmüle muhtaçtır. Eksik olmayan, mutlak olan bilgi sadece Kadîr-i Mutlak Yaradan'a aittir. Varlıklar ne kadar tekâmül ederlerse etsinler hiçbir zaman O'nun bilgisine ve mükemmeliyetine ulaşamayacaklardır. Mükemmellikleri birbirine göre artacaktır. Başka bir ifadeyle varlıklar, ancak kendi "tekâmül realiteleri"nin kemâline varabilirler. Bu nedenle yaratılmış olanların birbirlerine göre mükemmellikleri, dolayısıyla bir "hiyerarşi" söz konusudur. Yoksa, en yüksek varlığın bile olgunluğu Mutlak'a göre bir hiçtir. Tüm varlıkların mükemmelliği, bir üst realiteye göre oluşan mükemmelliktir.

Pasif Tekâmül

Varlığın, yaradılışından madde ile ilk olarak temasa geçene kadarki hâli "pasif tekâmül"dür. Bu sürede varlık, "ÖZ" olarak gerçekten, bizim bildiğimiz hâlde mi "pasif" idi, bu ne ka-

Tekâmül Çaba İster

dar sürmüştür, bizim bildiğimiz anlamda bir "pasiflik" değilse, ne yapmıştır? Bunları bilemiyoruz. Daha doğrusu bunun bilgisi verilmemiştir; ama, "ÖZ"ün madde ile temasa geçmesiyle birlikte çevresinde bir "CEVHER" katmanının oluştuğu ve cevher oluşu-

muyla birlikte özündeki üç bilginin de itilimiyle madde âlemlerindeki ebedi yolculuğuna başlamış olduğu ve buna da "aktif tekâmül" dönemi denildiği bilgisi verilmiştir. Sadıklar Plânı Tebligatı'ndan ve öteki kaynaklarımızdan bunun böyle olduğunu biliyoruz.

Yukarıda aktarmaya çalıştığımız durum bir bakıma, özün (öz-kendimizin) varlık hâline dönüşerek evren içindeki ebedî yolculuğuna başlamasıdır. Madde ile olan bu zorlu çekişme ezeli ve ebedî olan kaderimizdir.

Bizi niçin yarattığını bilmiyoruz ama, herhalde tüm yapılanlar ve her şey İlahî Murat'a hizmet içindir. İlahî Murat'a hizmet için tekâmül ediyoruz. Başka bir ifadeyle, tekâmül ettikçe İlahî Murat'a hizmette liyakat kazanıyoruz.

Ruh, "Öz" Olarak Mükemmeldir

Ruh, öz olarak mükemmel olduğuna göre, "ruhların evriminden" kastımız, onun, yani öz-kendimizin maddelerle olan ilişkisinin evrimidir, maddenin tanınmasıdır, gitgide onun kontrol edilir hâle gelmesidir. Varlığın gitgide maddenin organizatörü ve yöneticisi olmasıdır. Bunun için de maddenin düşünemeyeceğimiz kadar en kaba yerlerinden başlayarak, düşünemeyeceğimiz kadar süptil formlarıyla iş görür hâle gelmesidir. Bunu, suya dalan bir kimsenin dalgıç elbiseleri giymesine, bundan dolayı hareket özgürlüğünü büyük ölçüde yitirmesine, hatta daha derinlere dalacaksa, daha başka ek teçhizat kuşanmasına ve daha da ağırlaşmasına benzetebiliriz.

Bu şekilde madde üzerindeki ustalığını arttırdıkça, maddeyi yöneten kanunları da tanıyacak, benimseyecek, uyacak, bu şekilde ivme kazanacaktır. Aslında yaptığı bu iş, yaradılışıyla birlikte özünde bulunan bilginin madde âleminde uygulamasıdır.

Bu konuda görgü ve bilgimizi artırma savaşıımız, aynı zamanda da kendi kendimizi yeniden keşfetme uğraşısıdır. Bu nedenle maddeye bağlanmak za-

retimiz vardır. Bunda başarılarımız oranında maddeye olan bağımlılığımız gitgide süptilleşir ve azalır. Yani, gitgide daha ince (bizim için ruh denecek kadar ince) maddî ortamlara bağlanma liyakatini kazanırız. İşte bu da tekâmülde yükselmektir.

Tekâmül yolunda bizlerden epeyce ilerilerde olan mükemmel varlıklardan birinin "Ruhun Tanımı" adı altında bizlere lütfettiği bir ifadeyle, maddesel âlemlerde yaptıklarımız çok güzel bir özet hâlinde görülmektedir:

"İrade ve iktidarı sayesinde uyum sağladığı âlemlerin yasalarına ve icaplarına uyarak, bilgi ve uygulama için her istediği zaman plân düzenleyerek bedenlenen, maksatlı ve müessiriyet sahibi şuurlu bir varlıktır."

İlk okuyuşta da anlaşılacağı gibi, burada anlatılan, ruhun evrende, hatta belki de sadece bizim evrenimizde yaptığı işin görünümüdür. Bu evrenden önceki ve sonraki hakkında da bir bilgi verilmemiştir. Ama öz-kendimizin, bu tanımda da ifadesini bulan öz belirgin özelliğimiz olan irademiz, iktidarımız ve şuurumuzla uçsuz bucaksız evrenlerin bugün bulunduğumuz şu köşesinde ne yaptığımız, nasıl yaptığımız, niçin yaptığımız bellidir. Bunun adı da, "tekâmül mücadelesi", "tekâmül yarışı"ndan başka bir şey değildir.

Evrensel Mücadelemiz

İşte bu evrensel mücadelemiz boyunca, İlahî Murat'a hizmet ederken, karşılaştığımız olaylarla kendi kendimizi tanıma olanağı, rahmeti de bize sunmuş vaziyettedir. Bu kuşkusuz çok büyük bir uğraşı. Bunun zorluğunda büyük ölçüde maddesel

bedenlere bağlanmaktan (dolayısıyla şuurun daralıp karmasından) yani nefsaniyetten kaynaklanmaktadır. Hiç değilse, Dünya gezegeninde durum böyledir.

Özellikle dünya yaşamındaki (okulundaki) olayların ve sınavların çok zor ve ağır olmasının asıl nedeni, Dünya'nın galaksi içinde yüksek ruhsal kudretlerin bir deney yeri olmasından dolayıdır. Bu zorluğa karşılık, başarıldığı zaman kazandıracağı ivme ve merhale de o denli fazla olmaktadır.

Maddesel ortamlarda ve onların spatyomlarında geçen bu tekâmül süreci, yol olarak "spiral" şekilde olup, etap etaptır. Bu spiral yolda dinlenme, hazım ve adaptasyon dönemleri vardır. Realiteden realiteye geçmek söz konusudur.

Spiral olan tekâmül yolunda tedricen ilerlerken, bir realiteden ötekine geçişimiz keskin dönüşler şeklinde birdenbire yeni bir realitede gözlerini açmak şeklinde değildir. Şemada da görüldüğü gibi realiteler iç içe geçmiş vaziyettedir. Dolayısıyla bizler bir realitenin iyice doyumuna ulaşmaya başladıktan sonra (şemada dairenin merkezi civarı), bir sonraki realitenin esintilerini almaya başlarız. İşte bu esintiler yüzüne vurmaya başladığı zaman insan, ya bunları görmezden gelerek, hatta bundan rahatsız olarak, eski realitesinin havasını teneffüs etmeye devam eder, ya da akıllı davranarak (ki bunun örnekleri ve uyarıları tüm inisiyatif öğretilerde, dinlerde ve tekâmülcü ruhçuluk bilgisinde verilmiştir) antenlerini, yüzünü bu değişik esintilerin geldiği tarafa doğru çevirir. Hele vicdanının da rehberliğini önüne alırsa, rehber varlıklarının da yardımıyla tekâmül imvesi kuşkusuz daha da artacaktır. Ama genellikle bedenli

varlıklar olarak bunun tersini yaparız. Eski realitenin rahatlığını tercih ederiz. Ataletin verdiği uyuşturucu rahatlıkla zamanlarımızı geçiririz. Ama ne kadar oyalanırsak oyalanalım tekâmül kervani, o muhteşem ilerleyişi içinde, bizi ister istemez sürükleyecektir. Bize yaraşan, herhalde sürüklenerek gitmekten çok, doğru dürüst, adam gibi, yapabildiğimiz kadar şuurlu olarak gitmektir...

Tedric, Tekrardoğuş, Sebep-Sonuç

Tüm bu gelişim, tatlı geçişler hâlinde tüm öteki yasalarla birlikte, Tedric, Tekrardoğuş ve Sebep-Sonuç Yasaları'nın dakikliği içinde olup durmaktadır. Bu gidişin dünyadan geçen kısmını, kuşkusuz daha iyi biliyoruz. O da, aklın ve vicdanın rehberliği altında sevgi realitesine ulaşmakta. Genel tekâmül süreci içinde, özümüzdeki saklı bilgi, bedenlerimiz aracılığıyla evrenlerde açılıma uğrar. Madde karşısındaki tecrübesizliği gitgide azalır. Realiteden realiteye doğru ilerlerken

Bunlar, her iki realitenin de etkilerinin karmakarışık olduğu ortak (şekilde taralı) alanlardır. Varlık eski realitesinin rahatlığı ve otomatizması içinde yaşarken, zaman zaman aldığı yeni realitenin esintileriyle rahatsız olur. Bunlara genel tepki ilgisizlik, görmezlikten gelmek, alay etmek, örtbas etmek şeklinde insan tarafından dışa vurulur.

Tekâmül Evreleri

Aslında, her şeyin olduğu gibi, tekâmülün kendisinin de amaç olmayıp, bir vasıta olduğunu Derneğimiz'i değerli bilgileriyle aydınlatan "ÜSTAD" adlı yüce varlığın lütfettiği bilgilerden de anlıyoruz: "*Ruhun maddelere bağlanması, görgüsünü arttırmak için tekâmül safhasına katlanmasıdır. Bundan iyice anlaşılıyor ki, tekâmül safhası da bir vasıta ve asıl gaye, ruhun, görgüsünü arttırmasıdır.*"

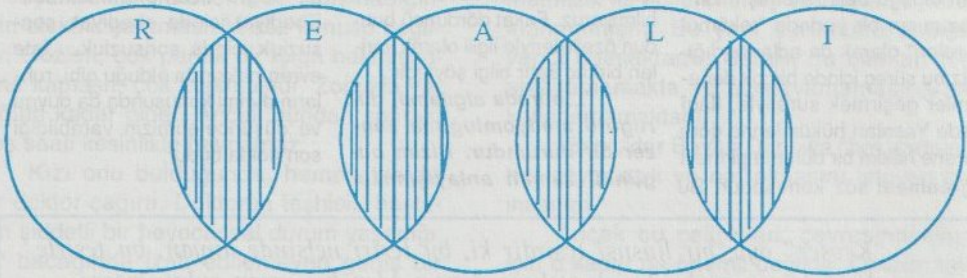
Daha önceki paragraflarımızda da başka türlü belirttiğimiz gibi ruhlar, görgüsüzlükleri oranında maddelere bağlanmak, madde tarafından cezbedilmek

retiretir.

Maddesel eylemler, eğilimler ve ihtiraslar ile açgözlülük, genellikle sanıldığı gibi, esasen ruhun bünyesinde olan bir eksiklik değildir. Fakat madde ile olan bağlantıdan dolayı gelip geçici marazî bir hâldir. Aynı zamanda, kuşkusuz, tekâmül gayesine yönelik bir vasıta. Bakın, Bedri Ruhselman, Ruh ve Kainat isimli eserinin bir yerinde bu konuda ne buyuruyor:

"Görgü ve tecrübesizliği yüzünden ebedî yolculuğunun belki de küçük bir kısmını ne kadar sapıkça geçirmiş olursa olsun, her kul muhakkak ilâhî nimetlerin büyük saadetlerini doya doya hissedecek ve Allah'ın büyüklüğünü öz varlığında gittikçe artan bir zevk içinde yudum yudum tatmak bahtiyarlığını idrak edecektir."

Yukarıdan beri anlatmaya çalıştığımız, ruh denen varlığın bu yüksek amacına varması, maddeler arasında tecelli eden kötü vasıflardan kurtularak güzel vasıflar kazanması ile beraber yürür. Fakat bu güzel vasıfları kazanmak; maddesel esaretten

R, E, A, L, I: Realite Çemberi Taranmış kısımlar: Teşevviüş alanları

varlık için en zor ve şaşırtıcı, hatalara (günahlara) düşürücü dönemler "teşevviüş" alanlarıdır.

durumuyla karşı karşıyadırlar. Bu durum onlar, yani bizler için yerine getirilmesi gereken bir za-

kurtulmasının, daha doğrusu maddelere olan ve gitgide artan hâkimiyetinin zorunlu bir sonucu

dur. Bu aşamada ruhlar, bedenli hâllerinden dolayı, maddesel bağlılıkları nedeniyle gerilemiş, düşmüş gibi görünebilirler ama bu kuşkusuz onların gerçek hâli değildir. Çünkü, atasözünde de belirtildiği gibi, "Altın, çamura düşmekle sâkit (düşmüş) olmaz."

O hâlde, buradan bir ahlâki sonuç çıkarabiliriz: Maddesel ortamlar içinde (rölatif olan) geri durumlar içinde yuvarlanan (bedenli/bedensiz) ruhları (daha doğrusu onların tezahürleri olan insanları) bu hâllerinden dolayı küçümsemek, kınamak şöyle dursun, aksine yüceltmek, takdire etmek, onların durumlarından ibret dersleri çıkararak yararlanmaya çalışmak gerekir. Çünkü hatasız, günahsız yükselmek, düşmeden düşmemeyi öğrenmek, cehennemden girmeden cennete kavuşmak, mücadele vermeden kurtulmak, gördüğümüz kadarıyla mümkün değildir.

Tüm bunlardan anlaşılıyor ki, tekâmül, ruhun madde evrenlerine hâkim olması, Ruhsal İdare Mekanizması içinde gitgide artan liyakatlere, yönetici mevkilere ulaşması içindir. Kutsal metinlerde de insanın Allah'ın veli-ahtı olduğu belirtilmemiş midir? Yazımızın bir yerinde "tekâmül evreleri" olarak da adlandırdığımız bu süreç içinde birçok deneyimler geçirmek suretiyle, İlâhî İrade Yasaları hükümlerine göre evrene hâkim bir duruma girmeyi öğrenmesi söz konusudur. Bu

nedenle, "insanın Allah'ın halifesi olduğu..." yani yaradılış ve evrendeki işlevi itibarıyla devamlı olarak bir üst realiteye aday olduğu ve bu gidişin sonsuza doğru olduğu ifade edilmiştir. Bu şekilde, maddeye bağlanmakla kararmış olan melekeleri tekrar ortaya çıkacaktır ve çıkmaktadır.

Evrensel Bir Yolculuk

Ruhun evrensel olan yolculuğunda küçük bir merhale, ya da uygulama okulu olan "dünyadan olgunlaşarak ayrılmış bir ruh" demek, dünyadaki maddesel şartların üstüne yükselmiş, yani dünya üzerinde tüm müessiriyet imkânlarını kullanabilecek duruma gelmiş bir ruh varlığı demektir. Kazandığı bu liyakatle, dünyadan sonraki merhaleye aday hâline gelmiş demektir.

Bu şekilde ruhlar çeşitli maddesel evrim yollarında yürüyerek üç buutlu âlemin tüm realitelerinin üstüne çıktıktan sonra, uygulamalarına, maddeyi tanıma eprövrlerine, daha yüksek bir tertipte devam etmek üzere dört buutlu âleme geçer. Tekâmül spirali orada nasıl devam ediyor bilmiyoruz. Fakat dördüncü buudun özellikleriyle ilgili olarak verilen birkaç satır bilgi şöyledir:

"...burada algılama, duygörü medyomluğuna benzer bir durumdur. Bizim bugünkü zaman anlayışımızın

dışında da olsa bir 'zaman hâli' vardır. 'Mesafe' sorunu kalmamıştır. Bir âlemi olduğu gibi görmektedir..."

Özetle, ruhlar yükseliyor ve yükseldikçe, maddesel tut-saklıktan kurtularak İlâhî İrade Kanunları'na gittikçe artan bir uyum sağlıyor; onları bizzat kullanır, onlarla bir şeyler yapabilir hâle geliyor. Bu hâl, onların tabiatındaki etkinlik kudretlerinin o nispette artmasını zarurî kılan bir etmendir. Maddeye bağlanmasıyla kararar melekeleri bu yükselişe teker teker (su üzerinde açan nilüfer çiçekleri gibi) ortaya çıkaracaktır. Aynı şekilde maddeye bağlılıkla kısıtlanan ve körleşen kudretleri, söz konusu evrimle birlikte gerçek güçlerine kavuşacaklardır. Kuşkusuz tüm bunlara paralel olarak bu kudret ve melekelerini kullanabileceği tezahür ortamları da gelişir. Melekeler sonsuz. Bu melekelerle tatbikatlar yapılacak ortamlar sonsuz. Öz-kendimiz zaten yaradılış olarak sonsuz...

Şu hâlde, bizim idrakimize göre, ruh olgunluğunun zirvesi ve sonu yoktur. Bu evrim, ebediyet içinde ve bilmediğimiz bir geleceğe doğru uzanıp gitmektedir. Ebediyet içinde ebediyet, sonsuzluk içinde sonsuzluk... İşte evren hakkında olduğu gibi, ruhların evrimi konusunda da duygu ve düşüncelerimizin varabildiği son nokta budur.

"Kevser" öyle bir hususî tesirdir ki, bu tesiri nefsinde duyan, bu tesirle ahenk kuran ve bu tesirle yoluna devam eden bir insan ruhu; kısaca sonsuz, ölümsüz, ebedî olan ruh; içinde bulunduğu realitesinin, en ince ve en seyyal durumlarına nüfuz edebilir, tasarrufu altında tutabilir ve hizmet görür. Şimdi "Kevser" sadece mana itibarıyla mevcut olan bir tesir değildir. Maddî olarak da mevcut olan bir tesirdir. Bunun en basit, en iptidâî görüntüsünü siz zaman zaman şifa ile ilgili tesirlerde tatbik edebiliyorsunuz.

SADIKLAR PLÂNI

ZORAKI ŞIFACI

Rainer KAKUSKA
Çev.: Hülya ÖZGÜLER

BULGARİSTAN'IN Russe kentinde yaşayan Bayan Krassimira Dimowa serbest muhabirlik yapmaktadır. İş sorunu yoktur, hayatını kendine göre dolu dolu yaşamakta ve ülkesinin gerçeklerine de uyum göstermektedir. Ancak herkes gibi o da zaman zaman güçlüklerle karşılaşmakta ve onlarla mücadele etmektedir. Kısacası, Bayan Dimowa yaşama bağlı, realist bir insan; iyi bir ev kadını ve iyi bir annedir.

Ancak bu hayatı 1989 yılının Ekim ayında, yaşadığı ilginç bir olay neticesinde birdenbire değiştireyor. Olay günü, evde her zamanki ev işleriyle meşguldür ve o esnada mutfakta yemek hazırlamaktadır. Birdenbire, nereden geldiğini anlayamadığı bir elektrik şokuna maruz kalır. Elektrik akımı bütün vücudundan akıp gider. O gün hava bulutsuzdur, yani bir yıldırım çarpması veya elektrikli aletlerle de çalışmadığından elektrik çarpması da söz konusu değildir. Gözleri, çok parlak bir ışığa bakmışçasına kamaşır; çok korkmuştur. Zorlukla yatağına kadar gider. Ancak bundan sonraki beş saati kesinlikle hatırlamaz.

Kızı onu bulduğunda, hemen tanıdık bir doktor çağırır. Doktorun teşhisi; hastanın şiddetli bir heyecansal durum yaşadığı, bir bacağında izah edilemeyen geniş bir çukurluk bulunduğu ve kafasında bazı bölgelerin sıcak olduğudur. "Her nasıl oluyorsa, sen yanıyorsun Krassimira." der doktor. "Saçma!" diye cevap verir Bayan Dimowa, "Buz gibiyim." Bunu ispatlamak istercesine, doktorun bileğini tutar. Enteresandır ki, doktorun bileğinde de sinir ucu iltihabı var-

dır. Doktor aniden kuvvetli bir ısı duyar ve ardından bileğindeki ağrıların geçtiğini hissederek. Bunun üzerine Bayan Dimowa'ya yarı şakayla, "Evet, belki de sen yeni bir şifacı olacaksın." der. "Saçmalamayı bırak!" diye söylenir Bayan Dimowa, "Ben burada ölü gibi yatıyorum ve sen bana masal anlatıyorsun." Gerçekten de doktora çok güvenmiştir.

Fakat Doktor Resajew, enerjik ve inatçı bir insandır ve ağrıların nasıl geçtiğini de öğrenmek istemektedir. Hemen ertesi gün, hastanedeki birkaç hastası ile birlikte Bayan Dimowa'yı ziyarete gider. Hâlâ yatakta yatan Bayan Dimowa'ya, ellerini bu hastaların vücudunun üstüne koymasını rica eder. Onlar da aynen, doktorun kendisi gibi, önce kuvvetli bir ısı ve sonra da acılarının kaybolduğunu hissederler.

Evet, Bayan Krassimira Dimowa bir gecede şifacı olmuştur.

Bu olay Bayan Dimowa için gerçek bir şok etkisi yapmıştır. Çünkü o, hiçbir zaman metafizik ile ilgilenmemiş ve böyle şeylere inanmamıştır. Bu yeni durumunu endişe verici bulmaktadır. Üstelik bu olanları hiç anlayamamakta ve açıklayamamasına da katlanamamaktadır.

"Ben", der Bayan Dimowa "her zaman, her şeyin açık ve net olmasını isteyen bir insanım."

Ancak bu çelişkileri, çevresindekiler için o kadar da önemli değildir. Onların tek isteği; tedavi olmak, iyileşmektir. Bayan gazetecinin bu şifa özelliğini duyan arttıkça, ona gelenlerin sayısı da artmaktadır. Ve bu beklentilerin hiç sonu gelmez.

Bayan Dimowa'nın anlattığına göre; iki ameliyat geçirmesine rağmen iyileşmeyen kör bir kadın, tedaviden kısa bir süre

dur. Bu aşamada ruhlar, bedenli hâllerinden dolayı, maddesel bağılıkları nedeniyle gerilemiş, düşmüş gibi görünebilirler ama bu kuşkusuz onların gerçek hâli değildir. Çünkü, atasözünde de belirtildiği gibi, "Altın, çamura düşmekle sâkât (düşmüş) olmaz."

O hâlde, buradan bir ahlâkî sonuç çıkarabiliriz: Maddesel ortamlar içinde (rölatif olan) geri durumlar içinde yuvarlanan (bedenli/bedensiz) ruhları (daha doğrusu onların tezahürleri olan insanları) bu hâllerinden dolayı küçümsemek, kinamak şöyle dursun, aksine yüceltmek, takdir etmek, onların durumlarından ibret dersleri çıkararak yararlanmaya çalışmak gerekir. Çünkü hatasız, günahsız yükselmek, düşmeden düşmemeyi öğrenmek, cehenneme girmeden cennete kavuşmak, mücadele vermeden kurtulmak, gördüğümüz kadarıyla mümkün değildir.

Tüm bunlardan anlaşılabilir ki, tekâmül, ruhun madde evrenlerine hâkim olması, Ruhsal İdare Mekanizması içinde gitgide artan liyakatlere, yönetici mevkilere ulaşması içindir. Kutsal metinlerde de insanın Allah'ın veli-ahtı olduğu belirtilmemiş midir? Yazımızın bir yerinde "tekâmül evreleri" olarak da adlandırdığımız bu süreç içinde birçok deneyimler geçirmek suretiyle, İlâhî İrade Yasaları hükümlerine göre evrene hâkim bir duruma girmeyi öğrenmesi söz konusudur. Bu

nedenle, "insanın Allah'ın halifesi olduğu..." yani yaratılış ve evrendeki işlevi itibarıyla devamlı olarak bir üst realiteye aday olduğu ve bu gidişin sonsuza doğru olduğu ifade edilmiştir. Bu şekilde, maddeye bağlanmakla karamış olan melekeleri tekrar ortaya çıkacaktır ve çıkmaktadır.

Evrensel Bir Yolculuk

Ruhun evrensel olan yolculuğunda küçük bir merhale, ya da uygulama okulu olan "dünyadan olgunlaşarak ayrılmış bir ruh" demek, dünyadaki maddesel şartların üstüne yükselmiş, yani dünya üzerinde tüm müesiriyet imkânlarını kullanabilecek duruma gelmiş bir ruh varlığı demektir. Kazandığı bu liyakatle, dünyadan sonraki merhaleye aday hâline gelmiş demektir.

Bu şekilde ruhlar çeşitli maddesel evrim yollarında yürüyerek üç buutlu âlemin tüm realitelerinin üstüne çıktıktan sonra, uygulamalarına, maddeyi tanıma epörlverine, daha yüksek bir tertipte devam etmek üzere dört buutlu âleme geçer. Tekâmül spirali orada nasıl devam ediyor bilmiyoruz. Fakat dördüncü buudun özellikleriyle ilgili olarak verilen birkaç satır bilgi şöyledir:

"...burada algılama, duygörü medyomluğuna benzer bir durumdur. Bizim bugünkü zaman anlayışımızın

dışında da olsa bir 'zaman hâli' vardır. 'Mesafe' sorunu kalmamıştır. Bir âlemi olduğu gibi görmektir..."

Özetle, ruhlar yükseliyor ve yükseldikçe, maddesel tutsaklıktan kurtularak İlâhî İrade Kanunları'na gittikçe artan bir uyum sağlıyor; onları bizzat kullanır, onlarla bir şeyler yapabilir hâle geliyor. Bu hâl, onların tabiatındaki etkinlik kudretlerinin o nispette artmasını zarurî kılan bir etmendir. Maddeye bağlanmasıyla kararan melekeleri bu yükselişle teker teker (su üzerinde açan nilüfer çiçekleri gibi) ortaya çıkacaktır. Aynı şekilde maddeye bağıllıkla kısıtlanan ve körleşen kudretleri, söz konusu evrimle birlikte gerçek güçlerine kavuşacaklardır. Kuşkusuz tüm bunlara paralel olarak bu kudret ve melekelerini kullanabileceği tezahür ortamları da gelişir. Melekeler sonsuz. Bu melekelerle tatbikatlar yapılacak ortamlar sonsuz. Öz-kendimiz zaten yaratılış olarak sonsuz...

Şu hâlde, bizim idrakimize göre, ruh olgunluğunun zirvesi ve sonu yoktur. Bu evrim, ebediyet içinde ve bilmediğimiz bir geleceğe doğru uzanıp gitmektedir. Ebediyet içinde ebediyet, sonsuzluk içinde sonsuzluk... İşte evren hakkında olduğu gibi, ruhların evrimi konusunda da duygu ve düşüncelerimizin varabildiği son nokta budur.

"Kevser" öyle bir hususî tesirdir ki, bu tesiri nefsinde duyan, bu tesirle ahenk kuran ve bu tesirle yoluna devam eden bir insan ruhu; kısaca sonsuz, ölümsüz, ebedî olan ruh; içinde bulunduğu realitesinin, en ince ve en seyyal durumlarına nüfuz edebilir, tasarrufu altında tutabilir ve hizmet görür. Şimdi "Kevser" sadece mana itibarıyla mevcut olan bir tesir değildir. Maddî olarak da mevcut olan bir tesirdir. Bunun en basit, en iptidâî görüntüsünü siz zaman zaman şifa ile ilgili tesirlerde tatbik edebilirsiniz.

SADIKLAR PLÂNI

ZORAKI ŞIFACI

Rainer KAKUSKA
Çev.: Hülya ÖZGÜLER

BULGARİSTAN'IN Russe kentinde yaşayan Bayan Krassimira Dimowa serbest muhabirlik yapmaktadır. İş sorunu yoktur, hayatını kendine göre dolu dolu yaşamakta ve ülkesinin gerçeklerine de uyum göstermektedir. Ancak herkes gibi o da zaman zaman güçlüklerle karşılaşmakta ve onlarla mücadele etmektedir. Kısacası, Bayan Dimowa yaşama bağlı, realist bir insan; iyi bir ev kadını ve iyi bir annedir.

Ancak bu hayatı 1989 yılının Ekim ayında, yaşadığı ilginç bir olay neticesinde birdenbire değiştireyor. Olay günü, evde her zamanki ev işleriyle meşguldür ve o esnada mutfakta yemek hazırlamaktadır. Birdenbire, nereden geldiğini anlayamadığı bir elektrik şokuna maruz kalır. Elektrik akımı bütün vücudundan akıp gider. O gün hava bulutsuzdur, yani bir yıldırım çarpması veya elektrikli âletlerle de çalışmadığından elektrik çarpması da söz konusu değildir. Gözleri, çok parlak bir ışığa bakmışçasına kamaşır; çok korkmuştur. Zorlukla yatağına kadar gider. Ancak bundan sonraki beş saati kesinlikle hatırlamaz.

Kızı onu bulduğunda, hemen tanıdık bir doktor çağırır. Doktorun teşhisi; hastanın şiddetli bir heyecansal durum yaşadığı, bir bacağında izah edilemeyen geniş bir çukurluk bulunduğu ve kafasında bazı bölgelerin sıcak olduğudur. "Her nasıl oluyorsa, sen yanıyorsun Krassimira," der doktor. "Saçma!" diye cevap verir Bayan Dimowa, "Buz gibiyim." Bunu ispatlamak istercesine, doktorun bileğini tutar. Enteresandır ki, doktorun bileğinde de sinir ucu iltihabı var-

dır. Doktor aniden kuvvetli bir ısı duyar ve ardından bileğindeki ağrıların geçtiğini hissederek. Bunun üzerine Bayan Dimowa'ya yarı şakayla, "Evet, belki de sen yeni bir şifacı olacaksın." der. "Saçmalamayla bırak!" diye söylenir Bayan Dimowa, "Ben burada ölü gibi yatıyorum ve sen bana masal anlatıyorsun." Gerçekten de doktora çok güvenmiştir.

Fakat Doktor Resajew, enerjik ve inatçı bir insandır ve ağrıların nasıl geçtiğini de öğrenmek istemektedir. Hemen ertesi gün, hastanedeki birkaç hastası ile birlikte Bayan Dimowa'yı ziyarete gider. Hâlâ yatakta yatan Bayan Dimowa'ya, ellerini bu hastaların vücudunun üstüne koymasını rica eder. Onlar da aynen, doktorun kendisi gibi, önce kuvvetli bir ısı ve sonra da acıların kaybolduğunu hissederler.

Evet, Bayan Krassimira Dimowa bir gecede şifacı olmuştur.

Bu olay Bayan Dimowa için gerçek bir şok etkisi yapmıştır. Çünkü o, hiçbir zaman metafizik ile ilgilenmemiş ve böyle şeylere inanmamıştır. Bu yeni durumunu endişe verici bulmaktadır. Üstelik bu olanları hiç anlayamamakta ve açıklayamamasında da katlanamamaktadır.

"Ben", der Bayan Dimowa "her zaman, her şeyin açık ve net olmasını isteyen bir insanım."

Ancak bu çelişkileri, çevresindekiler için o kadar da önemli değildir. Onların tek isteği; tedavi olmak, iyileşmektir. Bayan gazetecinin bu şifa özelliğini duyan arttıkça, ona gelenlerin sayısı da artmaktadır. Ve bu beklentilerin hiç sonu gelmez.

Bayan Dimowa'nın anlattığına göre; iki ameliyat geçirmesine rağmen iyileşemeyen kör bir kadın, tedaviden kısa bir süre

sonra tekrar görmeye başlamış. Bir başka hastası ise, kalça ameliyatından sonra hiç hareket edemiyormuş; tedaviyi takiben o da yürümeye başlamış. Hatta her gün yürüyerek kiliseye gidip, kendisini iyileştiren Bayan Dimowa için bir mum yakıyormuş.

Ancak Bayan Dimowa'nın başarıları arttıkça, huzursuzluğu da o nispette artmaktadır. Çünkü; eğer bu esrarengiz gücü, böyle büyük değişiklikler meydana getirebiliyorsa, zarara da neden olamaz mıydı? Birkaç cerrah ile yapılan bir çalışma sayesinde bu tedirginliği hafifler.

Bir adli tabip ve bir cerrah ile birlikte, başlangıçtan itibaren bütün çalışmaları evraklara dökerler. Daha sonra da, Russe'deki bir askerî hastanede, belirli bir süre içinde ve tamamen kontrol altında olan kırık hastaya tedavi uygulanır. Artık her şey gerçekten resmî olarak yürütülmektedir. Hastalar tedaviden önce ve sonra dikkatlice muayene edilmekte, tedavi izlenmekte ve kayıtlara geçirilmektedir. Her protokol iki doktor tarafından imzalanmaktadır. Sonuç: Bayan Krassimira Dimowa tedavi ettiği her hastayı iyileştirebilmektedir.

Sonuçlar o kadar açıktır ki; Sağlık Bakanlığı alışılmamış bir adım atarak, Bayan Dimowa'ya, ülkenin tüm hastanelerinde çalışmalarını resmî olarak sürdürebilmesi için özel izin verir.

Şifanın nasıl gerçekleştiği sorusu gündeme geldiğinde, kendisi dahil kimse bunu açıklayamıyor. Sonuçta tüm bilimler burada karanlıkta kalıyor. Bu durumda ise, şifacının bu güç hakkında kendisinin araştırma yapmasından başka çaresi yoktur. Ancak bu gücün etkisi, Bayan Dimowa'nın kendi vücudunda da görülmeye başlar. Organizması bu enerji fazlalığından yorulmakta ve sık sık tekrarlanan bazı rahatsızlıklar geçirmektedir: Geçici körleşme, kalp atışlarında düzensizlik, bayılma hâlleri, bitkinlik vb... Hatta birçok kez de uzun bir iş gününden sonra ayakta uyumuştur. Fakat bütün bu aşırı yorgunluk hâllerinde bile, şifa gücü onu terk etmemiştir.

Bayan Dimowa, bulunduğu durumun

**Ruhsal şifacı
Krassimira DIMOWA**

görülmeyen taraflarını anlamaya çalışırken de, tenkitçi bir kişi olarak oldukça açık sözlü ve samimî açıklamalar yapmaktadır: "Keşke her şey eskisi gibi devam edebilseydi. Fakat her şey değişti. Başlangıçta geceleri sık sık kaderimin bu baskısına ağılıyordum. Fakat kendi vatandaşlarıma yapacak bir şeylerim olduğu için de mutluydum. Çünkü benim ülkemde aspirin bile zor bulunuyordu. Ayrıca toplumumuzda meydana gelen bazı değişimler, sayısız insanı alıştığı düzenden uzaklaştırmıştı. Eğer bazı hastalarımın bana anlattıklarını sizler de duymuş olsaydınız, siz de hastalanırdınız." diyor Bayan Dimowa.

Bir de için başka bir yönüne dikkati çekiyor Bayan Dimowa. Egoalarını parlatmak için "meşhur harika şifacının" nurundan faydalanmak isteyenler çıkmakta ve kendilerini etrafa onun arkadaşı olarak tanıtmaktalarmış ki, Bayan Dimowa bu kişileri bir kez bile görmemiş. Bazıları da kendilerinin onun "öğrencisi" olduklarını iddia ediyorlarmış. Bayan Dimowa ise şimdiye kadar hiç kimseyi yetiştirmemiş. "Hatta bir gün biri, çok ağır migreni olduğunu, benim daha önce oturmuş olduğum sandalyeye oturunca bütün ağrılarının geçtiğini iddia etmişti. Ancak bu anlatılanların bir kelimesi bile doğru değildi." diyor Bayan Dimowa.

300'den fazla hastayı ruhsal tedaviyle iyileştiren Bayan Dimowa; tedaviden önce

Devamı S.46'da

VARLIKLARIN MADDEYLE İLİŞKİSİ

Ayhan TOLAYBENK

INSANOĞLU kozmik bir plânın gereği olarak binlerce yıldır kendi fizik ihtiyaçlarıyla uğraşmaktadır. Fizik ihtiyaçların ardında ise madde olarak bilinen varlığın gelişimi bulunmakta.

Farklı farklı yaratışlara olanak tanıyan bir madde var. Bu yapıyı şekillendirmek ise ona hâkim olan üstün nitelikte bir enerji ile olmaktadır. Bu, ruhsal enerjidir.

Ruhsal enerji karşılıklı yardımlaşma ve dayanışma ilkesi gereği maddeye, kendi realitesini gösterme fırsatı tanımıştır. Bu durum, maddenin insana hâkim olması anlamındadır. Bu sürecin oluşması için ruhsal varlıklar şuurlarını iyice kısmak durumunda kalmıştır. Dünya üzerindeki plânın uygulanması için varlıkların ne kendi ruhsallıkları hakkında bir bilgileri olmalıydı, ne de maddeyi geliştirdiklerini bilmeliydiler.

MADDE ŞUURLU BİR ÇEKİME SAHİPTİR

Madde, kendi realitesini açığa çıkarmak için insanları kendisine çekmeliydi. Bir ba-

kıma madde, belirli bir süreye kadar insanların kendisine esir olmasını istemiştir. Kur'an terimleriyle şeytan, Tanrı'dan, insanları azdırmak amacıyla bir süre için izin istemiştir. Mutlak pozitifliği temsil eden Tanrı ise, her nedense insanların negatifle yoğrulmasına izin vermiştir.

Bu plâna göre, ruhsal enerjinin maddeyle temasa geçmesi gerekmektedir. Bu nasıl yapılacaktır? Maddenin bu boyutunda bedenlenen ruhsal varlık, ister istemez duygusal benliklerle sarılıp sarmalanmaktadır. Maddenin doğal çekimi, varlığı otomatik olarak, görüntüde bedensel ihtiyaçlarını gidermeye yönlendirmektedir. Ama varlık bu ihtiyaçlarını giderirken aslında maddeyle ilişkiye geçtiğini ve onunla haşır neşir olduğunu bilmemektedir.

Maddenin bu çekim alanına isteyerek ve bilerek giren varlıklar, duygusallığın ve bencilliğin tüm türlerini yaşamıştır ve yaşamaktadır. İçinde yaşadığımız zaman ve mekânın özelliğinden dolayı, birliği zamansız bir geçmişten beri yaşayan varlıklar, birbirlerini bölmüş, parçalamış ve sınıflara ayırmıştır. Bütünlüğün ne olduğunu

bilmemenin, bütünlükten ayrılması, bölünmüşlüğü tecrübelerini yaşamıştır. Bunları yaşamaları için de kendisine herhangi bir yerden zorlama ya da empozisyon gelmemiştir. Bir oluşun vazgeçilmez bir parçası olan her varlık, bağlı olduğu plânından kendi iradesiyle bir vazife alır. Bu vazife o ruhsal plânın genel hedefine yöneliktir. Varlıkların vazifeleri plâna, plânların vazifeleri ise koni hâlinde yükselen hiyerarşik mekanizmaya karşıdır. Koni koni içinde, sonsuzluğa dek yayılan bir yaratış sürecinin gerçekleşmesi içindir her şey.

VARLIKLARIN SEÇİMLERİ

İşte bu boyutta bedenlenen, daha doğrusu yaratılışa burada katkıda bulunmaya karar veren varlık, dünya şartları gereği unutmaya, kendi bütünlüğünden soyutlanmaya karşı karşıya kalır. Bu ise maddeye gömülme anlamındadır. Maddeyi daha şuurulu bir hâle getirmek için bir anlamda ışığı katı bir balçığın içine sokmuştur. Işığı, balçığın sınırlarını inceltene kadar güçlendirmek ve onu görünür hâle getirmek ise varlığın aşırı çaba dolu faali-

yetlerine kalmaktadır. İncelmiş, şeffaflaşmış ve yumuşak bir balçık, hem madde- nin hem de ruhsal enerjinin zaferi olacaktır.

Dünya üzerindeki her türlü olay ve tecrübe, ruhsal plân doğrultusunda varlığın kendi yarattığı şeylerdir. Varlık bu sayede hem maddeye hareket kazandırmakta hem de plânıyla olan bağlantısını yavaş yavaş gün ışığına çıkarmaktadır.

Bu nedenle olaylardan kaçmak, inzivaî bir yaşam sürdürmek dünyada yaşayan varlıklardan istenen şey değildir. Bizlerden istenen, imkânların elverdiğince her haleti yaşamak, oradan gerekli bilgiyi alıp maddeyi tanı- maktır. Maddeyi tanıırken de aynı süreç içinde kendisini tanımaktadır. Çünkü maddeyi ruhsal enerjiye açık hâle getirirken, madde, insan üzerindeki etkisini azaltmaktadır. Bu nedenle insanlar kendi üzerlerindeki baskı azaldığı için, asıl ruhsal varlıklarını fark etme sürecini hızlı bir şekilde yaşamaktadır.

Evrende her varlığın en büyük isteği ruha benze- mektir. Varlıklar, ruhlarından gelen yaratılış ışığını bağ- lantı kurduğu yere nakletme- ye çalışmaktadır. Ruhsal enerjinin büyük özelliklerin-

den biri de, bağlantı kurduğu ortamı şuurlandırması, oraya hayat getirmesidir. Böylece varlıklar yaratılış sürecinde potansiyel bilgiyi uygulamaya dönüştürmektedir. Aynı zamanda yeni yarattığı şey- lerin yaratılışa şuurlu biçim- de katkıda bulunmasına yar- dım etmektedir.

İNSAN, MADDEDEKİ İLKELERİ TANIRKEN

İnsanoğlu, özellikle bi- lim aracılığıyla, ruhsal varlı- ğın şekillendirmiş olduğu maddî yapının süptil dünya- sına indikçe, onun kapasite- sinin genişliği karşısında şaşkına dönmektedir. Nor- mal fizik yasalar geçerliliğini kaybetmekte, bambaşka bir sonsuzlukla karşılaşılma- ktadır. Ki elimize aldığımız, gör- düğümüz madde, varlık tanı- mıyla belirttiğimiz maddenin kendisi değildir. Sadece ruhsal varlığın isteğinde ve ola- nak ölçüsünde şekil kazan- mış hâlidir. Yani şekilsiz maddeye doğru inildikçe karşımıza şaşırtıcı bir enerji hâli çıkmaktadır. Yeni çağın bilimi akıllara durgunluk ve- ren bu dünyanın yasalarını henüz formüle edememekte ancak yasalarının felsefesini yapabilmektedir. Her varlığın

özünde kayıtlı olan evrensel ilkeler, kuantum âleminde de görülmektedir. Kuantum yasalarını araştıran bilim çevreleri, enerjetik bir bütün- lükte karşılaşmakta. Fizik ci- simlerin, o enerjinin bu bo- yuttaki yansımaları olduğunu kabul etmekte zorlananlar, dünyadaki her şeyin sadece bu dünyada bir gerçekliği ol- duğu sonucuna varmak üye- reler. Bu sonuç ise her şeyin şekillendiricisi, canlılık kay- nağı olan ruha yöneltecektir onları.

Madde ruhsal enerjiyi daha iyi absorbe eder duru- ma geldikçe, o ortama daha yüksek enerjili varlıklar be- denlenecektir. Maddenin, bilgiyi alması ve uygun tepki vermesi daha kolay olma- ktadır. Günümüzde sevginin, hoşgörünün ve birlik anlayı- şının gelişmesinin sebeple- rinden biri de budur. Ruhsal- lığını daha kolay sergileyebi- lecek, onu doğal olarak ya- şayabilecek varlıklar, bu tit- reşimin çekim alanına gir- mektedir. Öyle bir döneme girilecektir ki, bu dünya ve onun üzerindeki insanlık ne- gatif enerjiyi kullanmak, onu tecrübe etmek isteyen var- lıkları kabul isteyen varlı- klardan başka bir duygunun yaşanmadığı bir dünya hâline gelecektir.

İNSANIN GERÇEK DOĞASININ ANLAŞILMASINA DUYULAN AÇLIK ÜNİVERSİTE KAPISINA ULAŞTI

Selman GERÇEKSEVER

Değerli okurlarımız, 16 Haziran 1993 günü Anadolu Üniversitesi Rektörlük konferans salonunda Derneğimiz üyeleri "Parapsikolojiye Giriş" konulu bir konferans verdiler. Belirtilen konuyu aralarında üçe bölen üyelerimiz birinci bölümde; genel tanımlara, kavramlara ve parapsikolojinin kökenine, ikinci bölümde deneysel parapsikolojiye, üçüncü bölümde de psikokinezi ve ilgili konularla, konunun etik yönüne değindiler.

Görsel malzeme (diya +tepegöz) ile aktarılan konuların görüntülediği konferansta Yunus Emre Kampüsü'ndeki konferans salonu tamamen doluydu. Çoğunluğunu üniversite öğrencilerinin oluşturduğu seçkin dinleyici topluluğu iki saati aşkın bir süre konuyu dikkatle izlediler. Yapıcı sorularla ve aktardıkları kişisel deneyimleriyle konunun daha iyi bir şekilde açılmasına katkıda bulundular.

Metapsişikçiler olarak bizleri daha da memnun eden husus, dinleyicilerimizin parapsikolojinin (duyular dışı algılamanın) **ötesiyle** daha çok ilgili görünmeleriydi. Konunun yaşama, "yaşam kültürü"ne uygulanmasıyla daha çok ilgilenmeleriydi.

Konferansla ilgili talep, adı geçen üniversitenin **İletişim Bilimleri Fakültesi**'nden gelmişti. İletişim Bilimleri Fakülte-

MTIA Derneği üyeleri, Anadolu Üniversitesi yetkilileriyle.

si'nin dekanı Prof. Dr. İnal Cem AŞKUN'la konferans öncesi ve sonrası yaptığımız sohbetlerde de anlaşılmıştır ki; gençlerimiz, insan doğasının gerçekten ne olduğu konusunda, yani kendi kendilerinin ne olduğu konusunda (özkışisel kültür) içten bir merak ve bu bilgiyi, aldıkları öğretimde bulamamaktan dolayı da insanı teşevvüşe düşürücü bir açlık içindeler. **Genel yaşam kültürü**'ndeki bu boşluğun neden olduğu teşevvüşle, aslında niçin okuduklarını, okul bittikten sonra ne yapacaklarını, hatta bir kısmının okulu bile bitirmek istemediklerini, okudukları mesleği gerçekten niçin edindikleri gerektiğini ve genel olarak niçin yaşadıklarını, yaşamın amacının gerçekten ne olması gerektiğini bilmemektedirler. Ya da kendilerine yapılan açıklamalarla tatmin olmuşa

benzememektedirler.

Memnuniyetle gördük ki; Prof. AŞKUN, gençlerimizin ve pek çok yetişkinlerimizin içinde buldukları teşevvüşü, insanın **özkışisel yaşamı**'na olan yabancılığına bağlamaktadır. İnsanın gerçek doğasına dikkatleri çekmeye çalışan, günümüzde eşine az rastlanır bir bilimadamımız olarak, "... HENÜZ BİLİMLERDEN HİÇ BİRİ, İNSANIN TOPLUM YAŞAYIŞI DIŞINDA KALAN, **ÖZKİŞİSEL YAŞAMI**'NA GİRİP, BU YAŞAMDAKİ GÖRÜNÜMÜYLE İNSANIN YAPISINI, GÜÇLERİNİ, BUNLARDAN ÇIKAN DAVRANIŞLARINI; ONUN SÖZ KONUSU İŞ DÜNYASININ YAŞAMINI DÜZENLEYİP, YÖNETECEK BİÇİMDE ELE ALMAŞTIR."

Gerçekten de günümüz geleneksel bilimi insanı insana

tanıtmaktan, insanın kendi kendisini tanımaya yardımcı olmaktan, kısaca gerçek anlamda, insanın büyüklüğüne ulaşır anlamda bir eğitim vermekten çok uzaktır. Büyük Yunus için her yıl törenler yaparız, heykellerini dikeriz ama söylediklerini anlamak ve uygulamak gelmez işimize ya da daha o olgunlukta değiliz.

Bilim kendin bilmektir.

Sen kendini bilmezsin,

Bu nice okumaktır.

Bir bilgi, bir öğreti, Yunus'un asırlar öncesinden beri işaret etmeye çalıştığı bu amaçla hizmet etmiyorsa, insanın için ALLAH'a hizmet aşkıyla doldurmuyorsa, o bilgi, öğreti bir işe yaramaz, en azından kırsırdır. Tüm dünyada sonuçlarını gördüğümüz, ülkemizde de düşünen kafaları endişelere boğan, Prof. AŞKUN'un ifadesiyle "iç ve dış kültürel boyutların çatışması" sonucu aşırı derecede maddeye bağımlılık, doymak

bilmez genel bir aç gözlülük, korku, kin, nefret, düşmanlık, bağımlılık ortaya çıkmaktadır. Kişiyi insanlıktan çıkararak kin, intikam, nefret, açgözlülük, hırs, ihtiras, korku, bencillik, baskı, zulüm kol geziyor ortalıkta... Yukarıda belirttiğimiz tarzda GERÇEK EĞİTİM, insanın gerçek doğasını ön plâna almış bir eğitim,

verilememiş olduğundan dolayı da, insanın yaşamını, özellikle gencin yaşamını dış kültürel boyutlarını yukarıda sıraladığımız kişiyi insanlıktan çıkaran olumsuz, ham, geliştirilmeye muhtaç yanları oluşturmaktadır. Bu durumda da insanı kendi kendisi değil, birçok dünyasal (beşeri) sahte benlikleri yönetmektedir.

İşte bu noksanlığı çoktan fark etmiş bir bilimadamı olarak Prof. AŞKUN, en yakın çevresinden başlayarak bu gerçeği herkese anlatmaya çalışıyor. Bu öğretisini YAŞAM BİLİMİ başlığı

altında toplamış bulunmaktadır. Prof. AŞKUN'un konuyla ilgili bir dizi makalesi Ruh ve Madde Dergimizin eski sayılarında yayınlanmıştı. Bildiğiniz gibi, Derneğimiz öğretisinin özellikle etik yanı bu konuda ilgilidir. Bizim ana konumuz zaten bu değil mi? İnsanın gerçek doğası, yani esas olan "öz kendisi". Sayın AŞKUN'un ifadesiyle "insanın özkişisel kültür ortamı".

İşte değerli okurlarımız, tüm bunlardan dolayı ve Anadolu Üniversitesi İletişim Bilimleri Fakültesi, Kültür ve Çevre Eğitim Merkezi AKÇE tarafından yinelenmiş olan talep doğrultusunda 1993-94 eğitim yılı başında yapılacak ortaklaşa bir programla konferanslarımıza orada "Yunus Emre Kampüsü"nde devam edeceğimizi umar ve bu işbirliğimizin gençlerimizin "özkişisel kültür ortamları" nı tanımalarına yardımcı olmasını dileriz.

KONFERANSLARIMIZ

DERNEK MERKEZİ

* SALI KONFERANSLARI (Saat: 19.30-20.30)

3 AĞUSTOS	Varlıksal İlkeler	Ergün ARIKDAL
10 AĞUSTOS	Birlik ve Eşitlik İlkeleri	Hürriyet KALALI- Hülya UZUNER
17 AĞUSTOS	Seçme Özgürlüğü İlkeleri	Mete ÇİLEKÂR-Gülser ŞİMŞEK
24 AĞUSTOS	İradelerin Çelişmezliği İlkeleri	Fulya DEMİREL-H. Erkan ERASLAN
31 AĞUSTOS	Bildiğinden Sorumlu Olma İlkeleri	Ergun CANDAN-Nilüfer YILMAZ

Yer: Hasnun Galip Sk. Pembe Çıkmazı, Zarıfı Apt. No:4 D:8 Beyoğlu / İST. Tel: 243 18 14

KADIKÖY BELEDİYESİ KÜLTÜR VE SANAT MERKEZİ

28 AĞUSTOS Ruhsal İletişim ve Tebliğler .....

Asım UYSAL

Yer: Caddebostan, Bağdat Cad. Haldun Taner Sk. Kadıköy/İSTANBUL

Saat: 15.00-17.00

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

DEVRE SONU

ve NÜFUS ARTIŞI

Gündüz ÖĞÜT

Yazımıza dünya nüfusunun artışına ait belirlenmiş ve tahmin edilen rakamlarla başlıyoruz.

TARİH	DÜNYA NÜFUSU	TARİH	DÜNYA NÜFUSU
M.Ö. 8000	5 Milyon	1975	4 Milyar
M.S. 1650	500 Milyon	1986	5 Milyar
1850	1 Milyar	2000	7 Milyar
1930	2 Milyar	2010	8 Milyar
1960	3 Milyar	2060	20 Milyar

Çizelgedeki nüfus sayılarına göre bir hesap yapılırsa, dünya nüfusunun iki katına çıkma zamanı Milattan önceki devirlerde 1500 yıl iken, bu değer 1650 yılında 200 yıla, 1850'de 80 yıla, 1975 yılında da 35 yıla inmiştir. (Sutton and Harmon-Kışla-İlioğlu ve Berkes, 1989)

Matematik uzmanı Denis Meadow (ABD) kapsamlı bilgisayar modelleriyle dünyadaki nüfus artışının gelişimini 2100 yılına kadar hesaplamıştır. Bu incelemeye göre 1985 yılında dünyanın yıllık nüfus artışı 80 milyonken, 2000 yılında bu artış yolda 100 milyon olacaktır.

Yukarıdaki tabloda ve incelemelerde çok açık bir şekilde görüldüğü gibi dünya nüfusu, giderek katlanan bir hızla artmaya devam etmektedir. Bilimin, teknolojinin tüm çabalarına rağmen, nüfus artışını yavaşlatmak veya durdurmak mümkün olmamaktadır.

NÜFUS ARTIŞININ GÖRÜNEN SEBEPLERİ

Dünyada nüfus artışının kontrol edilmesi ve yavaşlatılmasını sağlamak için kurulmuş, sayısız kurum ve kuruluş bulunmaktadır. Bu kurumların nüfus artışı konusunda belirledikleri ortak ve temel hususlar; eğitim eksikliği, aile plânlamasındaki başarısızlık ve doğum kontrol yöntemlerinin yeterince uygulanmaması gibi bulgulardır. Bu seviyeden bakıldığında dünya nüfus artışının görünen sebepleri bunlardır. Ama elbette esas sebepler bu açıklamalarla sınırlı değildir.

Sadece maddesel yansımalara bakarak, doğum olayını ve buna bağlı olarak dünyadaki nüfus artışını anlayabilmek mümkün değildir. Elbette tek taraflı maddeci yaklaşımlarla birtakım geçiştirici açıklamalar getirilebilir. Fakat bu durumda elde edeceğimiz sonuçlar da bize aynı şekilde tek taraflı anlayışlar getirecektir. Oysa bir varlığın dünyaya doğması, yani bedenlenmesi, plânsal seviyede çok büyük hazırlıklar, çalışmalar ve çok ince hesaplar sonucunda gerçekleşir. Varlıklar, evrensel Seçme Özgürlüğü İlikesini kullanarak, bizzat kendi seçimlerinin sonucunda dünyaya doğarlar.

NÜFUS ARTIŞININ GÖRÜNMEYEN SEBEPLERİ

Günden güne artan bir hızla varlıkların dünya okuluna olan taleplerinin artışının altında yatan, görünmeyen gerçek sebepler nelerdir?

7000 yıldır Varlıksal İlkeleri otomatizma içerisinde şuursuzca uygulamaya çalışan varlıklar, kendi istek ve çabalarının sonucunda bu Evrensel İlkeleri anlayarak, idrak ederek, uygulayacakları zamana hep birlikte yaklaşmaktadır. Dünyada yaşanmış, yaşanan ve yaşanacak olan her şey, varlıkları bu buluşma noktasına doğru adım adım ilerletmektedir. Evrendeki çeşitli plânlara mensup varlıklar, zamanı geldiğinde bu buluşma noktasında "birleşilmek" için dünyaya akin etmektedirler.

Buna bağlı olarak varlıkları dünyaya çeken bir başka sebep ise, bahsedilen Yeni Dönem'e geçmeden önce, değişim döneminin imkânlarından olabildiğince yararlanmak ve son eksikleri tamamlamak isteğidir. 7000 yıldır bireysel tekâmül üzerine oturtulmuş gelişim ve eğitim sürecine tabî olan varlıklar, artık birlik ve bütünsellik içerisinde plânsal gelişim sürecine geçebilmek için dünyaya enkarne olmaktadırlar.

DÜNYA OKULUNUN ÖZELLİKLERİ

Dünya, çok çeşitli ihtiyaçlar içinde olan varlıkların deney ve tecrübelerini gerçekleştirilebileceği imkânlarla donatılmıştır. Yazımıza Sadıklar Plânı Tebliğlerinden 7.8.1970 tarihli küçük bir alıntıyla devam ediyoruz:

"Bugün yeryüzünde mevcut olan organizmaların komplekslik dereceleri, yani tek hücreden çok hücreye kadar ve kısaca zekâ belirtileri diyelim, insana hizmet olsun diye meydana gelmemiştir. Yeryüzünün en büyük fonksiyonlarından biri, kendi kâinatı içerisinde bir lâboratuvar vazifesini görmesidir. Bunu ilk defa öğreniyorsunuz. Yani dünyanız pek yüksek ruhî kudretlerin bir deney yeridir ve yeryüzünde pek çok çeşitli organizmalar teşekkül ettirilmiş veya yok edilmiştir. Aynı şekilde, yeryüzündeki insan organizmaları, devamlı olarak kontrol ve tadilat

içerisinde bulundurulmakta ve buraya bağlı olan ruhlar da bu işe hizmet etmektedirler. Yani sizlerin her biriniz teker teker bir 'Ruhî Yüksek İlimler Heyeti'nin âlimler heyetinin lâboratuvarlarında çalışan lâborantlar gibisiniz. Ve aynı zamanda kobaylar gibisiniz. Burada şüphesiz sizin kazancınız, normal bir tekâmül sistemi içerisinde bulunan diğer varlıklardan daha zor, fakat onlara nispeten daha süratlidir tekâmülleriniz."

Tebliğde de belirtildiği gibi dünyada bulunan varlıklar sadece kendileri için değil, mensubu buldukları plânları temsilen dünyaya uzanmaktadırlar.

YENİ DÖNEM, YENİ REALİTE

Önümüzdeki dönemde yaşanacak olan realite, "birlik ve plân anlayışının ayan beyan ortaya çıkacağı evrensel bir realite olacaktır. Dünyayı sarsacak olan o Ana Plân'ın içinde erimek için uğraşan tüm plânlar, ruhsal boyutta sürdürdükleri faaliyet ve hazırlıklarını fizik boyutta da sürdürebilmek için, dünyaya, gönüllü temsilcilerini sürekli sevk etmektedirler. Varlıklar, zamanı geldiğinde her yeri, her şeyi saracak olan Yüce Işığın etkilerini alabilmek için, büyük bir süratle dünyaya yağmaktadırlar.

Başka bir deyişle çeşitli plânlara mensup varlıklar, plânları adına yükledikleri vazifelerini tamamlamak için yoğun bir uğraş içerisindeyler. Bir an önce işlerini tamamlayıp; yeni bir realiteye, bir üst plâna geçmekten başka bir amaçları olmayan varlıkların, mensubu buldukları plânları da kendi seviyelerinde büyük bir uğraş içerisindeyler. Aşağıdan ve yukarıdan el ele verilerek sürdürülen bu çabaların hedefi, bütün plânların tek bir plâna, "Ana Plân"a bağlanacağı noktaya ulaşmaktır.

Acaba bu kozmik gidişe, nüfus plânlaması önlemleriyle karşı koyulabilir mi? Ne dersiniz?

FRED HOYLE'UN EVREN MODELİ

* Carl SAGAN *

İNGİLİZ astrofizik ve matematikçisi olan Fred Hoyle yeni bir **Evren Teorisi** sunmaktadır. Bu teorinin değeri fizikte ve astronomide yeni bulguların ortaya çıkması ile ispatlanabilirse, bugüne kadar yaratılış ile ilgili bildiğimiz bütün teoriler değişime uğrayacaktır.

Evrenin ilk oluşumu hakkında, astrofizikçilerin bilimsel olarak saptadıkları durum, "İkel Evren Maddesi'nin, patlamaya hazır bir atom bombası durumunda olduğudur. Bu ilk evren maddesi içinde bulunan atom elementlerinin, ışığın itme etkisi ile birbirlerini itmeleri sonucunda Evren Maddesi, açılıp büyüme ve dağılmaya başlamıştır."

BİLİM ADAMLARI EVRENİN YARATILIŞI İLE İLGİLİ OLARAK İKİ AYRI GÖRÜŞ SAVUNMAKTALAR

BAZI bilginlere göre; bugünkü evrenimizi meydana getiren ilkel evren maddesi ya da ilkel atom çekirdeğinin dağılmaya başlaması ile birlikte bir "Anafor" meydana gelmiş ve bu anafor cereyanı içinde "Nebulalar, galaksiler, yıldız ve gezegenler döne döne oluşmuştur."

Bu anafor hareketinin "büyük anafordan küçük anafora doğru geçerek, büyük ölçüde kinetik enerji meydana getirdiği ve bu enerjinin de ısıya dönüştüğü", Carl Von Weizsacker adlı bilgin tarafından ileri sürülmüştür. Bu anafor hareketi, matematikçiler tarafından da doğrulanmıştır.

Bu hesaplara göre; hareket büyük anafordan küçük anafora doğru geçerek ısıya dönüştüğüne göre, Termodinamik Prensipleri gereğince, evren maddesinin sonu ısı ölümüne, yani entropiye gidiyor demektir.

Bu noktadan bilginler, iki ayrı görüşü savunmaktalar:

① Başlangıç hipotezi, Büyüyen Evren

Teorisi. (Bu görüşü paylaşan bilginler: Einstein, Kuiper, James Jeans, Kolmogorof, Carl Von Weizsacker, George Gamow.)

② Sonsuz bir yapı olarak oluşan evren ya da **Aynı Yapıda Kalan Evren Teorisi.** (Bu görüşü paylaşan bilginler: Fred Hoyle, H. Bondi - T. Gold Lytleton, Vorontzof Velyaminov.)

BİRİNCİ GÖRÜŞ

BİRİNCİ görüşe göre; evren maddesinin bir başlangıcı vardır. Bu başlangıç tarihinden itibaren, anafor hareketi ile madde yoğunlaşarak galaksi, yıldız ve gezegenleri meydana getirmiştir. Ancak, enerji durmaksızın ısı hâline dönüşmektedir. Enerjinin ise bir tek yönü vardır. O da bir entropi olayıdır ve bu bir ısı ölümüdür. Gitgide, yıldızlardaki enerji yana yana tükenecek ve bütün yıldızlar beklenen sonuca, ısı ölümüne varacaklardır.

İKİNCİ GÖRÜŞ

İKİNCİ görüşe göre, eğer evrendeki hareket yalnızca büyüme durumundan ibaret olsaydı, bu evren maddesinde yoğunlaşma olmaz ve plânetler, yıldızlar, galaksiler oluşup meydana gelemezdi. Sonuç olarak, evrenin tümünün ısı ölümüne gitmesi diye bir şey söz konusu olamaz. Evrenin büyümesi ile eski galaksiler açılıp dağılırken, çevreye dağılmış olan maddelerden yeni galaksiler meydana gelmektedir. Bu olay, böylesine ucu bucağı olmayan bir biçimde sürüp gitmektedir.

Yalnız, genişleme ve yoğunlaşma olayı aslında birbirine karşıt iki olay olduğundan, yeni görüşler ortaya çıkmaktadır.

Fred Hoyle, bu konuda görüşlerini şöyle belirtmektedir:

"Bu genişleme ve yoğunlaşma düşüncesi açıkça birbirine karşıt bulunmaktadır. Çünkü, eğer genişleme zorunlu olarak ele alınıyorsa, görünen bütün galaksilerin yoğunlaşarak meydana çıkmaması gerekirdi. Çünkü bilinen

"Evrenin başlangıcı yoktur. Yaratılış süreklidir."

çekim yasasına göre, iki partikül arasındaki uzaklık çok büyük değil ise, bu partiküller birbirlerini çekerler. Aynı yasaya göre, aralarındaki uzaklık çok büyük ise iki partikülün birbirini itmesi gerekir."

FRED HOYLE İKİNCİ GÖRÜŞÜ SAVUNMAKTADIR

"BU esaslardan bakılınca, eğer geride kalan maddelerin yoğunluğu son derece küçük ise, ancak bir genişleme olayı olabilir. Ve yeni bir güçlük ortaya çıkmaktadır. Geride kalan bu kadar ufak maddelerin yoğunlaşarak, kocaman dev galaksileri meydana getirmesi olayını bağdaştırmak imkânı olmayacaktır."

Yani Fred Hoyle'a göre, yaşlı galaksiler birbirlerinden uzaklaşırken, aralarında kalan maddelerden yoğunlaşma nedeni ile genç galaksiler meydana gelmektedir.

Evrenin bir başlangıcı olmadığı gibi, onun ısı ölümüne gitmesi diye de bir olay söz konusu olamaz.

Bu görüşün karşısında olan ve birinci teoriyi savunan George Gamow, teleskoplarla yapılan gözlemlerde, bizim Samanyolumuz'dan binlerce ışık yılı ötede dev yıldızların, enerjilerinin tükenmekte olduğunu gösteren fotoğrafları işaret etmektedir. Enerjileri tükenmekte olan bu yıldızlar, bir Nova ya da

Süper Nova hâlinde patlayıp ısı ölümünün son anını yaşamaktadırlar. Bütün enerjisi böylece tükenen yıldız bir beyaz cüce olarak, âdeta bir mezar taşı hâline gelmektedir.

FRED HOYLE'UN EVRENİN OLUŞUMU TEORİSİ

BU teori aslında, bilinen gözlemlere dayanan matematiksel bir yapıttır. Zaten evrenimiz de yüksek bir matematik üzerine kurulmuştur. Einstein daima, "**Tanrı'nın evrenle zar oynadığına**" inanmadığını söylerdi.

Yukarıda anlatmaya çalıştığımız pek çok görüşle karşılaşan Fred Hoyle'un, kendine göre tek mantıklı ve bu yüzden **Tek Olanaklı Teori** olarak ortaya attığı düşünce şudur:

Evrenin başlangıcı yoktur, yaratılış devamlıdır. Madde yerel olarak yaratılır ve genişleyerek kaybolduğu an oluşmaya devam eder. Evrende değişmeyen tek şey, devamlı gelişmesi ve devamlı yaratılmakta olduğudur. Eğer 15 milyar sene öncesine değil de 10 milyar sene öncesine bakacak olsaydık, ferdi galaksilerin değişiklik gösterdiğini, fakat bizim gördüğümüzün gene de aynı olduğunu iddia ederdik.

Yıldızlar veya galaksilerin bir başlangıçları, bir evrimleri ve bir sonları olduğu düşünülebilir, ama evren bütünüyle daimi bir değişme içerisinde.

RUHSAL AKTÜALİTE

Fizik Bedenden Başka Bedenler de Vardır...

KÜÇÜK ASTRAL KÖPEĞİM

Catherine Boran

Kasım 1982'nin soğuk bir sabahında, her zamanki gibi, kalkmadan önce yatağında büyük bir fincan kahve içiyordum. Zihnim sabah programı yapmak için planlarla doluydu. Bu esnada köpeğim Domino, genellikle kapısı aralık olan yatak odamda aniden beliriverdi. Kapı hiç hareket etmemişti. Domino artık ihtiyarlamaya başlamıştı, fakat bu sabah bana her zamankinden daha genç ve daha narin göründü. Sanki o da, birden benim yatak odamda bulunmanın şaşkınlığı içindeydi. "Domi, nasıl buraya geldin?" diye bağırdım. Çünkü köpeklerin yukarıya çıkmalarına izin vermezdik. Ayrıca bunun için merdivenlere engel de yaptırmıştık. Odası holün sonunda olan oğlum Clifford'a, "Domino benim odamda." diye seslendim. Uykulu bir sesle "Köpekler hâlâ aşağıdalar baba." diye cevap verdi. Domino, sanki nasıl oluyor da orada olabildiğini merak edercesine çevresine bakınıyordu, fakat daha ya-

kına gelmeye cesaret edemiyordu. Tuhaf tuhaf tavana ve etrafına bakınmaya devam etti ve daha sonra da ortadan kayboldu. Aralık olan kapı yine hiç hareket etmemişti. Ses de yoktu. Onun gittiği yeri görmek için hole koştum ve bu arada engeli de kontrol ettim. Engel yerindeydi ve görünürde de köpek yoktu. Clifford aşağıya indi ve her iki köpeği de uyur vaziyette buldu.

Oğlum, "Rüya görmüş olmalısın." dedi. "Hayır, kahve içerek yatağında oturuyordum." dedim. Aşırı hayallere kapılmam. Domino'nun astralinin beni aramaya gelip gelmediğini merak ediyorum. Çünkü, o bana son derece sadık idi. Yolda onu terk edilmiş bir vaziyette bulup eve getirdiğimden beri, ben de onu çok seviyordum. Sık sık yanıma gelir ve sanki tamamen bana ait olmak istercesine başını dizlerime yaslar ve gözlerini kapatırdı.

Bu, benim küçük köpeğim için astral bir tecrübe miydi acaba?

Her Birimizin Koruyucu Ruhsal Rehberi Vardır...

KORUYUCU MELEĞİM

Betsy Cole

Pek çok kişi koruyucu meleklerden söz edildiğini duymuştur. Bazı insanlar onlara inanırlar. Ben, inananlar arasındayım. Böyle bir koruyucu meleğim olduğunu anladığımda yirmi beş yaşlarındaydım. Bizim dramatik tanışmamız, 1962 Ağustosunda, bir gün acele ile işe giderken meydana geldi. Bütün ge-

ce yağmur yağmıştı ve köşedeki bloktan ofisimin bulunduğu binaya doğru yürürken, hâlâ da yağmaya devam ediyordu. Şiddetle esen rüzgârın savurduğu yağmur taneciklerinden yüzümü korumak için başımı öne eğmiştim. "Dur!" diye aniden bir ses duydum.

Şoke olmuş, hareketsiz kalmıştım.

Tam ben acele ile ofisimin bulunduğu binaya girecek iken, süratle geçen bir arabanın fırlattığı kaldırım taşı binanın girişinde parçalandı. Ne bir klakson, ne de keskin bir fren sesi duydum. Alışılmışın dışında bir sürücü olduğu belliydi. Olayın şoku içinde birkaç dakika neler olup bittiğini pek anlayamadım. Emin olarak hatırladığım tek şey, "Dur!" sesi idi.

O andan itibaren rehberimle tanışmış oldum. Bir yüzyıl öncesinde İngiltere'de yaşadığını ve adının John olduğunu söyledi. Kendisi hakkında başka herhangi bir bilgi vermedi. Bazen bir tavsiyeci olarak ve genellikle, stres içinde olduğum her an yanımdaydı. Deli sürücünün beni koruduğundan beri iyi bir beraberlik içindeydik. John, benim yüksek ruhi merkezlerimin gelişmesine yardım etti. Aynı zamanda, bu önsezilerin tohumunu John'un attığına eminim.

Haziran 1982'den beri, iktisadi durgunluk nedeniyle kârlı bir iş yapamamıştım, fakat stokları ne zaman satacağımı ve ne zaman satın alacağımı iyi bildiğimden, gelirim aynı kalmış, iktisadi durgunluktan çok fazla etkilenmemiştim. John,

beni sadece o deli sürücünden değil, mali dengesizliklerin getireceği felâketlerden de korudu.

Yine bir gün 1979'da, kızım Lynne'e akşam yemeği hazırlarken John'un, "Lynne için dua et!" dediğini duydum. Bu aceleci ifadeden sonra, karıştırmakta olduğum sosu bırakarak kızımı koruması için Tanrı'ya dua etmeye başladım. Bir saat sonra Lynne, ön kapıdan topallayarak içeri girdi. Gözlerinde korku, alınında büyükçe bir şiş, yüzü ve kolları sıyrıklar içindeydi. "Anne iyiyim." dedi, aceleyle. "Kemiklerim kırılmadı, korkulacak bir şey yok." diye ekledi. John'un dua et demesinin sebebini şimdi anlıyorum.

Lynne, akşam yemeğine yetişmek için hızlı araba kullanıyormuş. Başka bir araba ise, dur işaretine rağmen durmamış ve Lynne'e yan tarafından çarpmış, çarpma sonucu Lynne camdan dışarı fırlamış. İlk yardımı yapanlardan birisi, kurtuluşunuz "Tanrı'nın bir lütfü." demiş.

(Ekim 1983 sayılı Fate'den Çeviren: Mehmet ÖNCÜ)

MİSTİK RÜYALARIM

● Sel SAIGULL ●

Annem enine boyuna güçlü bir hanımdı, fakat 1939'da babası öldüğü zaman çok büyük sarsıntı geçirdi. Âdeta çöktü, diyebilirim. Yemek yemeyi reddediyordu ve kısa zamanda yatağa düştü. Çok geçmeden verem teşhisiyle hastaneye kaldırıldı. Ben o zamanlar 11 yaşındaydım ve benim için de zor ve sıkıntılı günlerdi o zamanlar.

Anneannem Ethel Nissenholtz da birkaç yıl sonra 1943'de hastalandığı zaman, annemin bir kez daha etkileneceğinden çok korkmuştum. Bütün kalbimle dua ediyor ve zorlukla uyuyabiliyordum.

O gecelerden birinde ölmüş büyük babamı (annemin babası) rüyamda gördüm. Üzülmemin yersiz olduğunu, zira anneannemin daha uzun yıllar yaşayacağını söyledi. Gerçekten de anneannem o rahatsızlığı atlattıktan sonra on yıl daha yaşadı.

Aynı şekilde babamın babasıyla ilgili olarak da ilginç bir rüyam vardır. Onu hiç tanımamıştım. Zaten babam üç yaşındayken ölmüş olduğundan o da hemen hemen hiç tanımamış babasını. Ayrıca resimlerine de sahip değildik. Bu nedenle, uzun lâfın kısası, kendisinin siması hakkında hiç bir imaja sahip bulunmuyordum.

Yahudi âdetlerine göre, çocukların adları aileden birileri öldükten sonra konur. Kuzenim Charles babamın babası öldükten sonra adlandırılmıştı. Bu nedenle babamın babasının adının

"Charles" olduğunu sanırdım.

16 Kasım 1954'te babamın ölümünden birkaç gün önce bu acayip rüyayı görmüştüm: Sanki başka bir dünyaya adımımı atmış gibi olmuşum. Orada herkesin "Salomon" diye çağırdıkları beyaz sakallı yaşlı bir adam bulunuyordu. Babamın cenazesi kaldırıldıktan sonra, babamın babasını tanıyan fakat bizim oturduğumuz kasabadan olmayan biri rüyamda gördüğüm yaşlı adamı ayrıntılı olarak tanımladı. O zaman öğrendim ki babamın babasının adı Solomon Gettes'ti. Kuzenime adlandırılmadığı hata terçüme yanlışlığından kaynaklanıyordu.

Aradan yıllar geçmiş olmasına rağmen rüyaların canlılığı hâlâ hafızamdan silinmiş değildir.

FATE Nisan 90'dan
Çeviren: Selman Gerçeksever

MIDDLESEX'te bir ambar da çalışan ambulans görevlileri, istasyonlarına bir hayaletin musallat olduğuna inanıyorlar. Ridgeway'deki Enfield Ambulans Merkezi, cesur ambulans görevlilerini büyük korku içinde bırakan bazı olayların olduğu yer olmuş.

Görevliler, tavan arasında gezinen hayaletin ayak seslerinin duyulduğunu iddia ediyorlar. Fırtınalı gecelerde, yüzü olmayan gölgeler kapının önünden karanlıkta geçerken, kapı zili görünmeyen ziyaretçiler tarafından çalınıyormuş.

Aynı zamanda, istasyonun ana ofisinin dışında esrarenmiş soğuk bir nokta (bölge) var.

Ambulans görevlileri, ambarın konumlandığı bölgenin bu tedirgin edici olaylarla ilgili olduğuna inanıyorlar.

İstasyon 1950'lerde inşa edilmiş ama o bölgenin genelde veba salgını kurbanlarının topluca gömüldüğü yer olduğuna inanılıyor.

Son zamanlara kadar, gece vardiyasında çalışan işçiler, ambulanslarda ara sıra meydana gelen 40 ışık yanıp sönmelerini tespit ettiler. Şimdi

Ambulans Görevlileri Tekin Olmayan Ambarı Anlattılar

bazı işçiler, garaja yalnız başlarına girip uyumayı akıllarından bile geçirmiyorlar. Bunlara inanmayan bir işçi, "Aniden esen soğuk bir hava beni uyandırdığında, ambulansda gürültülü bir şekilde uyuyordum." Ambulans görevlisi uyandırdığında yukarıya bakınca, kendisine bakan yaşlı, buruşmuş bir yüz gördü. Bu işçi hemen izne ayrıldı. Bu arada "Bir daha ambulans içinde uyumayı asla düşünmem." dedi.

Bir başka işçi de, "Ne zaman garajdaki o soğuk noktadan geçsem, içimi bir ürperti alıyor ve vücudum diken diken oluyor." diyor. "Şimdi oradan yalnız başıma geçmiyorum."

Belirgin bir şekilde, ambulansların telsizleri kendi baş-

larına açılmak gibi bir huy edindiler. Bir ambulans şoförü, "Telsizler aniden çalışıyor, biz de garaja girip kapatmak zorunda kalıyoruz. Yaklaşık 15 dakika sonra tekrar çalışıyorlar." diyor.

Bu tedirgin edici olaylara alışmış eski bir görevli, "Bu hayalet yıllardır bizimle birlikte ve ben bunları eleştirmedim." diye anlatıyor. "Kendi gözlerimle ofisin önünden geçen bir gölge gördüm. Kesinlikle bir varlık var burada."

Britanya Psişik ve Okült Topluluğu Başkanı David Farrant, eski mezarlıklar üzerine inşa edilen binaların olduğu yerlerde, bu tür tedirginlik ve rahatsızlıkların olmasının nadir olmadığını düşüncesinde.

(Psychic News 1987'den Çeviren: Ercüment KAYA)

"DAİMA YANINDA OLACAĞIM"

Mary Anne Morgan

Eğer klima cihazınız yoksa, Valleje, California'da ağustos sıcaklığı da çekilmez. 1949'da yine böyle bir ağustos sıcaklığı yaşıyorduk. Ben 8 aylık hamileydim. Uyumak hemen hemen olanaksızdı.

Böyle sıkıntılı zamanlarda

gözlerimin önüne Milvaukéé'de geçen çocukluğumun tatlı anılarını getirmeye çalışırdım. Sevgili anneannem Pauline Bakewicz'in yanında bulunduğum o günler ne kadar unutulmaz anılarla doluydu. Rüyalarımın birisi ötekilerden hemen hemen ta-

mamen farklıydı: Ben Milvaukéé'de bir çocuk değilim ve anneannem de California'da benim yanımdaydı. Elimi çok tatlı bir şekilde tutmuş, benim bir şey yapmamı bekliyordu. Polonya diliyle benim uyanmamı beklediğini, uyandırarak

korkutmak istemediğini alçak sesle söyledi. Bu kadar duyarlılığına az kalsın gülecektim. Konuşmasına Polonya diliyle devamla, bana "Allaha ismarladık" demeye geldiğini, korkmamam gerektiğini ve daima benim yanımda olacağını ifadeyle, hemen hemen aniden, kayboldu

gitti.

Yatakta doğruldum, rüyamı kocama anlattım. Sabahın 2.15'ydi, beni teskin etmeye çalıştı. Bir saat kadar sonra telefon çaldı: Annem Mary Callahan'dı.

Milvakué'deki ailesini ziyarete gelmiş, sesinden besbelli ki ağlıyordu. Bana ağlamaklı bir

ifadeyle o gece 11.15'de annemnin vefat ettiğini söyledi. Bunu daima hatırlarım. Bana söz verdiği gibi, her zaman yanımda olduğunu da biliyorum.

*FATE Nisan 1990' dan
Çeviren: Selman Gerçeksever*

PARAPSIKOLOJİ KONGRESİ — 1993

HER yıl PARAPSIKOLOJİ KURUMU (*) organize edilerek dünyanın değişik yerlerinde yapılan uluslararası nitelikli PARAPSIKOLOJİ KONGRESİ, hatırlayacağınız gibi geçen yıl İskoçya'da, ondan önceki yıl da Almanya'da yapılmıştı. Almanya'daki kongrede (1991), Derneğimiz de bir üyesiyle temsil edilmiş ve "Türkiye'de Parapsikoloji Tarihi" başlıklı bir bildiri sunulmuştu.

Bu yılki PARAPSIKOLOJİ KONGRESİ Kanada'nın Ontario kentinde yapılıyor. Kongrede her yıl olduğu gibi bu yıl da PARAPSIKOLOJİ'nin çeşitli dallarında birçok bildiri sunulacak. Bu yılki kongre eski yıllardakinden iki bakımdan farklı: Birincisi kongrenin her zamanki konuşmacılarının yanısıra bu yıl, bildiri sunmak üzere aşağıda adları yazılı ünlülerin de davet edilmiş olmaları. Parapsikolojinin bu ünlü isimlerinden bazıla-

rının şunlar olduğu öğrenilmiştir:

Stephen Braude, Jule Eisenbud, Karlis Osis, A.R.G. Owen, Rex Stanford ve Rhea White.

Bu yılki Parapsikoloji Kongresinin ikinci ayrıcalığı da; (15 Ağustos'ta başlayıp) 19 Ağustos'ta bitiminden hemen sonra "Amerikan Psikoloji Kurumu" nun yıllık kongresinin yapılacağı hususudur. Bu şekilde her iki kongreye de ilgili olanlar Ontario'ya gitmişken ikisine birden katılma kolaylığını elde etmiş olacaklar.

PARAPSIKOLOJİ KONGRESİ - 1993'ün genel sekreterliğini Prof. John PALMER yapıyor. Devamlı okuyucularımızın kolaylıkla hatırlayacakları gibi, Dr. PALMER aynı zamanda ve Kuzey Carolina, Durham'daki Parapsikoloji Enstitüsü Eğitim Direktörüdür.

Adı geçen kongre hakkında daha ayrıntılı bilgi aldıkça sizlere iletacağız, değerli Ruh ve Madde okurları.

(*) PARAPSIKOLOJİ KURUMU'nun yeni adresi: PARAPSYCHOLOGICAL ASSOCIATION, INC. P.O. Box 3695, Charlottesville, VA 22903 - 3695 USA

META FM 105.6 SİZİN RADYONUZ

İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN

KONFERANS DUYURUSU

DERNEK MERKEZİ

● SALI KONFERANSLARI (Saat:19.30-21.00)

- 3 AĞUSTOS İsteklerimizi Neler Belirliyor? ..... Kenan YILMAZ-Kevser YILMAZ
10 AĞUSTOS Ortak Alanlar ve Sevgi ..... Gündüz ÖĞÜT
17 AĞUSTOS Dünya Dışı Yaşam ..... Elvan ÖĞÜT
24 AĞUSTOS İsteklerimiz ve Gerçek İhtiyaçlarımız ..... Reşat GÜNER
31 AĞUSTOS Dejenerasyon Alanlarındaki İnsan ..... Engin EMİR-Semra ORDU

Yer: İzmir Ruhsal Araştırmalar Derneği, İnönü Caddesi No:398 B-1 Daniş Apt.
Susuzdede Hatay/İZMİR Tel: 43 98 54

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

ANKARA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN

KONFERANS DUYURUSU

● SALI KONFERANSLARI (Saat:19.00-20.30)

- 10 AĞUSTOS Kendini Bilmede Parapsikolojinin Önemi ..... İsmet YALÇIN
24 AĞUSTOS Ruhsal Tebliğlerin Yorumu ..... Ercüment KAYA

● CUMARTESİ KONFERANSLARI (Saat:14.00-16.00)

- 7 AĞUSTOS İnsanı Tanımada Ruhçuluğun Önemi ..... Emre ÜLKER
21 AĞUSTOS İç Özgürlük ..... Saadet YILMAZ

Yer: Ankara Ruhsal Araştırmalar Derneği, Necatibey Cad. No: 72/7 06430 ANKARA
Tel: 229 54 46

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

KKTC METAPŞİŞİK ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN

KONFERANS DUYURUSU

● CUMARTESİ KONFERANSLARI (Saat: 21.00-22.30)

- 7 AĞUSTOS Halka Açık Sohbet: Kader
14 AĞUSTOS Halka Açık Sohbet: Üçüncü Göz
21 AĞUSTOS Halka Açık Sohbet: Vicdan
28 AĞUSTOS Halka Açık Sohbet: Vazifenin Nitelikleri

Yer: KKTC M.A.Derneği Namık Kemal Meydanı Naim Efendi Yolu No:2 Magosa/KIBRIS

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

İNSAN DOĞASINI ARAŞTIRMA DERNEĞİ'NDEN (İDAD)

KONFERANS DUYURUSU

- 21 AĞUSTOS Kehanetlerin Mekanizması ..... Selman GERÇEKSEVER

Saat: 1500-17.00

Yer: Kadıköy Belediyesi Kültür ve Sanat Merkezi

Caddebostan, Bağdat Cad. Haldun Taner Sk. Kadıköy/İSTANBUL

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

RÜYALAR VE KEHANET Baştarafı S.17.'de

ğinizi söyleyin. Bunu yapmanın en iyi zamanı uyku ile uyanıklık arasındaki yarı uyanık durumdur.

3- Bir rüya günlüğü tutun.

Bütün rüyalarınızı sürekli kaydederek, rüya görme işlemini hızlandırabilirsiniz. Belli bir süre içinde gördüğünüz rüyalara siz de şaşacaksınız.

4- Hatırlama konusunda heyecanınızı yenin ve sakin olun.

Bazı kişiler hatırlamak için kendilerini o kadar

çok zorlarlar ki, bu işi tamamen engellerler.

5- Sabırlı olun. İşlerin yoluna girmesi bazen biraz süre alabilir. Endişelenmeyin. Er geç hatırlamaya başlayacaksınız. Bu basit önerileri izleyecek olursanız, çok geçmeden siz de rüyalarınızı hatırlayacak ve bu işten zevk alacaksınız. Film izlemekten hem daha ucuz, hem de çok daha ilginçtir.

(Fate, Mart 1993)

"BİLGE" HATAYI BAŞKALARINDA DEĞİL KENDİSİNDE GÖRENDİR Baştarafı S.23'de

Yukarıda belirtmeye çalıştığımız bazı hususlar, yaratıcı olan Allah'a ve onun koyduğu İlahî Yasalar istikametinde tasarrufla bulunan ruhsal varlıklara ölümden sonra devam eden bir ahiret hayatına ve tekrardoğuşa inananlara yöneliktir. Zaten inancı bulanmayan bir insandan, açıklanmaya çalışılan bilgi doğrultusunda davranış beklemek herhalde yerinde olmazdı. O hâlde gerçekten inanan bir kardeşimizin öncelikle şu hususu iyi kavraması gerekir ki, her sonuç bir sebebe dayanır, sebepler zinciri ise ilk sebep olan Kaadir-i Mutlak Yaradan'a dayanır ki, ondan eksik ve menfi bir fiilin zuhur edebileceğini düşünmek cehaletin en büyüğü olsa gerektir. Meseleye bu açıdan yaklaştığımızda ortaya çıkan sonuç şu olmaktadır:

Kâinatta tesadüfen yeri bulunmadığından, abes bir olayın meydana gelmesi düşünülemez.

Duyularımıza yansıyan her türlü etki, İlahî Murad istikametinde, özümüzde

ZORAKI ŞİFACI Baştarafı S.31'de

hastalarını, sadece sansasyonel ve şaşırtıcı "yüzde yüz iyileşme"ye konsantre olmaları konusunda uyarılmaktadır. Aynen, gazetecilerin de sık sık yaptığı gibi... Böylece, Bayan Dimowa'ya göre, rahatsızlıkların giderilmesinin, en azından insanlar tarafından anlaşılır bir anlamı oluyordu.

Geçirdiği kazadan sonra hiç hareket edemeyen bir adam, Bayan Dimowa'ya "Televizyonun uzaktan kumanda âletini bile kullanabilseydim, çok mutlu olurdu." demiş. Birkaç seanstan sonra çok yavaş yü-

mevcut olan bilginin icabatı olarak, önceki hayatlarımızda veya şimdiki hayatımızda, işlediğimiz fiillerimizin, Determinizma Yasası'na bağlı olmak üzere yansımasından ibarettir. Yani İlahî Yasalar, ektiğimizi biçmeyi gerektirmektedir.

Bütün bu bilgilerin ışığında diyebiliriz ki, sonsuz kâinatın hiçbir boyutunda, dolayısıyla dünya hayatında herhangi bir bozukluğun, kaosun mevcut olması mümkün değildir. Çünkü karşılaştığımız tüm olaylar İlahî İrade Kanunları doğrultusunda, biz beşeriyetin tekâmülü için yaşanması zarurî olan hâllerdir. Her olay tanrısal hakikatlerin tarafımızdan hissedilebilmesi gayesine yönelik bir mesaj taşır. Bize düşen en önemli görev ise zorunlu olarak yaşadığımız olaylardan, kendimize yönelik dersleri çıkarabilmektir.

Problemlerimizin çözümünü menfiliği dışımızda değil, kendi içimizde aramız sağlayacaktır. Beşeriyetin ulaşmak istediği realite budur.

rümeye başlamış. Bir gün Bayan Dimowa yine tedavi için hastanın evine gitmiş. O sırada kapı çalınmış, eşi gelmiş. Hasta adam kapıyı kendi açmak istemiş. Gururla yürüyerek kapıyı açmış. Eşi çok şaşırmış. "Yürüyebiliyorsun." demiş, "Belki beni de kucaklayabilirsin?" Hasta kollarını santim santim kaldırmış ve eşini kucaklamış. "Hayatımda gördüğüm en güzel kucaklamaydı bu." diye anlatıyor Bayan Dimowa, "Fakat bunu kaç kişi anlayabilir ki?!"

(Kaynak: ESOTERA, Kasım '92)

SADIKLAR PLANI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER

Celse: 127

15.5.1970

RUH ve MADDE BİRLİĞİ

"Bedenî tecrübenizin devamınca kendinizi bedenî bir varlık olarak mütalâa etmemenin alışkanlığını kazanınız. Siz, tekasüf etmiş bir enerjisiniz. Hatta sizin enerjiniz bir hususiyet arz eder ki, buna varlığa dönüşmüş enerji denebilir. Bu durumda, yanlış ve maksatlı bir faaliyetin neticesi olarak, alelumum herkesin zihninde teşekkül etmiş düaliteyi, mümkün olduğu kadar idrak ve bilgiyle bertaraf ediniz. Ruh ve madde ikiliği değil, ruh ve madde birliği vardır. Onun birliğinin teşkili, varlığa dönüşmüş enerjidedir. Unutmayınız ki, fizik kâinat olarak ifade ettiğiniz bu yoğun enerjinin eflüvleri, ondan sudur eden bütün şua ve seyyaleler, aynı zamanda sizin spatyom adını verdiğiniz daha ince yoğunluktaki bir enerjinin, bir enerji vasatının bünyesine etki etmektedir. Yani onların birbirine tedahül eden, birbirine girişen noktaları mevcuttur.

Böyle olunca anlaşılıyor ki, maddî ve ruhî olarak birbirinden kesin olarak ayırt etmek hatadır. Noksan bilgiyi haiz olan bazı beşerî kardeşleriniz, maddeyi asal bir unsur olarak ele almaya çalışmışlar, gene aynı hatayı yapan bazı kardeşlerimiz ruhu ele almışlardır. Halbuki, bu ikisi arasındaki fark, bir vücudun önü ve arkası gibidir."

SÖZLÜK

Tekasüf etmek: Yoğunlaşmak

Alelumum: Genel olarak

Eflüv: Canlı cisimlerden yayılan akışkanlar

Sudur: Meydana çıkma

Tedahül: Birbirinin içine girme

Haiz olmak: Sahip olmak

Şua: Işın

Seyyale: Akışkan

Vasat: Ortam

Asal: Temel

KİTAPLAR ARASINDA

DOĞMAMIŞ ÇOCUKLA KONUŞMALAR

Kitabın Adı/Özgün Adı

DOĞMAMIŞ ÇOCUKLA KONUŞMALAR

Yazarı ve Türkçesi

Selman GERÇEKSEVER

Sayfa Adedi ve Baskı Tarihi

104 SAYFA, 1992 FİYATI: 40.000 TL.

RUH ve MADDE DERGİSİ * YAYINLARI

P.K. 9 80072 Beyoğlu - İSTANBUL

Tüm inanç sistemleri insana bir öte dünya (ahiret) fikri aşılama çabası ve bu sayede insanlara dünya yaşamının geçici olduğu, asıl hedefin ruhsal dünya olduğu ifade edilmiştir. Ama bu fikri aşılarken de, bu göksel dünyanın aslında ne olduğu bilgisi bir türlü verilmemiş ya da verilememiştir.

Ruhçuluk görüşünün en belirgin özelliklerinden biri, bedenli yaşam sırasında insana gerçek amacını öğretmesinin yanı sıra, öte dünya diye kavramlaştırılan farklı bir titreşim alanına ait metafizik deneylere ve araştırmalara dayalı bilgiler veriyor olmasıdır. Dinlerin ahiret inancı, Tanrı kavramı dışında, onların en büyük dayanaklarıdır. Ahiret inancı ile buraya ait ceza ve mükâfat yöntemi insanlara yüzyıllardan beri empoze edilmeye çalışılmıştır. Ve epeyce başarılı da olmuştur.

Ancak aradan geçen yüzyıllar, bilim ve teknolojinin de büyük katkısıyla, şuur ve anlayışları çok gelişen insanları yeni bilgi kaynakları arayışlarına yöneltmiştir. İnsanlar artık kuru kuru aşılana hükümlerle yetinmemekte, akıl ve mantık düzeyine daha fazla hitap eden bilgileri aramaktadır. Ruhçuluk bu arayışın peşinde olan insanlara gerçek "ben"lerini ve göksel bir kaynağa bağlı oluşlarını açıklamaktadır.

Artık öte dünya bir tabu değildir, çok gerilerde kalmış bir realitenin manzaraları hâlindeki cennet ve cehennem değildir, ateş kazanlarının ve meyve ağaçlarının söz konusu olduğu, cinsel hazların çok geniş ölçüde yaşandığı bir ortam değildir. Tam tersine, elde edilen bilgilere göre, orası yaradılışa ait sonsuz yasaların doğal olarak uygulandığı, tam bir düzenin ve yardımlaşmanın geçerli olduğu, fizik dünyaya doğmadan önce varlıkların son derece titiz işlemlerden geçtiği, her olan şeyin belli bir plân ya da yasaya göre yapıldığı, sadece fizik dünyaya ait ince bir titreşim boyutudur.

Burada belirli bir mekân oluşturan varlıkların hepsinin bildiği bir şey var. O da, Tanrı'yla hiçbir zaman muhatap olmadıklarıdır. Olan biten her şey varlığın kendisinde başlayıp kendisinde bitmektedir. Varlık, sonsuz yasalara ait bilgilerden istediğini uygulama serbestliğine sahiptir. Ve bu onun kozmik görevidir. Kimse kimsenin alınına "kader" denilen mekanizmayı yapıştırmaz, yapıştıramaz. Böyle bir şeye gerek de yoktur, çünkü varlık her şeyden haberdardır.

Bu kitap, bu anlayışların net ve anlaşılır bir biçimde ortaya dökülüşüdür. Fizik dünya ile ruhsal dünya arasında kurulan amaçlı köprülerin ve sistemlerin açık biçimde verilmiştir.